

DPN 5894

Title : कामरत्न KAMA RATNA

Run. No. 6585

Cat. No.

Micro. No.

Subject *Sex* *ਭਰਤੀ*

Religion : Hindu / Bauddha

Medicine (?) फे, कौटिली ?
Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 30×13.8

Folios 72

Lines (in a page) 9/10

✓
Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator श्रीनाथ इरिनाथ

Scribe / ☒ donor

फणीन्द्र रत्न वज्राचार्य

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Phanindra Ratna vajra carya

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. : रेखाचित्र & Line drawing of
Diagrams

Material : palmleaf / paper / thyasaphu / one side yellow

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॐ नमः शिवायः ॥ यस्यैवमस्मि दिमलं चण्डाविदं सर्वसेव्यते
विविध सिद्ध मधुपुत्रेन, निर्वर्त्ता ॥ सुक कलाभूत वा इति शक्तिं शक्तिं सखन दुःख ह्रीं ममाभि ॥ १५

सिनाप्ति वाच्य / Colophon

इति श्रीनाथ विचित्रे काम एते षोडशो पदेष्टा : ॥

३५. कामरत्न

फरशीन्द्ररत्न वज्रानाथ

॥ कार ॥
॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः॥

॥ ॐ नमः शिवायः ॥

यस्येश्वरस्य विमलं चरणारविंदं संसेव्यते विविधसिद्धमधुव्र
तेन निर्वाणसूक करुणामृतवर्णपूर्णं तं शंकरं सकलदुःखहरं नमामि ॥ १ ॥ कामरत्नमिदं वित्रं नाना
तंत्राणां वात्मया ॥ वस्यादियद्गर्णमात्रस्यासाधनांतमसुदुतम् ॥ २ ॥ वश्याकर्षणकर्माणि वसेते योजये
त्प्रिये ॥ ग्रीष्मे विद्वेषणं कुर्यात् प्राक् ऋषिस्तंभनं तथा ॥ ३ ॥ शैशिरे मारणं वैवशांतिकं सरदि स्मृतं ॥ हेमन्ते
पौष्टिकं कुर्यात् वसु कर्म विशारद ॥ ४ ॥ वसंतश्चैव पूर्वाह्ने ग्रीष्मो मध्याह्ने उच्यते ॥ वर्षा ज्ञेया पणहेतु पदो
षे शिशिरः स्मृत ॥ ५ ॥ भद्रात्रे शरत्कालः उषा हेमन्त उच्यते ॥ मृतवः कथिता ह्येते सर्वे येन क्रमेण तु ॥ ६ ॥
नदिहीनानसिद्ध्यंति प्रयत्नेनापि कुर्वतः ॥ अतन्यं कर्णं ते हि कुर्वंति सिद्ध्यंति नान्यथा ॥ ७ ॥ अने वश्यादि
करणं कर्माणां मृतनिर्णयः ॥ वशीकरणं कर्माणि दशम्यां साधयेद्बुधः ॥ ८ ॥ तृतीयायां त्रयोदश्यां त
था कर्षणं कर्मणोः ॥ उच्चाटनं द्वितीयायां षष्ठ्यां वैवश्यां चतुर्थ्यां प्रतिय

॥ गुरु ॥
॥ १ ॥

यपि ॥ मोहनं च न व म्यां नु त था ष ष्ठा य यो जयेत् ॥ १० ॥ द्वादश्यां मारणां स प्रम्ये का द श्यां त थै व च ॥ पंचम्यां
व यो जये च्छां तिका दिक् ॥ ११ ॥ सर्व विद्या प्र सि द्ध र्थ ति थ यः क थि ताः क्र मात् ॥ ॥ इति ति थि निर्णय
॥ ॥ स भने मोहनं यै व व शी करण मु त्र म ॥ वि द्ये षो षा ट नं व हि वा यु यो गे न का रयेत् ॥ ज्ये ष्ठा चै वो त्र ण षा टा
अ नु ण धा च रो हि णी ॥ मा हे तु म ण ड ल स्था च षो क्ता क र्म प्र सि द्धि दा ॥ स्वा ड त्र ण भा ड ष दा मू ला श न भि षा स्त
था ॥ पूर्व भा ड ष दा श्ले षा ज्ञे या वा रु ण म ध्य गाः ॥ पूर्वा षा ट्यं न त क र्म सि द्धि दा शं भु ता स्मृ ता ॥ स्वा ति ह सा मृ
ग शि ण चि त्र वो त्र र फा लु णी ॥ पु ष्या पु न र्वा हि म ण ड ल स्थाः पु की र्ति ताः ॥ अ श्वि नी भ र णी चि त्र ध ने षा श्र व णे
म धा ॥ वि शा कृ त्रि का पूर्व फा लु णी रे व ती न था ॥ वा यु मं ड ल म ध्य स्था स त्त क र्म प्र सि द्धि दाः ॥ ॥ इति मोह
नु दि म ण ड ल निर्णयः ॥ ॥ शान्ति क पौ ष्ठि क श्रै व अ भि वारि क क र्म णि ॥ त र्ज न्या दि स मा रू ढं क र्या य था न
म च्छु द्धिः ॥ त था ङ्गु ष्ठ स मा रू ढा सर्व क र्म भु भे त तः ॥ ॥ इति अं गु ली निर्णयः ॥ अथ मूलिका ग्रहण विधिः

॥ कार ॥

॥ २ ॥

॥ विधिमंत्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत् ॥ एकानेन शुभां न्येतिष्ठत्येकपदौषधं ॥ कार्यसिद्धिर्भवे
त्तेन वीर्यमस्ति च तत्र ये ॥ बल्मीकवृक्षरथात्तल्लदेव योततः ॥ श्मशाने युजातविधिनाविहितायोष
धयः सिद्धिदासु ॥ जलजीर्णमग्निकवलितमकालजातं कृमिक्षतशरीरं ॥ न्यूनतथाधिकं वा द्रव्यमद्रव्यं न
गुर्भिषजः ॥ भूतदियुक्तमस्य र्वगिरि संपातस्थितैः ॥ अर्द्धैरुपासितैर्वीपिसंश्लेषं सर्वमौषधं ॥ इत्ये
वं सर्वमूलानां विधिमंत्रश्च कथ्यते ॥ आदौ वृक्षमूलं गत्वा अभिमंत्रयतः ॥ वेतालाश्च पिशाचाश्च राक्षसाश्च
शरीरसृया ॥ भयसर्पनुये सर्ववृक्षादस्मादि वा जया ॥ ॥ ततो नमस्कारः ॥ ॥ नमस्तेऽमृतशंभूते बलवी
र्यविवर्द्धिता ॥ बलमायूश्च मे देहि पापं मे त्राहि हरतः ॥ ॥ ततः खननं ॥ ॥ येन त्वां खनते युस्यायेन त्वां ख
नते मृगुः येन इडश्च वरुणो येन त्वा मुपच त्रसे ॥ ॥ तेनाहं खनयिष्यामि मंत्रपूतेन पाणिना ॥ भाउत्पाने
मानि यति ते माने जातान्यथा भवेत् ॥ अत्रैकतिष्ठ कल्याणि मम कार्यं करिष्व ॥ मम कार्यं कृते सिद्धे ततः ख

॥ गुरु ॥

॥ २ ॥

३४ वशि
क २५

गंगमिष्यसि ॥ उं ह्रीं वामुदे हूं फट् स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण आदित्यवारे पुष्यनक्षत्रे वाप्यर्कयोगे वा औषधि
रुत्यायेत् ॥ उं ह्रीं क्षौं फट् स्वाहा ॥ अनेन मूलिकां छेदयेत् ॥ इति मूलिकाग्रहणविधिः ॥ उं वंदनदुमहदं उ
स्वाहा ॥ उं शुक्रिकपालमालिनी स्वाहा ॥ पुन्येकं सत्यधाजप्या वंदाया स्वातनः कार्यसिद्धिः इति वंदायहण
विधिः ॥ इत्येवं सर्वविधानां सिद्धये निर्णयम् कथितं वाचयन्नेन मूलिकाग्रहणादिकं ॥ ॥ अथ वशीक
रणम् ॥ तत्र सर्वजनवशीकरणः ॥ वर्णां मां मुन्नमं वर्णमंतस्थानंतथेव ॥ उं कारं शिरसा वापि उं कार
शिरसंततः ॥ अधोभागं चोफं च दत्वा मंत्रं समुद्धरेत् ॥ निरामिषान्नभोक्ता च जप्यो मंत्रमुन्नमं ॥ क्रौं उं अ
नेन मंत्रेण असाध्यमपि राजानं पुत्रमित्राश्च बांधवाः ॥ यन्मे गोत्रसमुत्पन्नाः पशवो ये च सर्वशः ॥ ते सर्वे व
शनायांति सहस्राङ्गस्य जायनात् ॥ स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा च ये साध्या गृहित्वानामतस्य वै ॥ इत्यादिकं सर्वमंत्रग्राह्यभक्त्या
गुरोस्तदा ॥ सिद्धांतिसर्वकार्याणि नान्यथा सिद्धिभागभवेत् ॥ उं तमः कटविकटघोररूपिणी स्वाहा ॥ उं अ
नेन मंत्रेण सप्ताभिर्मंत्रितं भक्तपिंडं यस्मिन्नासप्ताहं खाद्यते शत्रुमेव वश्यो भवति ॥ उं वश्यमुखी राज

॥ कार ॥

॥ ३ ॥

मुखि स्वाहा ॥ अनेन सप्रधामुखपुक्षालनात् सर्वे वश्या भवन्ति ॥ ॐ राजमुखिवश्यमुखि स्वाहा ॥ वामह
स्तैतैलं स्थाप्य भस्ममिकया त्रिधा भिमं च पुनर्मूलमंत्रं त्रिधा यठित्वा मुखकेशादौ विलेपयेत् ॥ प्रातः क
ले रथ्यायां स्थित्वा तदा सर्वे जनावदया भवन्ति ॥ व्याघ्रापिनस्वादति ॥ ॐ वामुडे जये २ भजय २ मोहय २ स
र्वहवान्नभः स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण पुष्पाण्यभि मंत्रयस्मै दीयते ॥ सर्वश्या भवति ॥ एकविंशति स्थितो मं
त्रा मंत्रं जप्त्वा युतत्रयं ॥ ततः क्षोभयते लोकान् दर्शनादेव साधकः ॥ भूतं रं वटमूलं च जलेन सह घ. वडा
विजटा पृथ्वा मध्ये मसहस्रं रुतलिभशेमलेष्येत् ॥ विभूत्या मंयुतं मंत्रं तिलकं लोकवश्यकम् ॥ पुष्पे पुन
र्नवाभूलं करे सप्ताभि मंत्रितं ॥ वज्रा सर्वत्र संयुतं ॥ स्यात्तं त्रौप्यैव कथ्यते ॥ ॐ ॐ ॐ क्षाभय भगवत्वं स्वाहा
॥ इमं मंत्रं उक्तयोगस्य अष्टोत्तरसहस्रस्य जये सिद्धिः ॥ अपामार्गस्य मूलं नुषे ष्ये डोचनेन च ॥ ललाटे तिल
कं कृत्वा जगन्त्रयं ॥ ॐ नमः कंदरसविजालिना सर्वलोकवशं करि स्वाहा ॥ इमं मंत्रं अष्टोत्तरशतं जयेत् सिद्धि

॥ गुरु ॥

॥ ३ ॥

उक्तयोगस्य ॥ कल्पयक्षेत्रतुर्दृश्यां वा उपोषितः ॥ बलिंदत्वा समुद्रस्य सहदेवा सवर्गा येत ॥ ताम्बूलेन तु त
वर्गां दत्तं वश्यकराणां क्वम् ॥ स्त्रानेलपेव तच्चर्गा योज्यं वश्यकरं भवेत् ॥ रोचना सहदेवी भ्यां तिलकं लोक
वश्यकरं ॥ शिरसि धारयेच्चर्गा सर्वत्र वश्यकरं भवेत् ॥ मुखे वद्विष्ठा वमूलं तु कथां वधा तु कामयेत् ॥ या ना
रिसा भवेद्वश्यामंत्रयोगेन कथ्यते ॥ ॐ नमो भगवति मातंगेश्वरी सर्वमुखरजनी सर्वेषां महामाये मातंगे
कुमारिकेलहलहजिह्वे सर्वलोकवशं करी स्वाहा ॥ सहस्रं जप्त्वा सर्वयोगानां सिद्धिः ॥ स्वेताथराजितामूलं च
उक्तक्षेत्रसमुद्रतं ॥ रंजिताक्षो नरसेन वशीकुर्याज्जगत्रयं ॥ तं मूलं रोचनायुक्तं तिलकेन जगद्वशम् ॥ शिला रो
चत तन्मूलं वारिणा तिलके कृते ॥ संभाषणेन सर्वेषां वशीकरणमुत्तमम् ॥ स्वर्णेन वेष्टितं कृत्वा तेनैव ति
लके कृते ॥ दृष्ट्वा मात्रं वशं यांति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ ग्राह्यं शुक्लत्रयोदश्यां स्वेतगुनीयमूलकम् ॥ ताम्बूलेन
प्रदातव्यं सर्वलोकवशीरं ॥ ॐ वल्लकिरगोरक्ष भवेन्मामघामृतं कुरु स्वाहा ॥ इमं मंत्रं योगानां सहस्रं जपेत्

॥ कार ॥
॥ ४ ॥

सिद्धिः ॥ हृत्पादचक्षुःनाशानां मूलं पुगे पुतायेत ॥ तत्पुंगवाय ते येन यावज्जीवं वशो भवेत् ॥ मंत्रेण मंत्रि
तं कृत्वा दंडे वल्यगडां दिश रमूलकं ॥ रोचना भिन्ना मुपात्रे घृष्टा ते त्रयं जनात् ॥ प्रियो भवति सर्वेषां दृष्ट
मात्रेण शंसयः ॥ तं मूलं मधुसंमिश्रं ललाते तिलके कृते ॥ ताम्बूले वापदात वं वशीकरणमुत्र मं ॥ तमूलं रं
जनो न्यत्र मूलं पृष्ठा योजयेत् ॥ ताम्बूले न तु तदुक्ते ध्वं वश्यं समा नयेत् ॥ देवदाली वसिष्ठार्थं गुटिकां का
रयेद्बुधः ॥ मुखेति क्षिप्य सर्वेषां प्रियो भवति नान्यथा ॥ भृंगमूलं मुखेक्षिप्त्वा सर्वत्र पूजितो भवेत् ॥ रोहिण्यं
वटचंद्राकं संगृह्य धारयेत् करे ॥ वश्यं करोति सकलं विश्वमित्रेण भषितं ॥ कुंकुमं तगरं कुं हरीतालं समं त्र
यं ॥ अनमिकायारक्तेन तिलकं सर्ववश्यकृतं ॥ विष्णुक्रांता शुभृंगा मुदंडमूललोचना ॥ पिङ्गा तु गुटिकां क
त्वा तिलकं वश्यकृत्यं ॥ पुष्पोद्भूतं श्वेतभानुमूलं मुत्रैजा भवैः ॥ वटिकां कारयन् प्राज्ञमिलके न जगद्वशम् ॥
अजारक्तेन तन्मूलं पुष्पायापेक्षयेद्बुधः ॥ कज्जलं पातत्वा तु वशुषारजयेत् नरः ॥ त्रैलोक्यवशतां याति दृष्ट

॥ गुरु ॥
॥ ४ ॥

मात्रेण संशयः ॥ मूलं तु भवति ऋषेर्विंशतिगारं संभवं ॥ संगृह्य धारयेद्वश्यं कुरुते सकलं जगत् ॥ कृत्वा पणजि
 तामूलं पूष्येणोद्भूतं चूर्णयेत् ॥ गोघृतेन समालोय कज्जलं कारय दुधः ॥ तैर्नैवां तजित मात्रेण वशं कुर्या
 ज्जगत्त्रयं ॥ पुत्रं जीवय त्रुतिलकं रोचनायुतं ॥ प्रियो भवति सर्वेषां नरः कृत्वा ललाटके ॥ श्वेता पणजिता
 मूलं तथा श्वेत उपाययोः ॥ नाश्यायुतिलकं कृत्वा वशी कुर्यात्त्रयं संशयः ॥ मंजिष्ठ तोय द्वाचित भानुमू
 ले ॥ स्वीप्रांगशोणितयुतैः समकुष्ठकैश्च ॥ कृत्वा ललाटफलके तिलकं कृतं तौलोकत्रयं वशयति क्षणमात्र
 केन ॥ शंभोर्जलं च मधुकं च कृत्वां ज्वलि च हव्यं समं तिज शरीरमलेन मिश्रं ॥ आलेप भक्षणविधौ तिलके
 कृते वायो गायमेव भुवनानि वशी करोति ॥ मूलं जटातगारमेव विशालिकानां पंचांगं तिज शरीरमलं तथैव
 ॥ एकीकृतानि मधुना दिवशे कुजस्य त्रैलोक्यं च कृतिलकेन वशं जगति ॥ भृंगस्य पक्षयुगलं शुक्रमांशयुक्तं
 स्थानामिका रुधिरकं तु मूलं स्ववीजं ॥ एतानि लेपविधिरप्यथ भक्षणाद्या कुर्वन्ति वश्यं मखिलं जगदप्यस्मात् ॥ ता
 लीक कुष्ठतगारैः परिलिप्य वर्त्ति सिद्धार्थं तैलसहिता दृढपट्टवस्त्रात् ॥ पुंसः कपालफलके विनिष्ठाति ते च

॥ कार ॥
॥ ५ ॥

नेतां जनेन वशनां किल यानि लोकः ॥ गोरोचनं पद्मपत्रं प्रियंगुरक्तचंदनम् ॥ एकीकृत्यां जयत्रेयः पश्य
निवशो भवेत् ॥ ॥ अथ राजवशीकरणम् ॥ ॥ अंक्रमं चंदनं चैव रोचनाशशिमिश्रीतं ॥ गवांक्षीरेण तिल
कां राजवश्यकरपरम् ॥

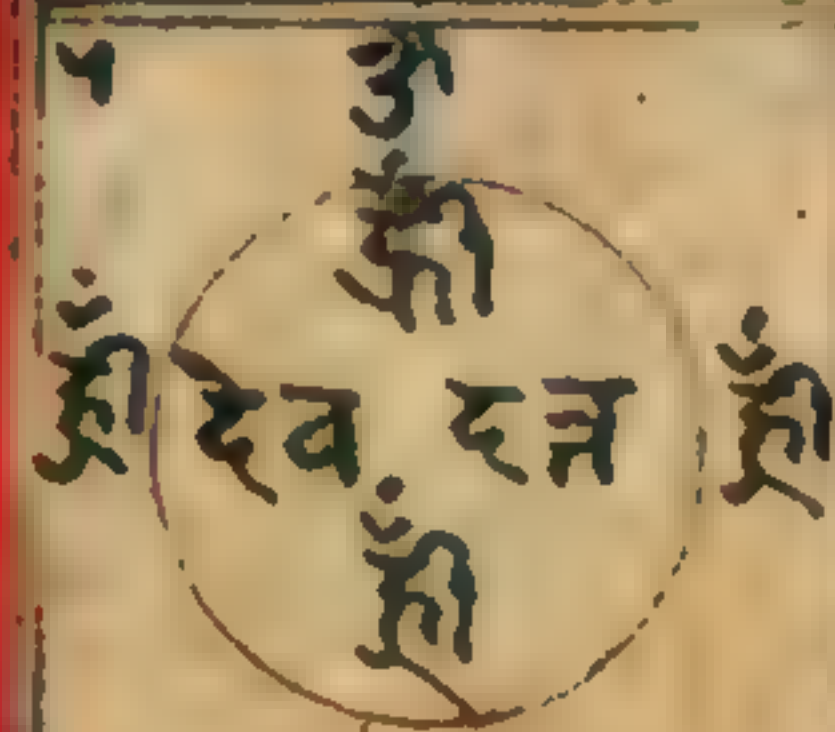
अंक्रमालक्त गोरोचनया भर्जे
संलिख्य धारयेत्सौ
भाग्यं स देव स अरुते
यदा घृत स मध्येस्था
पयेत् वति ॥ १ ॥

गोरोचनया भर्जे संलिख्य रक्त
सूत्रे नूनः एणसंवेष्टुम्
खरखुरंदेवदत्तवशं
करु स्वाहा
स्वपक्षिष्ययं यं पश्यति तं न व
श्यकरोति ॥ २ ॥

अंक्रमेन गोरोचनया भर्जे य
स्य नामा वा हो ध्या
नसौ भा
अनामि
संलिख्य रम्यते तदा स्त्री वश्यो
भवति ॥ ३ ॥

गोरोचना भर्जे येष्य
लिख्य
स्थापये
शोभ
अंक्रमभां
नामाभि
घने
न सव
वति ॥ ४ ॥

॥ गुरु ॥
॥ ५ ॥

ऊं ऊं मगोरोवन
यापश्लिलिखलि
यमधुमध्यस्था
पयेत् वैरिवशो
भवति

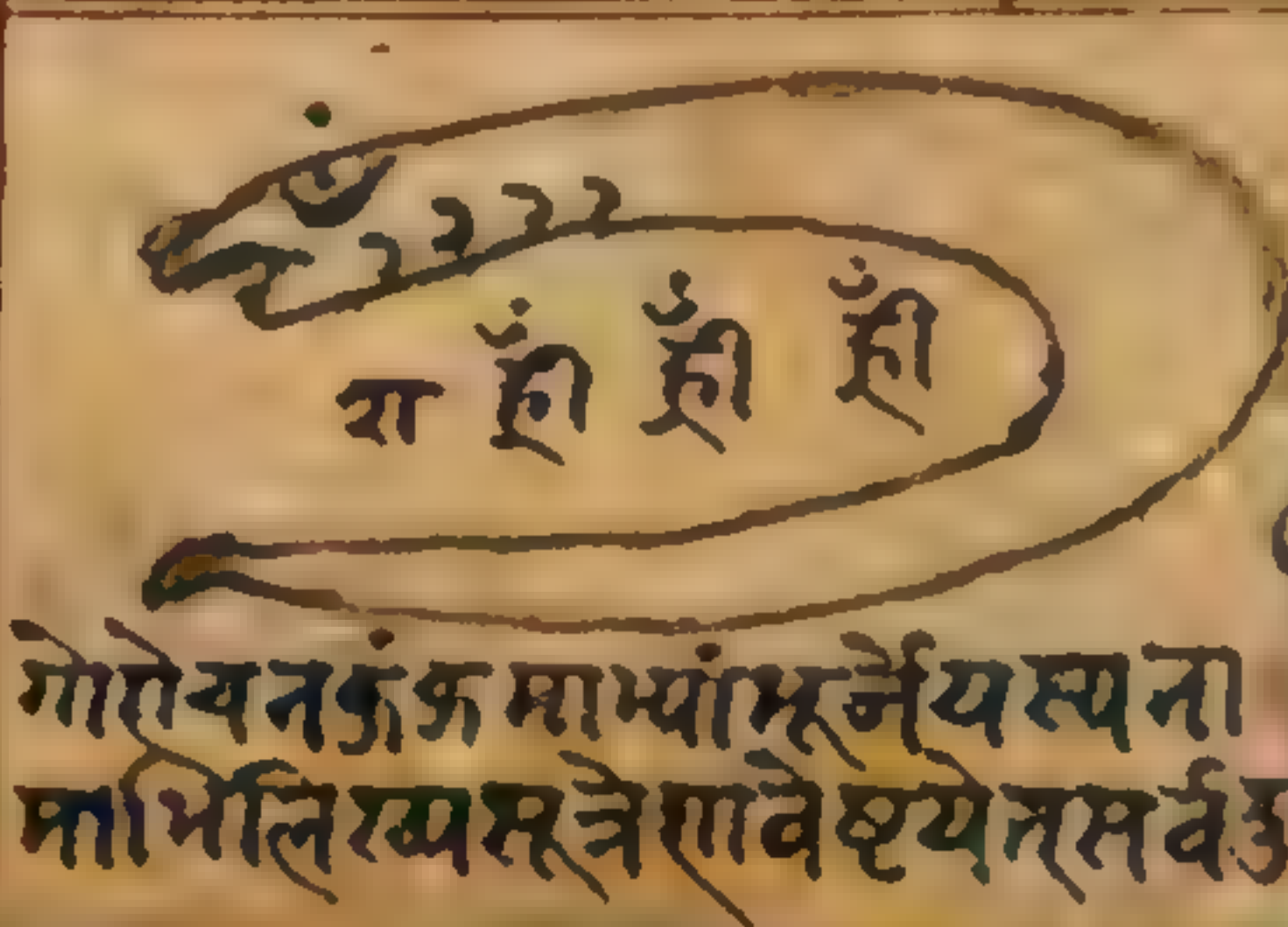
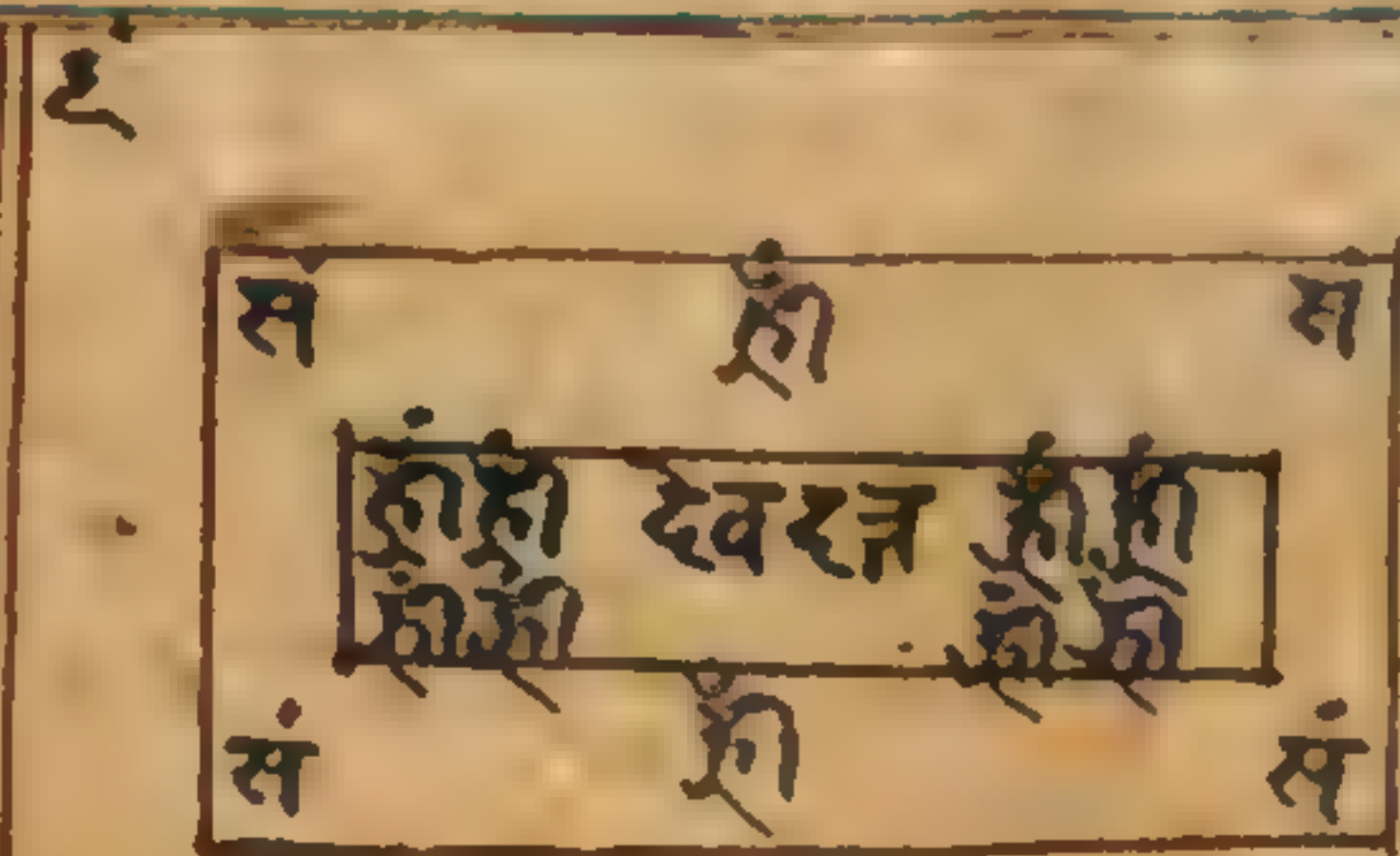
ऊं ऊं मगोरोवना
भ्यां भूर्जे लिख्य
वाहोधारयेत्
त्रिभुवनमपिवश्य
करोति॥

गोरोवनया भूर्जे
साध्यास्यानामा
भिलिख्यवाहोधा
रयेत् शत्रुसमो
पिवश्योभवति॥

श्रीफकंठके
नाभाभिलिख्य
जतुविवरेस्था
प्यतेत्रिभुवनम
पिवश्यं करोति

गोरोवनऊं ऊं माभ्यां भूर्जे यस्य ना
माभिलिख्य स त्रेणावेष्टयेत् सर्वदुष्टो

वशति॥

30

रात्रुरपि वश्यो भवति

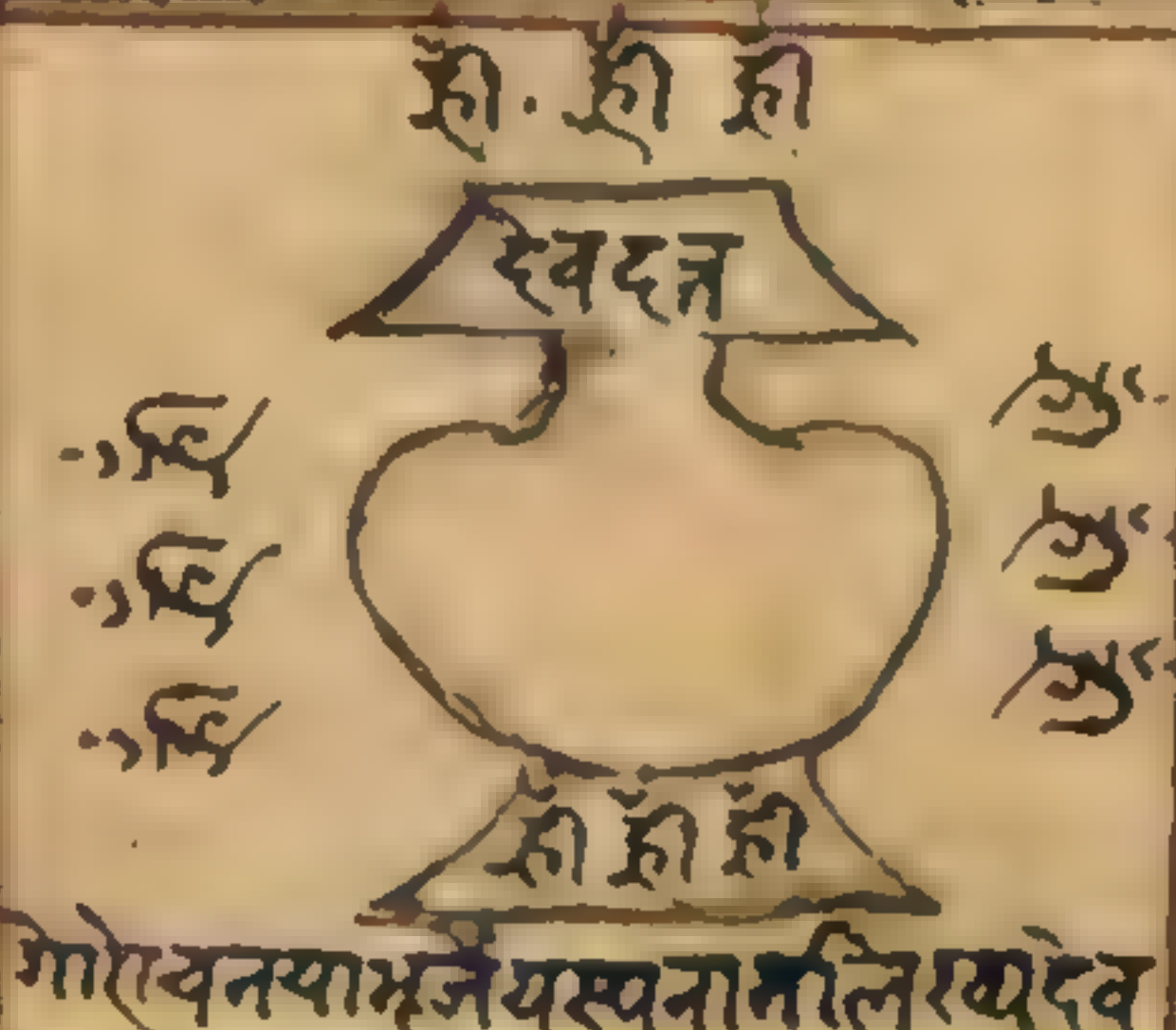
ॐ वं ॐ वं ॐ वं
वं वं वं वं वं वं
वं वं वं वं वं वं
भूर्जे रक्तवन्दनेनामाभिलिख्य
घृतमधुमध्ये विराजं स्थापयेत्तव

ॐ
ह्रीं देवदत्तं
नैव शमानय
स्वाहा ॥
गोरोवनया भूर्जे पत्रे यस्या नामाभि
लिख्य सदा पुष्पमध्ये स्थापयेत्तस्यो
वश्यो भवति

भूर्जे यस्या नामाभिलिख्य अनामिकाया
रक्तेन गोरोवनेन मधुमध्ये स्थापये
त्सर्ववश्यो भवति ॥ २१

ॐ ॐ ॐ
(ॐ देवदत्तं वशमानय ॐ)
ॐ ॐ ॐ
गोरोवनया भूर्जे साध्यनामाभि
लिख्य घृतमधुमध्ये स्थाप
येत्सर्ववश्यो भवति निश्चितम् २२

ॐ ह्रीं
देवदत्तं
गोरोवनया भूर्जे यस्या
नामाभिलिख्य रक्तसु ॐ

ॐ ह्रीं शः अमुकमेव वशमानय स्वा
हा पूर्वमेव सहस्रं जप्त्वा ततो
नेन संवेण तिलकं कारयेत्तस्य प्राप्ति
मंत्रितं वंपकस्य तु वृंकरेव क्षापय
त्ततः

देवीस्थाने स्थापयेत्तसर्ववश्यो
भवति ॥ २३

वेणावेष्टयेत्तस्यो वध्या वश्यो
भवति ॥ २४

॥ कार ॥

॥ ७ ॥

स्त्रिवत्स

संगृह्यभरणीअक्षपुष्पायांचविधानतः॥ राजानंचक्षुरादेवमनुष्योवशमानयेत्॥ करेसुदर्शनाभूलंबज्जगजपि
योभवेत्॥ ॥ अथस्त्रीवशीकरां॥ पुष्पेपुष्पेचसंगृह्यभरण्यांतुफलंतथा॥ शाखांचैवविशाखायांहस्तपत्रं
विशेषतमूलमूलंसमुद्रुत्पल्लोत्तमत्रस्यतत्क्रमात्॥ पिष्टाकर्पूरसंमिश्रंजंजमारेचतासमं॥ तिलकेस्त्रीवशं
यांतिथीदिसाक्षादहंधति॥ काकाजंघावचाकृष्टंभुक्कशोरितमिश्रितं॥ तद्वत्तेभोजनेवालाशमशानेरोदतेसदा॥
ॐ नमोभगवतेरुद्रायॐ चासुंदेअमुकीमेवशमानयस्वाहा॥ उक्तयोगानांअयमेवमंत्रः॥ पातमुखंतुप्रक्षाल्यस
प्रवाणभिमंत्रितं॥ यास्यातामपिवेत्रोयंसास्त्रीवशाभवेद्भुवम्॥ ॐ नमःक्षिप्रकामिनीअमुकीमेवशमानयस्वा
हा॥ रुद्रायएजितामूलंतामूलेनसमायुतं॥ अवश्यायैस्त्रियेदद्यादश्याभवतिनाम्यथा॥ ॐ हूंस्वाहा॥ अनेना
भिमंत्र्यदद्यात्साध्यसाधकनाम्नानुकृत्वासप्राभिमंत्रितं॥ दीयतेकुसुमंयस्यैसावशाभवतीद्भुवम्॥ सुसाधितोद्य
यंमंत्रोअवशंपलदायकः॥ तस्मादेतत्पुयत्नेनसाधयेत्संत्रमुत्रमं॥ ॐ हूंस्वाहा॥ विशाखायांतुवंशकमशोकस्यह
रेत्॥ हस्तेवक्ष्वाचशतांवश्यापिताम्॥ ॐ वज्रायस्वाहा॥ अनेनाभिमंत्र्यबंधयेत्॥ रुद्रोत्पलंसधुकरस्यवपक्षयु

॥ गुरु ॥

॥ ७ ॥

क्तमूलं तथा तगरजं सितकाकजं घा ॥ यस्याशिरो गतमिदं विहितं विचूर्णं दाशी भवत्कटितिसात रुणीतचित्रं
 ॥ सव्येन पाणिकमलेन रतावसाने यारे तसातिजधवेन विलासिनीतां ॥ वामं विलिंपति पदं सहस्रवयस्यावश्यं
 वसा भवति नामुविकल्पभावः ॥ सिंधूत्थमाक्षिककपोतमलापि पिष्ट्वा लिंगं विलिप्य तस्मात् रमयन्नरोयां ॥ सा
 न्यं नयति पुरुषं मनसापि नूनं दासा भवेदिति मनोहरा दिव्यमूर्तिः ॥ गोरोचना शिशिरदीधिति शंभुबीजैः काश्मी
 रचंदन युतैः कतक इवैश्च ॥ लिह्वाध्वजं यरिरमत्यवलां नरोयां तस्या स एव हृदये मुकुलत्वमेति ॥ पुष्पेरुडज
 टामूलं मुखस्थं कारयेद्बुधा ॥ ताम्बूलदोषदातव्यं वश्या भवति तिश्चितं ॥ तथैव पावला मूलं ताम्बूलेन तु वश्या क
 त ॥ त्रियम्बुदिकामूलं पिष्ट्वा गात्रेण संक्षिपेत् ॥ यस्यासावशतां याति विंडुमात्रेण तस्मात् क्षणात् ॥ स्वकीयकाममा
 दायकामदेवं स्मरेत्पुनः तस्मात् हृदये दत्तं तस्मात् क्षणात् स्त्रीवशं भवेत् ॥ गिसित्वा पारदं किञ्चित्तरस्य ते मायिका तदा
 प्राणातोयि च सानारी नंतरं न विमुंचति ॥ कामाक्रान्ते तच्चित्रे न मासा द्वं जयते निशि ॥ अवश्यं कुरुते वश्यं दायकौ
 विश्वदेवः ऐर्षिं स्वां लीकामपि शाविनी अमुकी कामिन्या हयकामेन मम रूपेणैव विदारय दावय स्नेहेन वं
 धय वंधय श्राफद् ॥ नागपुष्पं प्रियंगुं च तगरं पद्मकेशरं ॥ जटा मांसा न वनू र्णयेत्तं च विद्वजः ॥ स्वां गं नुधूपयत्नेन

॥ कार ॥
॥ ८ ॥

भजते कर्मवत्त्रियः ॥ उं मूति ३ मूति ३ महामूति ३ सर्वसंधोभयेत्योपउवेभ्यः स्वाहा ॥ धूपमत्र ॥ पातीयस्यां जलिः स
दादत्वा विद्यामिमां जयेत् ॥ सालंकारांतरः कन्यालभ्यते मासमात्रतः ॥ उं विचसुर्तामगभ्रवकं न्यानामाधियति
स्वरूपां सालंकारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे स्वाहा ॥ कन्यागृहेशालर्कष्टं छिद्ये दशांगुलं ॥ अक्षेव पूर्वफालु
रपांयसुकं न्यापय छति ॥ ॥ इति स्वावशीकरणम् ॥ ॥ वश्यकरांस्त्रि ॥ ॥ पतिवश्ययत्रोयं ॥ ॥

ह्रीं	ह्रीं	गोरोवनकुक्रमा
ह्रीं	ह्रीं	भायस्यतामनि
ह्रीं	ह्रीं	लिख्यमधुमध्ये
ह्रीं	ह्रीं	स्थापयेत्सोवश्यं

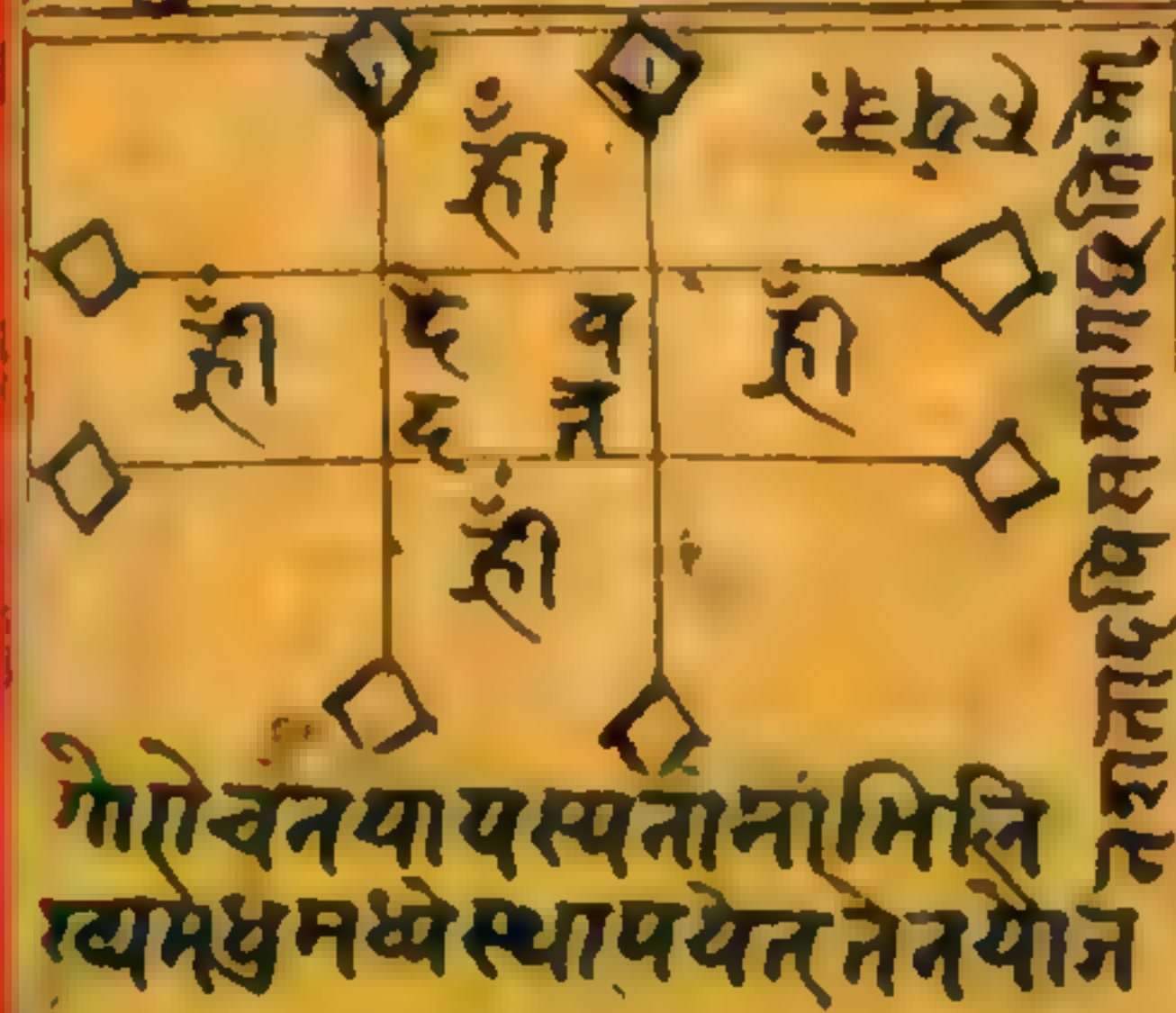
अथ पतिवशीकरणम् ॥ खंजराटस्य मां शान्तिमधुना संहलेपयेत् ॥ अनेन योनि
लेपेन पतिर्दाशो भवत्यरम् ॥ पंचांगं दाडिमं पिष्ट्वा श्वेतसर्षपसंयुतं ॥ योनिलेपे पतिं
दासं करोत्यपि वरुर्भगाकर्पूरं देवदारुं वसक्षौरं पूर्ववत्फलं ॥ उं कामकाममालिनी पतिं
मेव शमानयसिद्धिः ॥ गोवनामस्य पित्तं च पिष्ट्वा पतिर्दाशो भवत्यस्तं ॥ शोस्त्रितं गोवनायुक्तं तिष्ठानि मधुयुक्तानि
कारयेत् ॥ घाते घाते पत्रं च मधुना योनिलेपे पतिर्वशः ॥ जलौकशां मुखे देयं शंखशंखादिवूर्णाकं ॥ तच्चूर्णं तु समागृ
ह्यनामूलेन समायुतं ॥ दातव्यं स्वातने भोजनं वश्यो भवति तान्यथा ॥ गोरोवनालद
लकुंक्रमभावितायां तथा सदैव कुरुते तिलकं वशित्वं ॥ वात्स्यायनेन वहुधा यम

ठठः उक्तयोगातां सप्ताभिमां त्रितिल
केकृते वामहस्ते कनिष्ठायां पतिः तिल
कं वश्यकृतं वित्रकस्यतिष्ठुप्रदातव्यं
वश्यकरं भवेत् भर्जितस्य यत्र उर्द्धोक्तः प
तिवश्यकृत

॥ गुरु ॥
॥ ८ ॥

॥ कार ॥
॥ ८ ॥

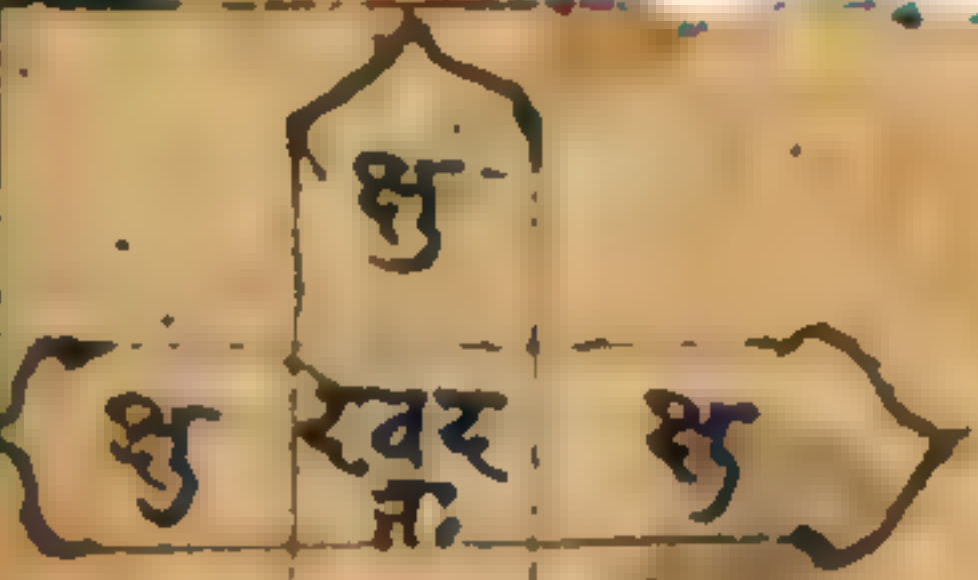
कारे मंत्रयत्नादिं हंकारे वां कुशं तथा ॥ त्रिफलं वामगं पाशं दक्षिणे ज्वलितां कुशं ॥ सध्याये त्वकोरे मंत्रात तो मंत्रमि
मंजयेत् ॥ उं रक्ष वा मुडे ज्वल ज्वपु ज्वल पुज्वल स्वाहा ॥ अने त मंत्रे रास्त्रियं दृष्ट्वा जायं कारयेत् तक्षणात् पृथुतः समा
गच्छति ॥ पूर्वमयूतं जयेत्सिद्धिः अश्लेषायां समादायश्चर्जनस्य वनस्य वंदकं ॥ अजामुत्रेण संघेष्यस्त्राणां शिरसि
दापयेत् ॥ पुरुषस्य पशूनां वाक्षिपेदाकर्षणं भवेत् ॥ साध्य वामपदस्थां तु मृत्तिका माहरेत्ततः ॥ ककलास्य रक्तेन
पुति मां कारयेद्बुधः ॥ साध्यनामाक्षरं तस्यास्तु डकैर्विलिखेद्भुतिः ॥ मुत्रस्थो नेव निघनेत् सदा तत्रैव मुत्रयेत् ॥ आकर्ष
यंतु तां तारीशत योजन संस्थितां ॥ ॥ अतः परं आकर्षणं दियं च लिख्यते

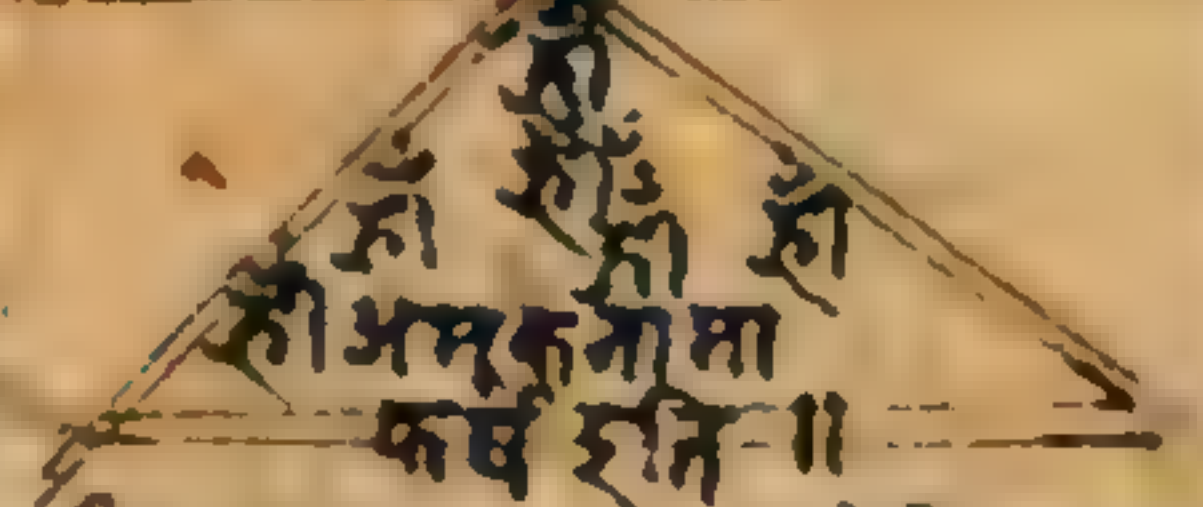
गोरोचनया यस्य नामाभिलि
ख्यमेधुमध्ये स्थापयेत् तेन योज

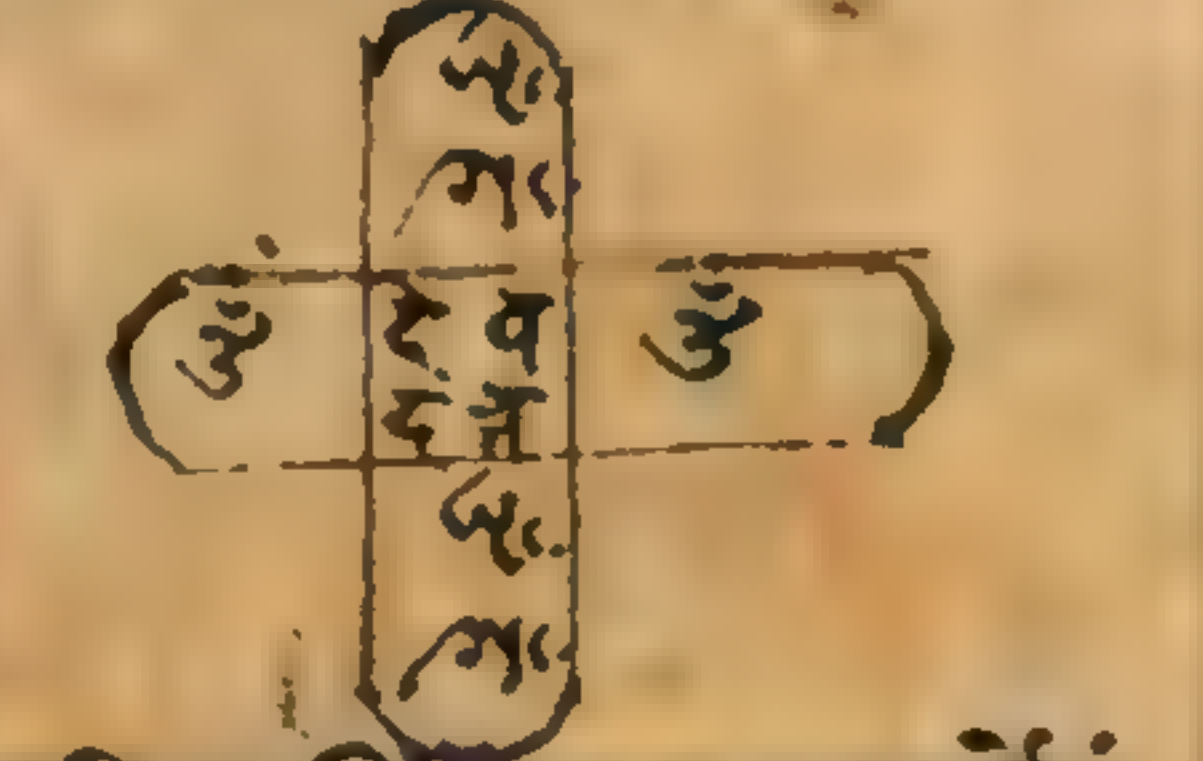

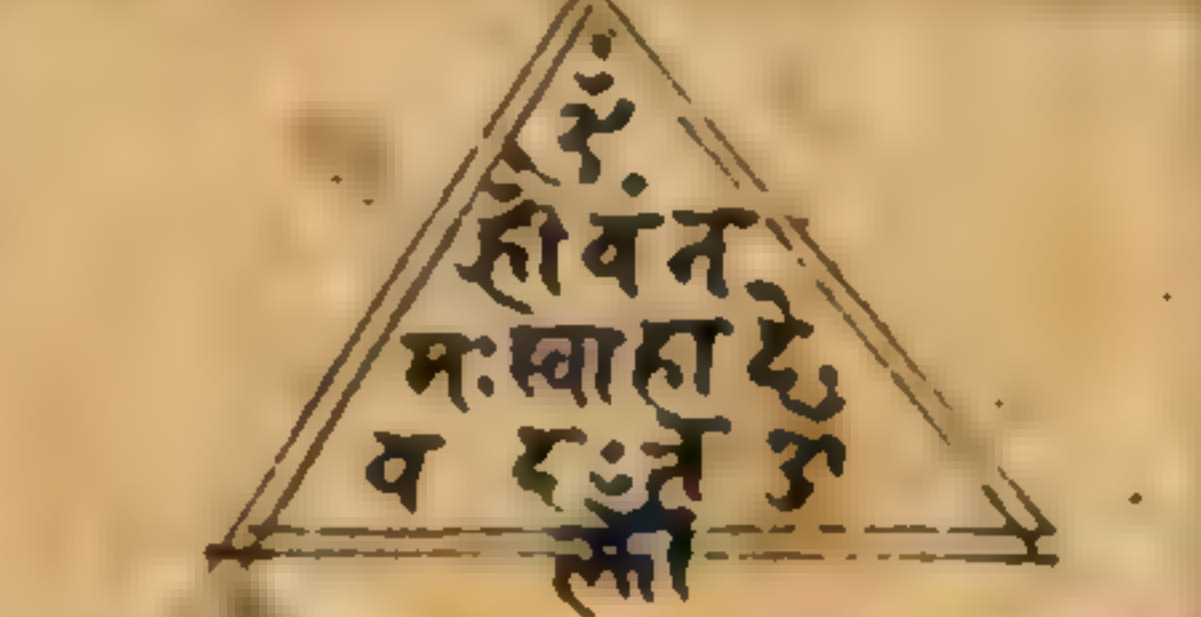
॥ गुरु ॥
॥ ८ ॥

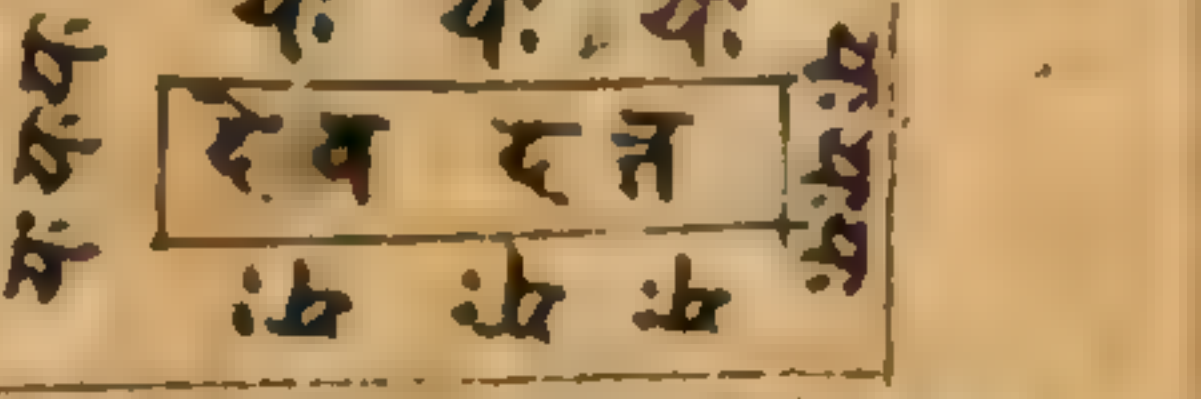

 सु रवद सु
 सु
 ऊंक्रमगो गोवनाभ्यां संलि
 ख्यमधुमध्यस्थापयेत्तद्दद्यात्

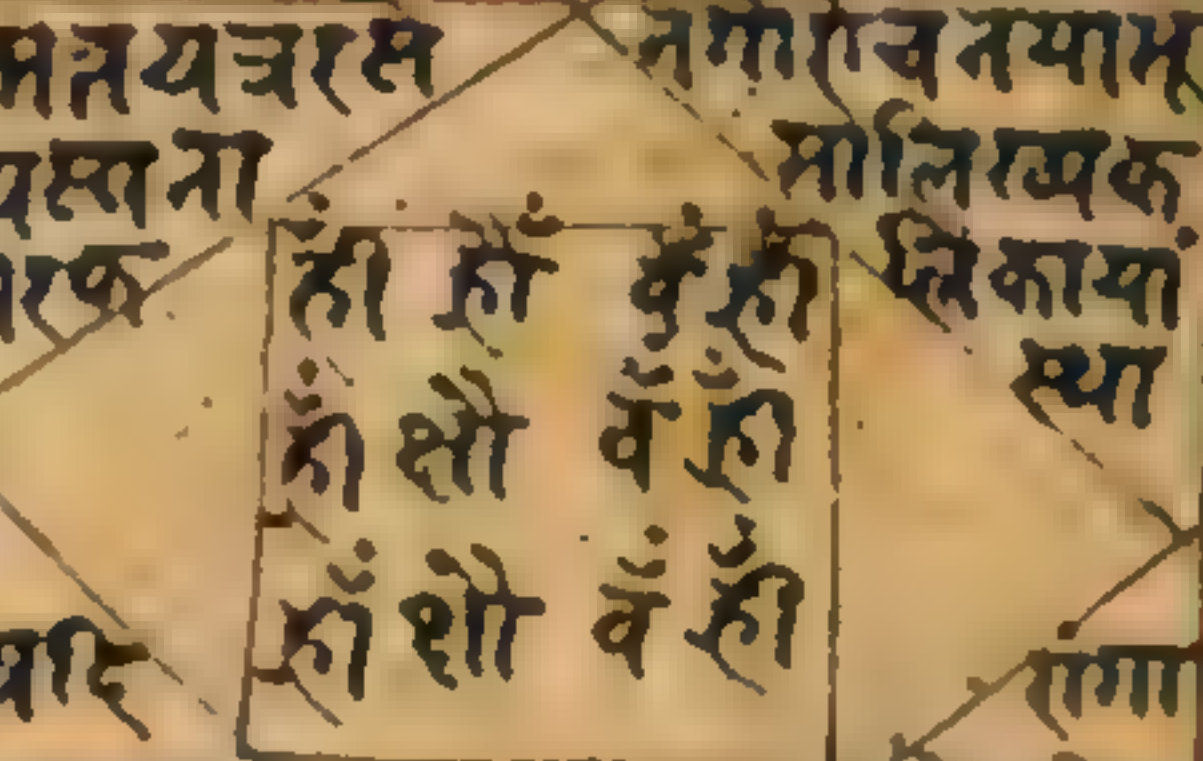

 ऊं फक्ष स्वाहा ॥
 गो गोवनया यस्य नाम भूर्जे लि
 पानियमध्यसंस्थाप्य लिज रमाक

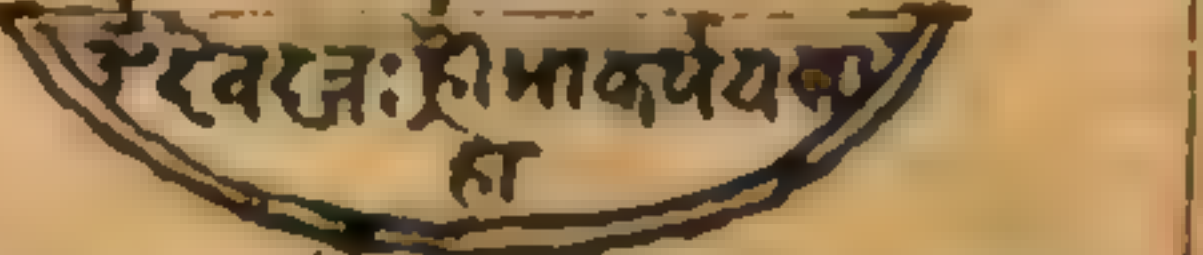

 ह्रीं
 ह्रीं अमरुमासा
 कर्ष इति ॥
 ऊंक्रमगो गोवनयाभ्यां भूर्जे यस्य नाम
 माभिलिख्य लिखिका दृष्टमधु
 स्थापयेत्तद्दद्यात्

 (ॐ देव दत्त ॐ)
 स्वकियरुधिरा यस्य नाम भूर्जे सं
 लिख्य काकस्य गले वक्षामाख्ये
 तद्दद्यात् पुमा कर्षयति ॥

 ह्रीं
 ह्रीं वन
 मः स्वाहा दे
 व दत्त ॐ
 ह्रीं
 अनामिकारक्तेन हस्तो लिखित्वा रा
 त्रौ जपेत्संख्यायां माकर्षयति ॥

 यः यः यः
 देव दत्त
 ॐ ॐ ॐ
 गो गोवनया ऊंक्रममाभ्यां भूर्जे यस्य नाम
 माभिलिख्य मधुमध्यस्थापयेत्त
 भूमौ निधापयेत्सर्वं माकर्षयति ॥

 ह्रीं ह्रीं वं ह्रीं
 ह्रीं शो वं ह्रीं
 ह्रीं शो वं ह्रीं
 उमात्रयत्र स न गो गोवनयाभ
 र्जयस्य नामाभिलिख्य क
 र्षा र्क्ष ह्रीं ह्रीं वं ह्रीं लिखाया
 स ह्रीं शो वं ह्रीं स्था
 प्य यदि रंगा स्थाप
 जनेशानादप्याक र्षयति निश्चय

 देव दत्तः ह्रीं माकर्षयत्
 गो गोवनया भूर्जे यस्य नामाभिलि
 ख्य मधुमध्यस्थापयेत्त योजन
 शत माकर्षयति ॥

॥ कार ॥
॥ १० ॥

ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
देवदत्तमाकर्ष
यः स्वाहा
ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं

रक्तचन्दनस्यकीयार्क
रुधिराभ्यां भर्जे यस्मिन्
मामिसंलिख्य गृहमेष
स्थापयेत्तदा कर्षणं
कुर्यात् ॥ ० ॥

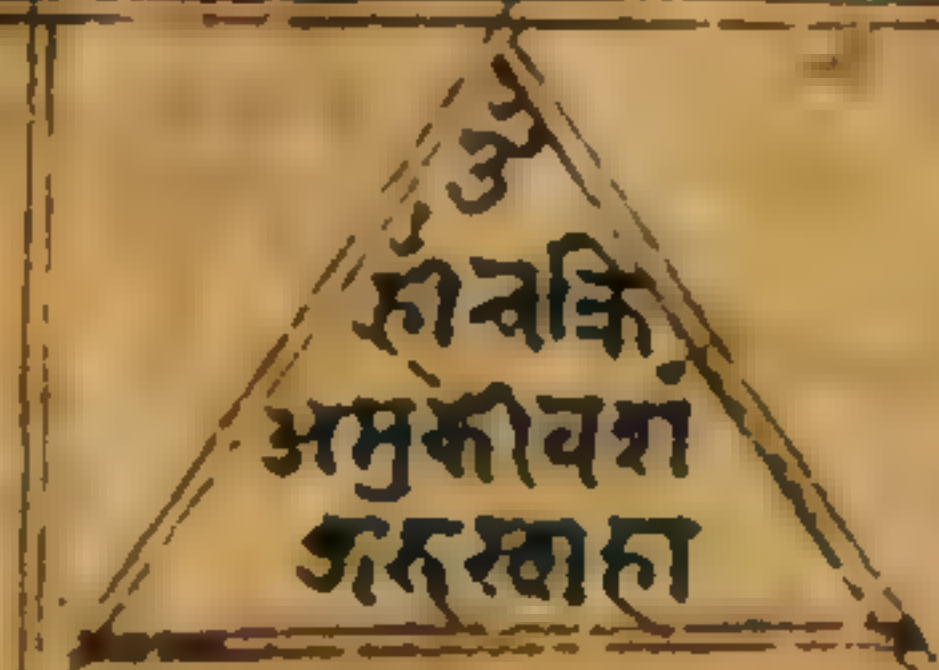
सूर्यावर्तस्य मूलं तु पंचम्यां ग्राह्ये दुधः ॥ ताम्बूलेन समंदया स्वयमायाति तत्क्षणा
तः ॥ इतिकर्मकर्मया लोभुमरौ यत्नतो बुधः ॥ भित्तौ कृत्वा देहे तौ तु चिता काश्चन
योः पुनः ॥ वस्त्रेण बन्धयेद्द्रव्यपृथक् ऋषोऽलिका द्वयं ॥ तयोरेका मंजा शृंगे दृढं बद्ध्वा
परिक्षिपेत् ॥ मायां याति वसामेषा सा पृथक् कृत्वा ते बुधैः ॥ तत्र श्मशिरसि न्यस्तं
क्षणादा कर्षयत्स्वियः ॥ अपरं रक्षयद्दत्त्वेनो वत्वा याति कामिनी ॥ ॐ कृष्णवर्णा
य स्वाहा ॥ इमं मंत्रं पूर्वमेवायुतेन जप्त्वा ततः उक्तयोगसमं अस्ति द्विः ॥ ॥ इति श्री

नाथविरचिते कामरत्ने आकर्षणं नाम द्वितीयोपदेशः ॥ २ ॥ अथ जपः ॥ हकारं स्वरसंयुक्तं उकारेण सुपुजितं ॥
ॐ कारेण तु संपूज्य अंते फ विनियोजतः ॥ हूं फ हूं ॥ जपाग्रेण तसा येत जितो भवति तान्यथा ॥ ये जना हृदिरिव न्यस्य च
क्षुषी विमिल्य च ॥ स्पृष्ट्वा च मंत्रं ज्ञायेत तत्क्षणाज्जितवानसौ ॥ गोजिह्वां शिनिमूलं वा मुखे शिरसि संस्थिता ॥
कुरुते सर्ववादेषु जयंती पुष्पे समुद्रतां ॥ मार्गशीर्षस्य पूर्णयां शिखा मूलं समुद्वरेत् ॥ बाहौ शिरसि वा बद्ध्वा विवा
दे विजयो भवेत् ॥ गिरिकर्णिसमिगुं जां स्वतवर्णां समाहरेत् ॥ चन्दनेना न्वितं सर्वं तिलकं विजयीरणे ॥ कलकोर्क
वटो वह्निविषमं पंचमसुतथा ॥ तिलकं हृदये यस्तु पश्येत्प्रपंचधारी पुः ॥ कृष्णसर्पकपाले तु वसामृत्तिकपादिते ॥

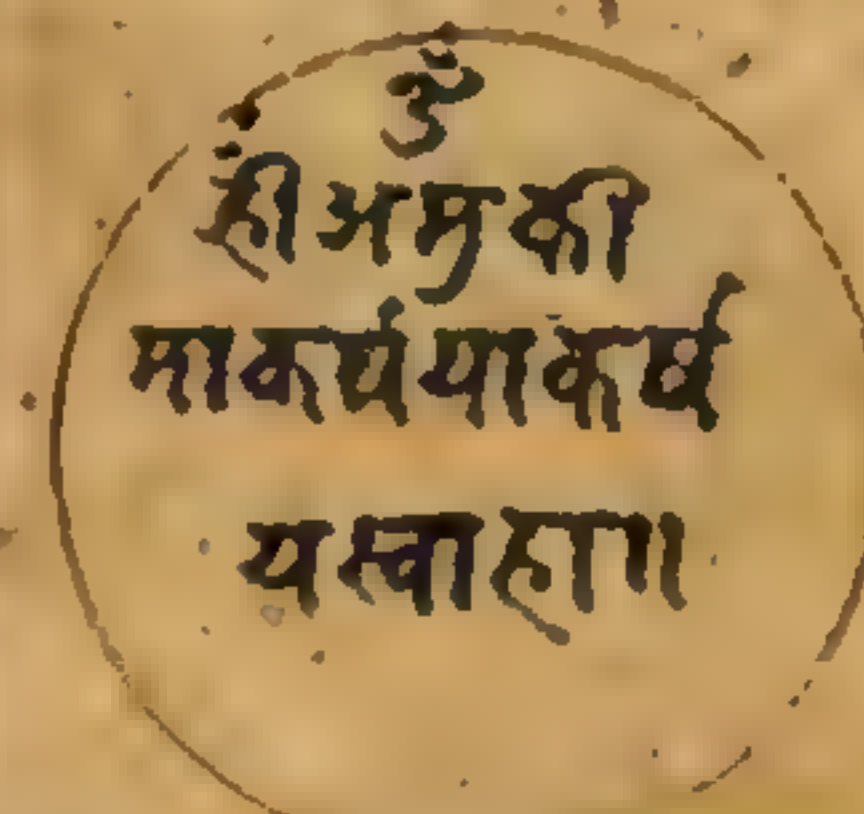
॥ गुरु ॥
॥ १० ॥

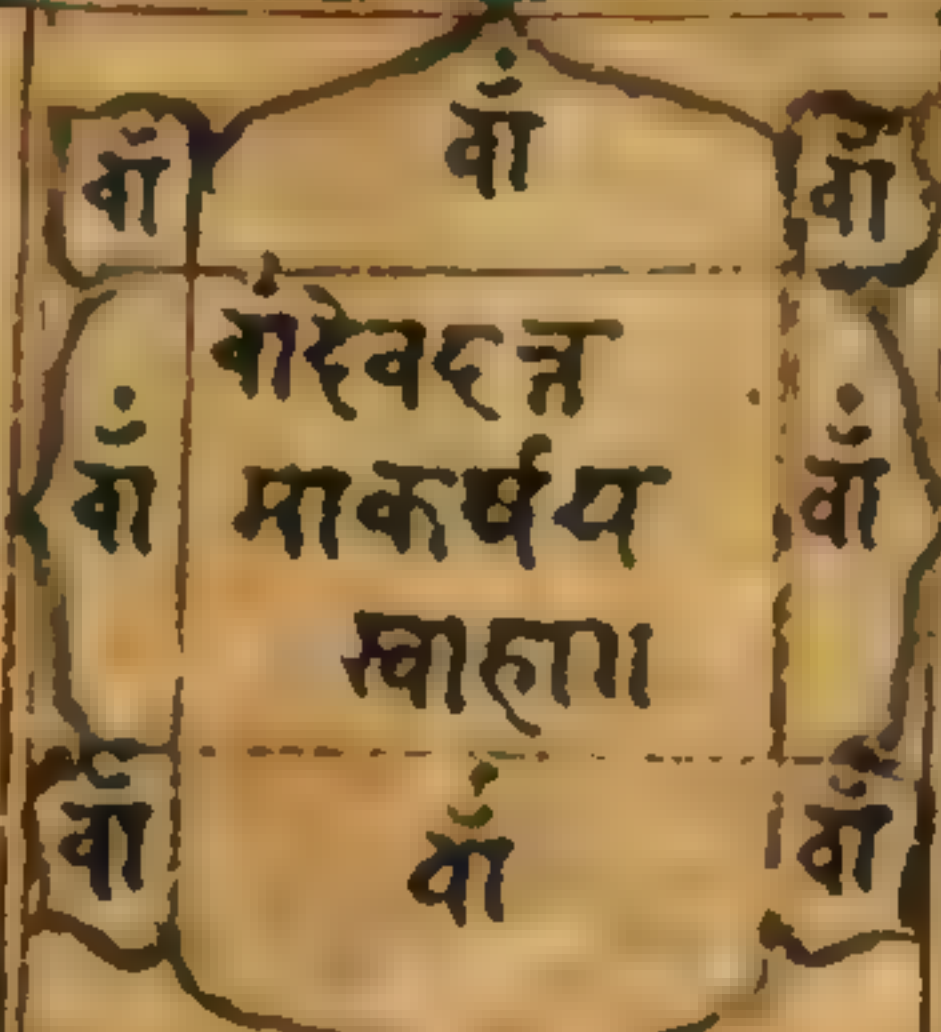
गोरोवनयाभूर्जेयस्यना
भिलिख्यधृतमधुमध्य
स्थापयेत्तदासद्यमाक
र्षयति

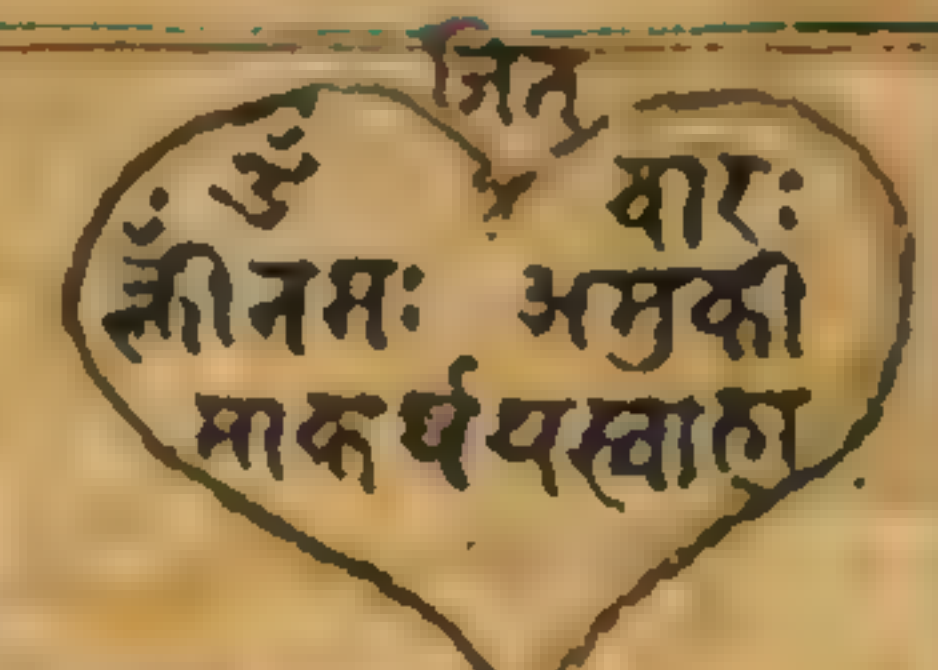
अनामिकारक्तेन वामह
लेलिखित्वा संपूज्य यामन
साजयेत् आकर्षयति त्रि
यं ॥ स्त्री आकर्षणं

गोरोवनयाभूर्जेयस्यनाम
भिलिख्यधृतमधुमध्यस्था
पयेत्सास्त्री इरादप्यागच्छ
तिनिश्चितम्

गोरोवनयाभूर्जेयस्यना
माभिलिख्य मधुमध्येस्था
पयेत्तामाकर्षयति ॥

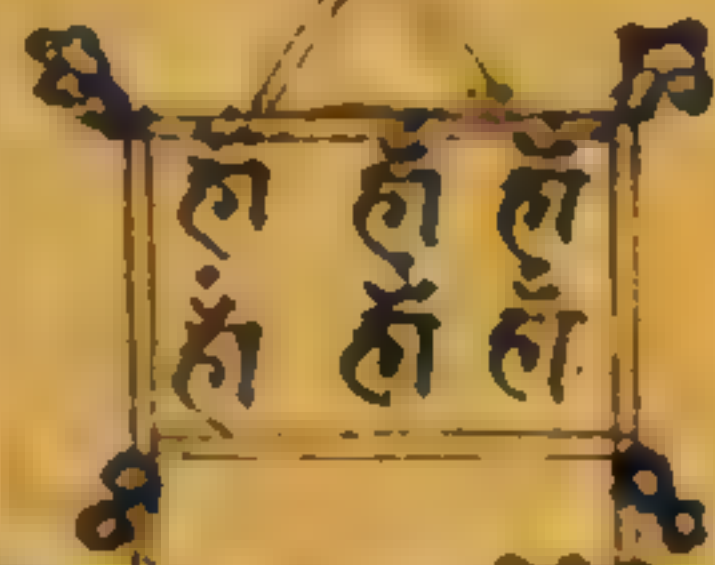

अनामिकारक्तेन वामहस्तं
लिखित्वा हृदये दत्वा जयेत्
त एवौजस्वायां आकर्षय
ति ॥ रईत्याकर्षणं

स्वतर्गजावेयत्तत्र तस्यामूलं समाहरेत् कृतं तिलकं यद्वक्त्रा पश्यत्तं स्वयत्तरिपुः स्वर्गलभक्षमानं च पतितं
पतिनो भुवि उं धधिसिंहिकानामनया घृष्टो महावशः सिंहाकपर्दिकामध्ये क्षेपसन्मूलसंयुतं विधा
यवदन्तस्याशिक्यकेन समन्वितं तस्यां वस्त्रस्थितायां तु सिंहवज्रायते नरः रोगाजकले घृते विवादे
वापणजितः मद्योन्मत्तो गजस्तस्य दर्शनेन पराजयः व्याघ्रारसेवसंधृष्टघनसामूलसंयुतः पूर्व

उर्वशीमपिआकर्षयतिसप्त ॥

॥ कार ॥
॥ ११ ॥

गोरोवनयाभर्जे लिखि
त्वाकंठे शिरसि धारये
त्संग्रामे जयो भवति
नान्यथा

होत्रिदिदि रजिमस्तके
लिखनीयं गोरोवनया
भर्जे समभिलिख्य वाजं
धारयेद्वाहो कंठे संग्रामे
न्यायेयुते जयो भवति
दृष्टपुत्रेयो भवति

गोरोवनयाभर्जे सले
भर्जे यस्य नामाभिलि
ख्यवाहो धारयेतेनयु
द्धे जयो भवति ॥

गोरोवनयाभर्जे सले
ख्यवाहो कंठे धारयेत्
युद्धे जयो भवति ॥

वत्साधयेद्याष्टौ फलं च वतथा विधं करसुदर्शनामूलं वध्या राजकुले अपि जया
मूलं राजकुले मुखसंस्थं जयपदं भाङ्गोयावदसुन्दरकहले वधापणजिनः तदक्षे
वंतचंद्राकं गृहीत्वा धारयेत्करं संग्रामे जयप्नोति जयस्मृत्या जयी भवेत् वाका
पामार्गरसेनैव याति वास्त्राणि लेपयेत् जायंते तानि संग्रामे वज्रसारणी निश्चि
भ

पुनर्यनवा मंगुडलोहे नवेष्टयेत् मुखे पुक्षि
पुनर्यनवा मंगुडलोहे नवेष्टयेत् मुखे पुक्षि

॥ पु ॥
॥ ११ ॥

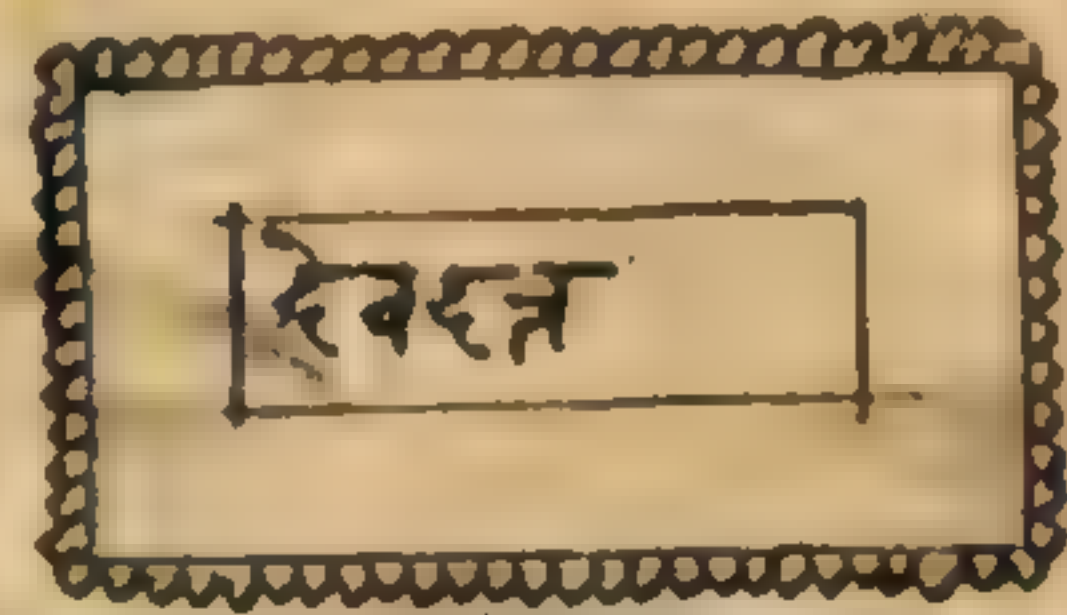

गोरोवनयाभर्जेसंलेख्यवाहोधारये
कठवाःसंगमजयोभवति

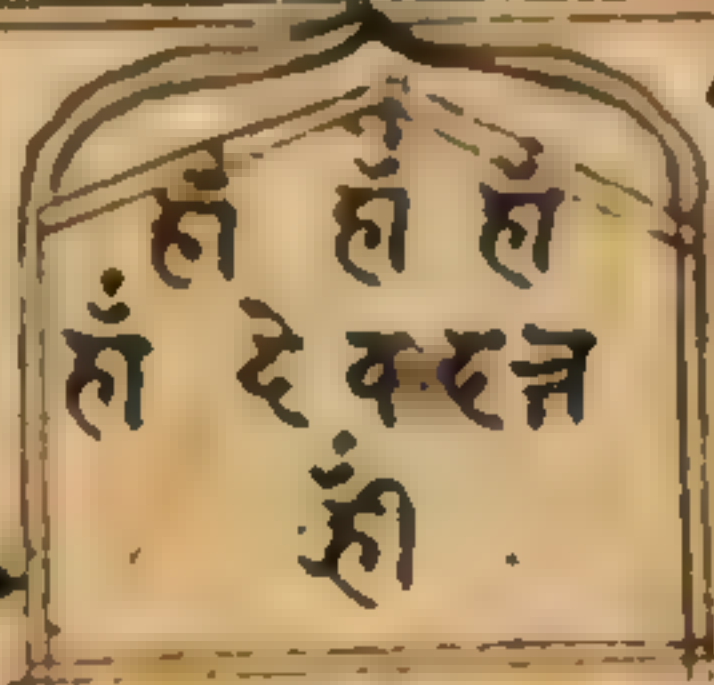
१	१८	४	२०
८	२१	२	२५
२४	३	३	५
२६	६	२३	४

गोरोवनयाभर्जेसंलिख्यशि
खायांधारयेत्सर्वत्रजयोभवेत्

॥
नैवसंगमजयोभवति
सर्वत्रजयोभवति

गोरोवनयाभर्जेसंलेख्यशिखा
यांधारयेत्सौभाग्यंभवतिउद्रे
जयोभवति

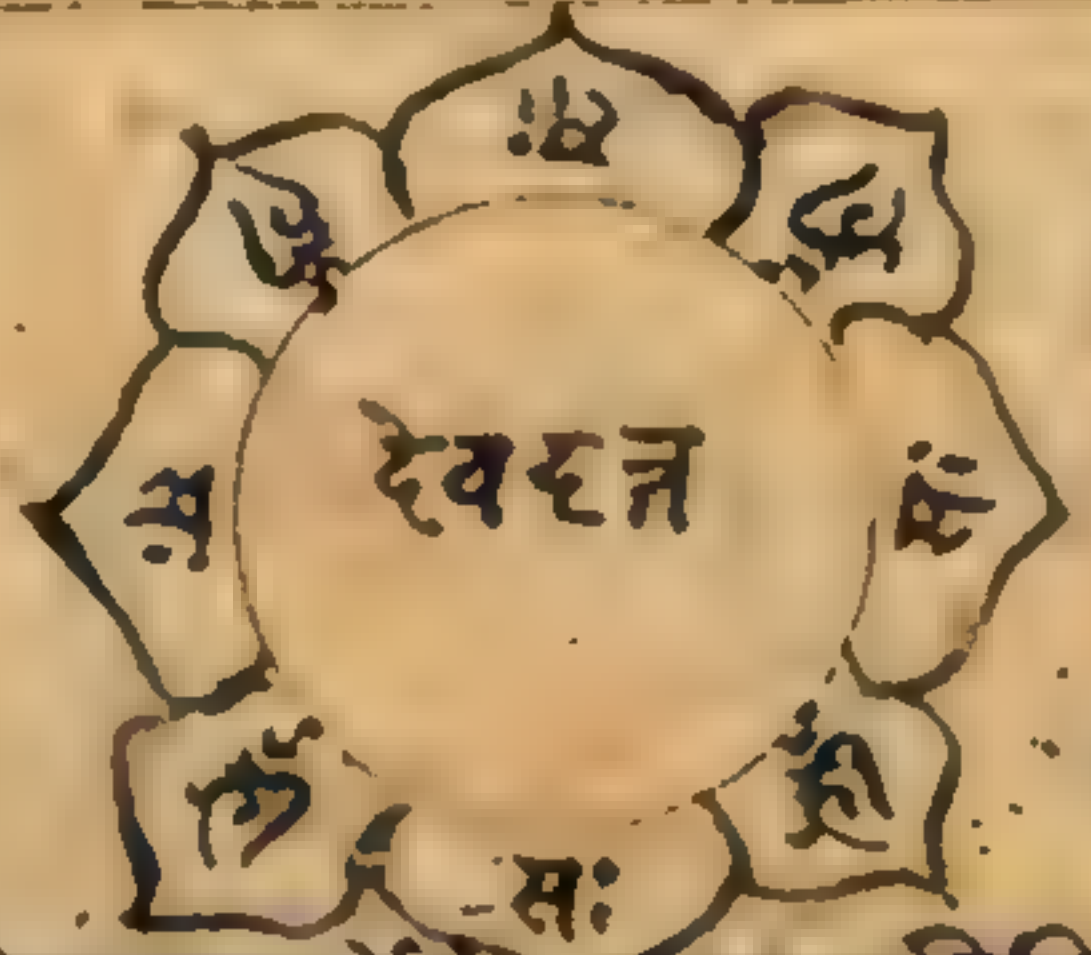
गोरोवनयाभर्जेयस्यनाम
संलिख्यवाहोकठेशिखायांधार

॥
संलग्नमेजयोभवति

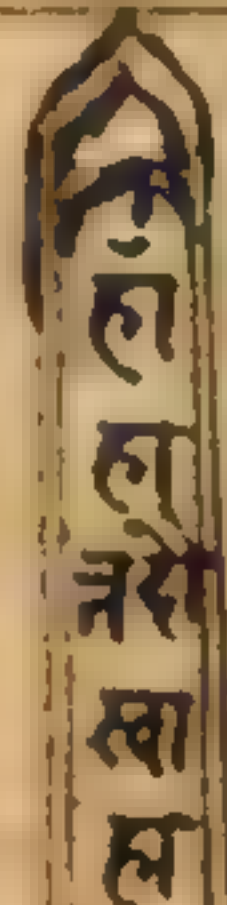
अजितेभयराजिते
देवदत्तस्यजयोभवति

शिलातलेनालकेनसंलिख्य
यस्यनामअधोमुखेनस्थाप
येसजयोभवति ॥

गोरोवनयाभर्जे
नेनयस्यनामाभिलिख्यवाहोकठधारये

॥
तस्यसौभाग्यंभवति ॥

गोरोवनयाभर्जेयस्यना
मंवसंलिख्यशिखायां
धारयेत्सर्वजनजयो
भवति ॥

कार ॥
॥ १२ ॥

जय

जय

अलक्तकेतभर्जेयस्यनामाभि
लिरव्यमधुमध्येस्थापयेत्तस्यसौ

भाग्यंभवति ॥

गोरोवनयाभर्जेयस्यनामा
भिलिरव्यमधुमध्येस्थापयेत्सौ

भाग्यंभवति

अंक्रमगोरोवनयाभर्जेयस्यना
मालिलिरव्यमधुमध्येस्थापयेत्सौ

भाग्यंभवति ॥

अंक्रमगोरोवनयाभर्जेयस्यना
भिलिरव्यमधुमध्येस्थापयेत्सौभा

भाग्यंभवति ॥

गोरोवनयाभर्जेयस्यनामाभिलि
रव्यमधुमध्येस्थापयेत्तस्य
सौभाग्यंभवति ॥

अंक्रमगोरोवनयाभर्जेयस्यना
माभिलिरव्यबीजोक्त्यस्यरी
रेधारयेत्ततः सौभाग्यंभवति

अंक्रमगोरोवनयाभर्जेयस्यना
माभिलिरव्यमधुमध्येस्था
पयेत्सौभाग्यंभवति ॥

तातपयत्रैकटकेनसंलिरव्यकर्म
स्थापयेत्ततः सौभाग्यंभवति

॥ १२ ॥

तं ॥ हस्तके मागला मूलमंत्राभिर्मंत्रितम् ॥ तच्चूर्णोद्धर्तनात्मस्त्वो मत्स्वान्नोऽप्यनेव रुन् ॥ मंत्र ॥ ॐ नमो राणाय रा
 त्रमसमस्तविद्याविशारदअमुकस्य भुजवलं बंधय २ अंगामि धूतय २ पानय २ महीतलेहं ॥ इति विजयपात्रक
 मंकरणं ॥ अथ सौभाग्यं ॥ पुष्पोद्धतं शितार्कम्यमूलं वामे तरे भुजे वध्वा सौभाग्यमाप्नोति स्वामिनोऽभगाहि सा
 रक्तचित्रकमूलं नुसोमगुले समुद्धतं ॥ शौडेमिद्धावति कुर्यात्त्रिलोकेशु भगांगना ॥ इति सौभाग्यकरणं
 अथ ईश्वरादिना सौभाग्यकरणम् ॥ कोधोपशमनं च ॥ ॐ शांते प्रशान्ते सर्वसर्व कोधोपशमनि स्वाहा अनेन मंत्रेण
 सप्तवारं जपेत्तु मुखं मार्जयेत् ॥ तदा कोधोपशमनं भवति ॥ पुण्यदण्डो भवति ॥ इति कृपितपुसन्नत्वम् ॥
 इत्यदानुदात्तीकरणम् ॥ अथ गजनिवारणम् ॥ गृहीत्वा शुभतक्षत्रे चूर्णयेत्तांदुर्द्वंद्वं ॥ तत्रैषेन गजो या
 ति हरं ते खलु संमुखं ॥ विल्वपुष्पानुतचूर्णं दुर्द्वंद्वं श्वतस्समंतस्त्रिषांगं तरंडद्व्याद्वरंगद्वितिकं त्रारः ॥ मूलं मर्कटव

ॐ
 हा
 ॐ
 ॐ
 व
 गोरोचनया भर्जे प्रयोग मध्यस्थाययेत्कृतः प्र

गोरोचनया भर्जाभिकारकै न
 भर्जे यस्य नामाभिलिख्य
 तमधुमध्ये स्थापयेत् अ
 दना दाना भवति ॥

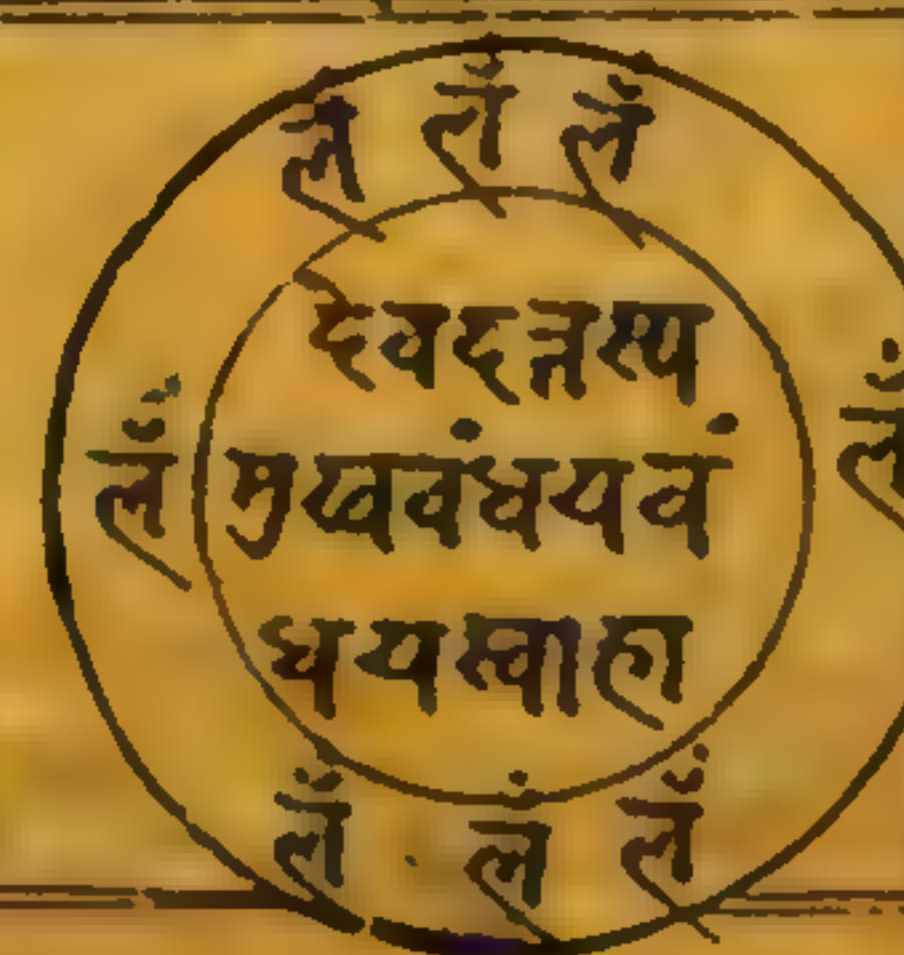

गोरोचनया भर्जाभिकारकै न
 भर्जे यस्य नामाभिलिख्य
 तमधुमध्ये स्थापयेत् अ
 दना दाना भवति ॥

॥ कार ॥
॥ १३ ॥

ल्लाश्ववाहोवध्वाचमर्द्धनि ॥ उष्टुदंतीहरंदरंयुद्धमाधायनासने ॥ श्वेतापराजिनामूलं हस्तधारयनेरुजाः ॥
मूलं त्रिशूल्यावक्रैव गजवश्पकरं भवेत् ॥ इति गजनिवारणं ॥ अथ व्याघ्रानिवारणम् ॥ मुखस्थं
एहतीमूलं हस्तस्थं व्याघ्रभातिजित् ॥ ह्रीं ह्रीं श्रीं चोत्रं हि स हि ॥ इत्यस्य साक्षरसंज्ञेणालोष्टं पठित्वा छि
द्विषेत् ॥ तदा मुखं न चालयति गंतुमशक्यं ॥ मूलं कक्षवतुर्दश्याग्राहयेत्त्रांगला भवेत् ॥ हस्तस्थं व्याघ्रसिंहहा
दिभयहृत्परिकीर्तितम् ॥ इति व्याघ्रानिवारणम् ॥ इति श्रानाथविरचिते कामरत्ने विजयादि
व्याघ्रानिवारणं नाम तृतीयोपदेशः ॥ ३ ॥ अथ समभर्तनं ॥ तत्र शत्रुमुखसमभर्तनम् मेघनादस्य मूलं तु मु
खस्थं तारवेष्टितं ॥ परवादिभवेत्तूकाप्यथवायातिदिगंतरं ॥ श्वेतं गुंजोन्धितमूलं मुखस्थं दुष्टतुंडजित् ॥

प ॐ प
अ ॐ अ
प ॐ प
अर्कपत्रे हरितालरसेन यस्य
नामाभिलिख्यते स्य मुखसमभ
र्तनं भवति उच्चांनेश्शानकोनेस्था

शिलापत्रे हरिद्रया यस्य
नामाभिलिख्यते स्य मुख
समभर्तनं भवति उच्चांनेश्शानकोनेस्था

मेघान्तं भ
य स्वाहा
इष्टिकादयसं लिख्य स्थापय
त् मेघमेघान्तं भयति प ५

तुलां मुखसंभन भवति ॥

युद्धश्मशानांगारे ॥

॥ गुह ॥
॥ १३ ॥

हरितालेन हरिड्या साध्यनामाभिलिख्य

कर्मिः मुखसमभनं वंजः

वसपूटयानुषण्णलामसाधोमुखीकमस्यापयेतः नेनमुखवंधनं

हरिड्याभर्जयस्वनाग
संलिख्य कयविनादे
स्थापयेत्तेनशत्रुमु
खं संभयेत् ॥
इतिशत्रुमुखसंभन

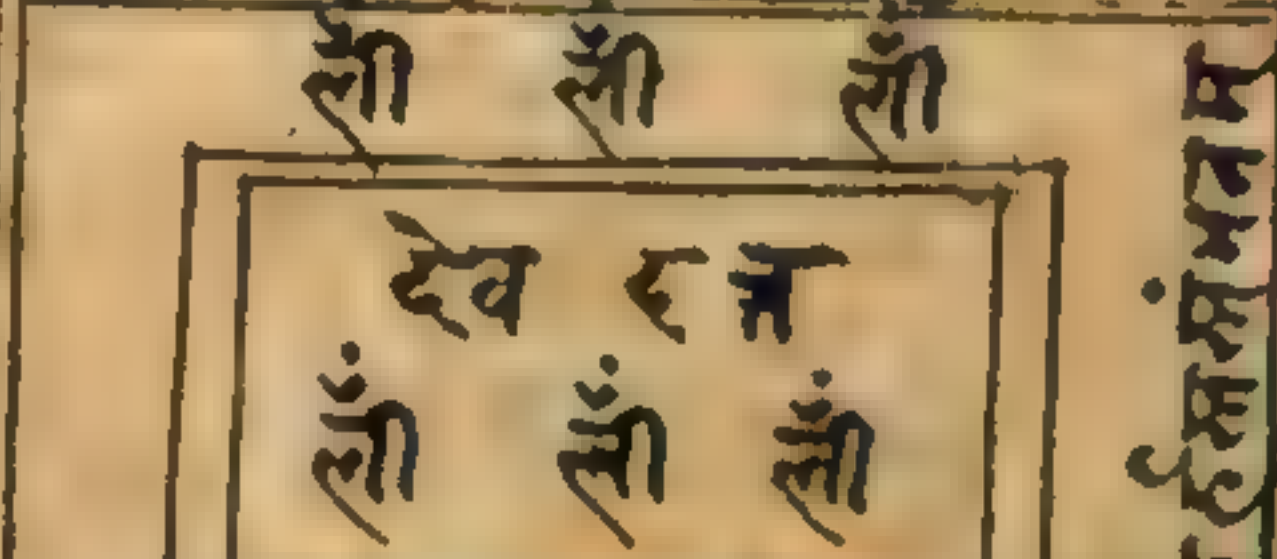
जायसर्वमेघाय कूंफर

हस्तिनांतालकयंटेसंलिख्यगजद
नौधनसत्रौकयाकुंजरंकारयेत्
सर्वमेघास्तंभिताभवति इति
मेघसंभनम्

हस्तद्वयविलिख्यनंमध्यसाध्यना
माभिलिख्यभांडेपक्षिपत्वायुडिता
धर्तव्यतेनहस्तसंभोभवति सा
ध्यपादधूलिहरीनालेनसमर्पलि
खित्वापटलमध्येसाध्यह

साध्यपादपांशुनाह
रितालेनहनहस्तद्वयम
धोनागसंलिख्यभांडेमध्येस्थाप्य
स्मशानेनिखनेनहस्तसंभनंभवति

मितिपुनर्हस्तसंभनम्

॥ कार ॥
॥ १४ ॥

ॐ हं रक्तचामुंडेतु रुरुअमुकं मेव शमानय स्वाहा ॥ अयं वंशमंत्रः उक्तयोग योः सिद्धिः ॥ अथ नौकास्तम्भनं
॥ भरणां क्षारकावृत्त्यकीलं पंचांगुलं क्षिपेत् ॥ नौकामध्ये न दानौकास्तम्भनं जायते क्वचम् ॥ इति नौकास्तम्भ-
नं ॥ अथ निंदास्तम्भनं ॥ मूलं दृष्ट्वा मधुकं पिष्ट्वा नश्यं समाचरेत् ॥ निंदास्तम्भनमेतद्भिर्मूलदेवेन भाषितं
॥ इति निंदास्तम्भनं ॥ अथ शस्त्रस्तम्भनं ॥ अंशुलाच जपायाठा विलुक्तां ताच पाटली ॥ श्वेताय एजिता पुष्पा
देवी च काकजंघिका ॥ पुष्पां केषां समुद्रतपक्वैश्चिरसि संस्थिता ॥ एकैकं वारं यत्पेव शस्त्रं संहरणे नृणाम् ॥ व-
त्सं वृष्या घृभूपा लचौरशत्रुभयं जयेत् ॥ जानी मूलं मुखे क्षिप्यं शत्रुस्तम्भनमुत्तमंम् ॥ सूर्यस्य ग्रहणो चेन्दोर्मूलं वो-
त्तरंगं हरेत् ॥ पुंषाया पातुलाया मुखस्थं कांडं शस्त्रहृत् ॥ कपित्थस्य तुष्टं दाकं कृत्तिकायां समाहरेत् ॥ वक्त्रं सं-
स्थितं देवस्यात्खट्वास्तम्भकं भवेत् ॥ करे मुदर्शना मूलं वद्ध्वा स्त्रस्तम्भनं भवेत् ॥ केतकी मुखे केनेत्रे तालमूलं मु-
स्थितं खर्जुरं चरणे हस्ते खट्वास्तम्भपुजायते ॥ एतानि त्रिमूलानि चूर्णिता तिघृतैः पिबेत् ॥ अहो एतौ ततः ॥ स-
र्वयावज्जीवं न बाध्यते ॥ सर्वेषां मुक्तयोगानां कुंभकर्णं प्रसीदति ॥ आयांत अन्यकं शस्त्रं समूहं संतिवारयेत्
॥ ॐ अहो कुंभकर्णं महाएक्षसकैकसागर्भभूतपरसैन्यस्तम्भनं महाभगवन् रुडो जाययति स्वाहा सर्वयोगा

॥ गुरु ॥
॥ १४ ॥

तां भस्मोत्तरसहस्रे जपे सिद्धिः ॥ चक्रीचंडी तथा वज्रा विश्रूली मुशली तथा ॥ देहस्था समरे पुंसां सर्वा
युधनिवारिणा ॥ गृहीतं शुभनक्षत्रे अपा मार्गस्य मूलकं ॥ लेपमात्रेण वीराणां सर्वशस्त्रनिवारणं ॥ खर्जू
री मूलमध्यस्थं कटिं वध्वा च केतकी ॥ भुजदंडो स्थितश्चार्कसर्वशस्त्रनिवारणम् ॥ पूष्यर्क्षे त्रैलोक्यायामूल
मुद्रा न्यधारयेत् ॥ हासिकांडभयं नास्ति सिंघामे च कदाचन ॥ त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा रसवज्रपसंयुतः ॥ वस्त्रस्थ
वकरं च सर्वा युधनिवारणं ॥ वंस्मर्दिणोऽवकौमारिश्चरी वैष्णवी तथा ॥ वाराही वैष्णवी वांडी महालक्ष्मी
नथैव च ॥ एताश्चोषधयो दिव्या ता एता मातरः स्मृता ॥ कृत्वा कृत्वा करे वध्वा सर्वशस्त्रनिवारिका ॥ इती
शस्त्रस्तंभनं ॥ अथाग्निस्तंभनं ॥ जघानरो जघी देवी ता एता महाघमर्दिनाम् ॥ खड्गिणं गारमध्ये तु प्रवि
ष्टो सौ न दह्यते ॥ उं समकटिद्वयघने शकटीयमुनीयसि ॥ खालिलिप्पायाय मुदीयेरे सतरकीजे ॥ मंत्रां हि फ
॥ उं ह्रीं महिषवाहिनास्तंभय मोहय भेदय अग्निसमयठठस्वं मंत्रद्वयं कृत्वा पूर्वमेवायुतं जयेत् ॥ सिद्धिः
कुमारी स्वरणां पिष्ट्वा लिप्त्वा हस्तो नरो भवेत् ॥ दीप्रांगारैस्तु प्रलोहैर्मंत्रयुक्तैर्न बाध्यते ॥ करे सुदर्शनामूलं वध्वा
ग्निस्तंभनं भवेत् ॥ पीतद्वयेणापि वस्त्रैर्भूर्जे स लिख्य शिक्त्यैर्न वेष्टयेत् ॥ जलपूर्णां घटे स्थापयेत् ॥ अग्निस्तंभय

॥ कार ॥

॥ १५ ॥

नित्सांकपत्रे भस्मयंत्रे ॥ इत्यनित्सांभनं ॥ अथ जलसंभनं ॥ परमकनामयद्वयं लक्षणाः चूर्णं
तु कारयेत् ॥ वायुक्रयतदागेषु निक्षिपेद्द्वयं जलं ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय जलसंभयः ॐ नमः ॥ अथ मं
त्रः सर्वजलेषु सिद्धिः ॥ श्लेष्मातकस्वपिष्टेन कर्तव्यं यादुकादयं ॥ गोयानर्ममयं मक्षं कन्यातां वजले ज्व
लम् ॥ भस्मातफलचूर्णं तु वायुक्रयतदागेषु निक्षिपेद्वात्रोभवेद्द्वं मुक्तार्थं लवणं क्षिपेत् ॥ श्लेष्मातफलचूर्णं
तु मयकं भवं लेपयेत् ॥ घनमंगुलमात्रेण शोषयेत्पूरयेज्जलः ॥ क्षणार्द्धं भिद्यते कुंभं जले तु निष्ठति
ध्रुवम् ॥ देवदारीयमूलं तु मङ्करसंयोजितं ॥ पक्षिपेद्द्रुमपादौ वजलसंभनमुन्नमम् ॥ इति जलसंभनं
॥ अथ दिव्यसंभनम् ॥ शिशुमूलमादायरविवारेतु पूर्वगां ॥ उदकेन समाधृष्ट्वा ललाते तिलके कृते

ॐ नमो भगवते रुद्राय जलसंभयः ॐ नमः

शिकोतसंपेयपू जयेज्जलं सन्मोभवति इ

लं हलं हलं हलं

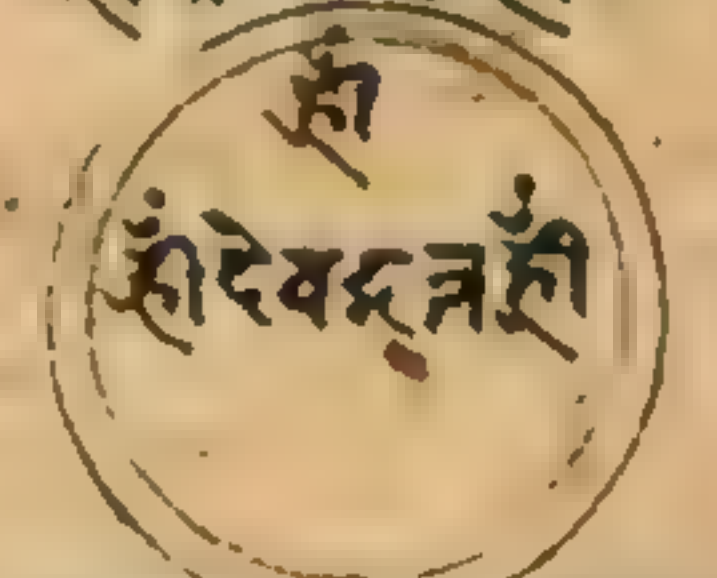
पित्तउद्वेगकपटं लिखित्वा शि
काके कपटं निक्षिपेत् जले
स्थापयेत् सैनजलं संभोभव
॥ ॥

॥ ३५ ॥

॥ १५ ॥

सप्रदिवै सथा सर्वैरुतदौषो विमुच्यते ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं मेघनादस्य मुलकं ॥ भक्षयेद्दरयेद्वैदिव्यसंभ
 करं परं ॥ श्वेतगुंजोत्थितं ऋक्ष उत्तराभाङ्केषु च ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं दिव्यसंभकरं मुखे ॥ भृङ्गी मूलं रोचना घं
 पिष्ठा पाणौ पलेपयेत् ॥ ललाटे तिलकं कृत्वा सप्रदिव्ये जयी भवेत् ॥ मरीचं मागधा वैलावर्वितगिलिता सती
 रविमंडलजैदिव्यैरुतदौषं विमुच्यति ॥ आज्यं शर्करया पीत्वा वर्वित्वानागरं ववा ॥ सप्रलोहं विलेह्यं कृतदौषो
 विशुद्ध्यति ॥ मंडकवसया पिष्टे लज्जामूलैरल्लुके ॥ लिप्ता पाणिनरः सत्यं ततदिव्ये विमुच्यति ॥ ॐ अग्निद
 हंतिको धरौ ॥ मेघं सैजानि वातरो वृद्धिनिर्दादिव्यपतिश्चोरो महेश्वरः येन संभनं श्रीमहादेवकी आज्ञा ॥ अयं सं
 जयेदिव्यसिद्धिर्भवति ॥ ॐ लोहापुज्वले लपन्वले कोहनाके भालुहो वंडके दाराकापडिलोहपडौ नुखान ॥ अयं सं

माः ३५

ॐ ॐ देवदत्त ॐ मन्त्रयसरावे संलिख्य श्मशा ने भस्म पूर्णं सरावे संपुटस्वा हा ॥ कृत्वा श्मशाने निखने स य संभन भवति ॥	गोलिक गोखाहा ॐ देवदत्त ॐ सद्यस्तम भवति		गोरोवनरः कृष्णं मे न भर्जे संलिख्य ज लं भर्जेति धाययेत् नामकरोति सद्य संभनं करोति ॥	स लोहातमभनमंत्रः ॥ अथ शन संभनं ॥ वर्मकरस्य कृशानिरजकस्य तथैव च ॥ क जानलं समुद्रं च शाली अनुवाससं ॥ बंधयेत्पौटली
---	---	---	--	--

॥ कार ॥

॥ १६ ॥

पातोयस्याग्रे ताविनिक्षिपेत् ॥ तस्योत्थाने भवेत्सर्वासिद्धयोगउदाहृतम् ॥ श्वेतं गुंजाफलं वाप्यं तृपाच
पीतमृत्सह ॥ निशिकुलवर्तुं दृश्यां विदिनं तत्र जागरेत् ॥ तिस्रं शिब्याञ्जलेनैव मंत्रं पूजां च कारयेत् ॥ तस्या
शाखालतायास्याशुभं ज्ञेयं सुमंत्रतः ॥ क्षिपेद्यस्याशने तं तु संभयेत्तक्षणाधुवं ॥ ॐ रुद्ररूपेभ्यो नमः ॥
वज्ररूपाय वज्रकिरणाय शिवे रक्षे भवे ममाय मृतं कुरु कुरु स्वाहा ॥ ॥ अयं पूजामंत्र इति ॥ इत्यासनस्तम्भन
म् ॥ ॥ अथ सर्वेषां शत्रूणां बुद्धिस्तंभनम् ॥ भृगिराजाय मार्गश्च सिद्धार्थसहदेविका ॥ तुल्यं तुल्यं वचाश्वेतद्वय
मिषां समाहरेत् ॥ लोहपात्रे विनिक्षिप्य विदिनां ते समुद्धरेत् ॥ ॐ नमो भगवते विश्वामित्राय नमः ॥ सर्वमु
खिभ्यां विश्वामित्राय विश्वामित्रायाय नमः ॥ उक्तयोगस्यायं मंत्रः ॥ अंगुलाभ
या अशेषभागलस्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण नदीषु विष्य भव्यं शतांजलिं स्पर्शयेत् ॥ शत्रूणां बुद्धिस्तंभो भवति ॥
इति बुद्धिस्तंभनं ॥ अथ वौरणां गतिस्तंभनं ॥ ॐ नमो वंत्से शिनि शिवे रक्ष रक्षट ॥ अनेन मंत्रेण सप्तपाषा
णातिगृहीत्वा त्रिकट्यां वध्वा अयं रे मुष्टिभ्यां धारयेत् ॥ वौरणां गतिस्तंभो भवति ॥ इति वौरगतिस्तंभनं ॥
अथ गर्तस्तंभनं ॥ ग्राह्यं कलवर्तुं दृश्यां धनं रस्य वमूलकं ॥ कटिं वध्वा रमेत्कांतं न गर्भं धारयेत्कवित् ॥ मुक्तेन

॥ गुरु ॥

॥ १६ ॥

लभते गर्भे पुनरागार्जुनोदितं ॥ तन्मूलवृणो योनिस्थं न गर्भं संभवेत्कवित् ॥ सिद्धार्थमूलं शिरसि व
धाकातं न मेतुया ॥ न गर्भं धारयेत्सास्त्राभुक्ते न लभते पुनः ॥ मार्जारमूलं गृहीत्वा अनामिका रक्तेन भू
र्जेलिखित्वा भूमौ निखनेन गर्भं संभयति ॥ अथ शुक्रसंभवं ॥ इन्द्रवारुणिकामूलं पुष्पेन ग्नः समुद्र
रत ॥ कट्वयैर्गवांक्षारैः सपिच्छागोलका कृतम् ॥ छायाभुक् स्थितं वासुदेवीर्यसंभकरं नृणां ॥ नील
मूलं शमशानस्थं कक्षां वधातुवीर्यधक् ॥ कृत्वा न तत्र वचा मूलं मधुयष्टिं प्लेपयेत् ॥ लिंगतदारमे
त्कांतास्वभावादिगुणं नर ॥ शृंगविषं पारदं च प्रत्येकं वद्विगुंजकं ॥ वररंगेन क्षिपेद्विंडस्थिरं स्याद्विरसि
धतं ॥ रक्तापा मार्गमूलं तु सोमवारे निमंत्रयेत् ॥ भौमे प्रातः समुद्रतः कक्षां वधातुवीर्यधक् ॥ कुंडमुभोनामय
सर्पः कृत्वा वणसमुदरेत् ॥ तस्यास्थिधारयेत्कक्षां नरो वीर्यं न मुंचति ॥ विमुंचति विभुक्ते च सिद्धयोग उदा
हृतं ॥ नखिस्वीति समादाय मार्जारस्य सितस्य च ॥ श्वेतापराजिता मूलं कक्षां वधातुवीर्यधक् ॥ धनूररघू

कार

७७

लिका घृष्टं सूतं वदरमात्रकं ॥ त्रिलोहवेष्टितं वध्या कक्षां वीर्यं न मुच्यति ॥ कककलाय पृष्ठापमुडिकां प्रेत
तंतुभिः ॥ वेष्ट्या कनिष्ठिका धार्या नरो रव्य वीर्यं न मुच्यति ॥ पुष्पे धृतं श्वेतपिका रव्य वीजं कटी तले लोहितसू
त्रवद्रं ॥ वीजयुताधारय प्रसंगे रव्या नः सदायं किल योगराजः ॥ चेतान्यपुष्पाक्षतरो फलानि क्षीरेणापि
श्वावटपादयस्य ॥ करंज वीदर मध्यगानि स्तंभंती वीजं वदने स्मृतानि ॥ आदित्यवारो धृतसप्रयणं वृक्ष
स्य वीजं विनीधाय वक्त्रे ॥ जयेडुका एउं सुरतावतारे देवारिवध्वं स्वरतिष्वेगं ॥ तत्पुष्पं कर्षयेत्कं स्वर्गो
क्षारैश्चां जयेदुधः ॥ भुक्त्वा रमे चरमणिं तदा विंदुस्थिरो भवेत् ॥ स्वेतेषु पुष्पां चिरात् गृहीत्वा पुष्पार्कयोगे पु
रुषस्य कक्षां ॥ कमारीका कीर्तितसूत्रके न वद्रं जयेत्पाथु मनोज वीजं ॥ वीजमिथरलिंगस्य सूतं वृश्चिकर्कट
कं ॥ क्षीयेत्पुग फलस्य तत्रिलोहो तं ववेष्टयेत् ॥ जिहोयारि स्थिते तस्मिन् नरो वीर्यं न मुच्यति ॥ सहदेवा सुम
लं वसमां संप्रमेशरं ॥ मध्याज्य सहितं लोपान्नाभौ वीर्यं न मुच्यति ॥ नालोत्पससितां भोजकेशरं मधुशर्करं

७८

७९

अमिषांनाभिलेपेनवारंरमतिकामुकः॥ आदायकलेतरकाकजघामूलंसितांभोरुहकेशरंव॥ क्षौडेणापि
ष्ठापरिलिप्यनाभिसंभपुपयात्पुरुषस्यविजं॥ छागवल्लीपयःपिष्टंलज्जामूलंपलेपयेत्॥ हत्वादौवीर्य
धकपुंसांयवतेनकदावन॥ मूलंवाश्चेत्पुंवायाःसक्षौडंनाभिलेपयेत्॥ मधुनापवाजंवनदत्त्वेपेनवा
र्यधक॥ इदुवारुणिकामूलंउन्मत्तस्यवमूत्रतः॥ भावयेत्सप्रवारंतुलिंगलेपेनवीर्यधक॥ उन्मत्तयस्य
मूत्रेणभावयित्वा नशशिकाम्॥ लिप्तालिंगंनरोवीर्यंवारकालंनमुंचति॥ कर्पूरंठंकरांसूतंतुल्यंमुनिरसंम
धु॥ मर्दयित्वालिपेस्थित्वायामंज्जीयंतथैवव॥ ततःपक्षालयेत्त्रिंशंमेडामांयथोवितां॥ वीर्यंसंभकरं
पुंसंमृगागार्जनोदितं॥ कौसुंभतैलेनलिपेत्तपादौयदिदृयादिष्यतिवद्ववीर्यः॥ पुनर्नवाचूर्णविलेपना
द्वाजहातिवीजंनकदाचिदेव॥ कर्पूरसंपाकमहेशवीजैरर्द्धेनुवीजंपुरुषस्यनाभौ॥ विलिप्यकांताजघनेन
कांतंनलंधतेभुक्कमधःकादापि॥ भूमताशिक्यकंवैवकुंभस्यवतैलकम्॥ वीर्यधकपादलेपेनवटकांडंवा
लिपेत्॥ नवनीतसमायुक्तं पद्मांशर्यांस्त्वश्येत्॥ श्लेष्मांतस्यकुहंठस्यवीजंकरंजकस्यवाइराक्षारेण
संपिष्ट्वाकर्षंभुक्ताचवीर्यधक॥ सुदर्शनाभवंमूलंतांबूलैःसहभक्षयेत्॥ भस्मंन्याज्यंपुयत्नेनभुक्तांभन

॥कार॥
॥१८॥

मुत्रमं ॥ श्वेतार्कमूलकैर्वर्जिदशपः शुकरपसः ॥ यावज्ज्वलतिदीपायं ॥ तावद्वाजं न मुंचति ॥ मूलं वाराहकां
ताया अजाक्षीरेण लेपयेत् ॥ लिंगलेपेन चातेन वीर्यसम्भकरं वरेत् ॥ पुष्पोद्धतं वाहमारमूलं कण्ठीत
ले ॥ वद्धं विंडुस्थिरकरं मुक्ते च व्यवते पुनः ॥ तद्वत्कालं तूर्द्धगेत शत्रौ एग्राह्य इयोसं पेष्पवटिकां कृत्वा संशो
ष्य च विनिक्षिपेत् ॥ आत्मपुत्रे ततो लेप्यं लिंगमूलं तु वीर्यधृक् ॥ पूतिकरं जीर्जं तु श्वेतवंधुकमंडयो ॥ मू
लं पिष्ट्वा तु लिंगाग्रे लेपयेच्चंदनैः सह ॥ तथा करजले लेप्य धार्मं विंडुस्थिरो भवेत् ॥ हिं गुकर्पु रमाज्यं च विश्वा
भडलतादली ॥ पिष्ट्वा नाभौ वकंठे च लेपादि विंडुस्थिरो भवेत् ॥ लज्जालुमूलं फटिका पिष्ट्वा तामुस्य भाजने
अंजनं कृत्य तेनाज्यादृक् एतं स्थिरो भवेत् ॥ कृत्स्नधूर्तं महाकालं शनिवारेति मंत्रयेत् ॥ रविवारे समानीय
सप्तवारमतीकृतैः ॥ सूत्रं गुणत्रयै वद्धं कोरवामेष्यततः ॥ उपविश्या शनेषं ढुडमेयामत्रयंततः ॥ विंडुस्थि
रत्वमाप्नोति मुक्ते ये खलति क्षणात् ॥ हेमामुणे च तंतुल्यं कृत्स्नधूर्तं रवाजकी ॥ तारं तामुंतथा सूतं श्वेतपुंखा
उवीजकं ॥ वटक्षीरेण समर्घकवेराक्षशवाजके क्षिप्वा तद्धारयेद्य क्रे वीर्जसंभकरं भवेत् ॥ इति शुक्रसंभन

॥गु॥
॥१८॥

म॥ ॥ इति कामरत्ने संभनां नाम चतुर्थोऽप्यदेशः ॥ ४ ॥ अथ मोहनं ॥ तत्र सर्वजनमोहनम् ॥
कन्यावरे सुरतसंगमने नराणां मालोकने नस्य ॥ मक्रयविक्रये वा ॥ पुत्राविधौ सकलकर्मणि कौतुके वा धूयः
सदैव कृतिभिः प्रितियोजनायः ॥ भृंगावचानलदससालधूपर्जरसं समानं कृत्वा त्रुटिं मलयजं च घडे कमिश्रं ॥
यो धूयेन्निजगृहं वसनं शरीरं तस्यास्तु दासश्च मोहमुपैति लोकः ॥ भृंगराजः केशराजो लज्जावसहदेविका ॥ एभि
स्तिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयन्नरः ॥ त्रिदलं कुसुमं यस्य तद्रत्नं रक्तं तांजलिः ॥ भृंगराजसहायेभिस्तिलकं मोहये
जगत्तालकं कुनदीमर्हती चैव भृंगपक्षं समं समं ॥ कलौ तन्मन्त्रस्य कुसुमं वधिकां कारयेद्बुधः ॥ तेनैव तिलकं क
त्वा त्रैलोक्यं मोहयेन्नरः ॥ आदौ सप्तस्वराणां अंते ह्रस्वकारसंयुतं ॥ उंकारा सरसं कृत्वा ह्रस्वं अंते फटितित्यसेत् ॥ मंत्रः
अं आं ईं उं ङं ह्रं फट् ॥ अनेनैव तु मंत्रेण कृत्वा तां वूलभावनं ॥ साध्यस्य मुखनिशिप्रे मोहमायाति तत्क्षणात् ॥
उं भिं दं मोहय ॥ इमं मंत्रं त्रयवारं जपन् मोहमाप्नुवंति जनाः अथ राजकुलमोहनं ॥ नीलोत्पलं गुग्गुलं च कल्पागुरु
समं समं ॥ धूपयित्वा निजदेहं राजः कुलविमोहनं ॥ इति राजकुलमोहनं ॥ अथेश्वरमोहनं ॥ शुभामलंत
थाविजं रक्तचन्दनसंभवं ॥ त्रुतिवाजं समं पिष्ट्वा मूलादौ तु प्रयोजयेत् ॥ भोक्तुं देयं स्वहस्तेन मोहमाप्नोति चेश्वरः

॥ कार ॥
॥ १६ ॥

इति श्वरमोहनं ॥ अथ शत्रुमोहनं ॥ अश्विकोत्तमवचूर्णो न धूपो मोहयेत्ते नृणां ॥ गरलं धूर्त्तं च वांगं महिषीशो
गितं कणा ॥ निशायां कुरुते मोहं धूपो गगुरुसंयुतः ॥ हलिना विषधुस्तूरं शिखिविष्टाभिरन्वितं ॥ तथा धूपसमं
भागं मोहयेद्विविधं ॥ छंदुरीसर्षपं मुंडं विश्विकस्य च कर्णकं ॥ हरितालसमं धूपो मोहयेत्सकलं नृणाम् ॥
अधः पुष्पशिखां चैव श्वेताचगिरिकर्णिका ॥ गोरोचना समायोगे तिलकं शत्रुमोहनम् ॥ तालकोत्तमं त्रवीजानि पा
ने शत्रौ च दापयेत् ॥ तक्षणात् मोहमाप्नोति चेन्मत्तोजायते नरः ॥ समं क्षरैः सितां कोलैः स्वस्थायानां नृणां
इति शत्रुमोहनम् ॥ इति मोहनाधिकारः ॥ अथ रंजनं ॥ तत्र देहरंजनं ॥ प्रागंगनायाः पुरुषेण कार्यं स्त्रियापि
संभोगसुखाय गात्रे ॥ तस्माद्दहं गंधविधानमादौ विलासिनः ॥ प्रागंगनायाः पुरुषेण कार्यं स्त्रियापि संभोगसुखाय
गात्रे ॥ तस्माद्दहं गंधविधानमादौ विलासिनः सर्वमुदीरयामः ॥ हरितकीलेषु मरिष्टपत्रं समच्छदं रण्डि मवल्कलं
य ॥ येषां परागः कथितः कवीन्द्रैः शरीरदौर्गन्धहरः प्रलेपः ॥ हरितकीचन्दनमस्तु नागैरुसारलोधा मय एव चितुल्यैः ॥
त्र्योपंशयोर्ध्वजगत्रगंधं विनाशयेत्प्राशुविलेपेन नृणां ॥ हरितकीं प्राफलमुलपुक्तं चिचाफलं पूतिकरं जवीजं ॥ ऊक्षा
दिदुर्गंधसूयोडासूतं विलेपयेत्प्राशुनिदानकाले ॥ ३ ॥ कदंबयत्रलोध्रं च अर्कं ननु पुष्पकं ॥ लिप्तागात्रोद्धतं नाच

॥ गुरु ॥
॥ १६ ॥

उर्गंधचयनाशनं ॥ ४ ॥ सचन्दनोशकवालपत्रैः कोलाक्षमज्जागुरुनागयुक्तैः ॥ लिप्ताशरीरं सुमदाहटेन च
 रसभूतं विनिहन्ति गंधं ॥ ५ ॥ सदातिमन्त्रमधुलौधपत्रैः पिष्टैः समानोपि तु मंदपत्रैः ॥ विलिप्य गात्रं तरुणी
 निदाघे उर्गंधि चर्मोपचयंति हन्ति ॥ ६ ॥ लकेशोशरीरिषलौधकैश्च निराकृतैरंगविलेपनेन ॥ गृष्मेन एणातक
 दापि देहवैश्रुति स्यादिति भोजराजः ॥ ७ ॥ तिलशर्षपरजनीद्वर्वागोरेचनाकुष्ठैः ॥ अजमुत्र तत्र पिष्टैस्तद्वर्ति
 तमंगं मनुयमं भवंति ॥ ८ ॥ हरीतकी तोयदन्तुल्यभागे वनितरस्यापि चतुर्थभागे तद्वर्द्धभागः कथितो न स्वस्य स्यादे
 ष गंधो मदनुयकाशः ॥ ९ ॥ एलाशठीपत्रकचन्दनानि तोतोयाभयासिक्कवनामयाति ॥ ससौरतोयं सुरराजयोगं
 ख्यातः स गंधो नरमो हयोग्यः ॥ १० ॥ एलेयकाश्मीरवनामूलो हनिशाकोशरीरसमानि पिष्ट्वा ॥ लेपः प्रियोयं सु
 रमानवानां मुदीरितः पूर्वकवीउधीरैः ॥ ११ ॥ उशीरकृष्णागुरुचंदनानि पत्रास्तु तुल्यानि समानि पिष्ट्वा ॥ एता
 सुगात्रेषु विलासिनीनां श्रीखंडं तुल्यं कथयंति गंधः ॥ १२ ॥ इति देहरंजनं ॥ अथ मुखरंजनं ॥ रसालजस्य फल
 गर्भसारः सर्ककणेमादिकसंयुतश्च ॥ स्थितो मुखान्ते पुरुषस्य रात्रौ करोति पुंसां मुखवासमिष्टम् ॥ १ ॥ गुडत्व
 गेलानखजातिशीलैपरां नितैः क्षुडवटीविधेया ॥ नाम्बुलगर्भाद्विचशैचरौ करोति पुंसां मुखवासमिष्टम् ॥ २ ॥

॥ कार ॥
॥ २६ ॥

चूर्णं मुराकेशकुट्टकानां पातर्दिनां तेपरिलेपित्यास्त्रा ॥ अर्घ्यद्रुमानेन मुखस्य वासकपूर्वतुल्यो भवति पुकामः ॥
॥ ३ ॥ यः कृष्टचूर्णमधुना घृतेन पिकाख्यबीजान्वितमज्जितित्यं ॥ मासैकमात्रेण मुखंतदायंगंधायते केटकिग
न्धतुल्यं ॥ ४ ॥ गोजलैः कोथिता पथ्यामिषकृष्टकणान्विता ॥ वदनस्य डरा मोदंति हंति परिशालिता ॥ ५ ॥
तिलं जातिफलं पुंगं भक्षयित्वा पिबेदनु ॥ सितभोयं पलां द्रुतु आस्य डर्गंधिनाशनं ॥ घृतकांजिक गंडुषपरितो
भक्षयच्छति ॥ तथा कृतमवेदास्ये डरा मोदंति विनाशनम् ॥ गोमुत्रैः काथयेत्कुष्ठं बालकं सहस्रतकी ॥ कडुति
क्तकषायेन दंतकाष्ठेन नित्यसः ॥ डर्गंधिं हंति नो वित्रं शौडैर्वा कृष्टचूर्णकं ॥ १० ॥ सिंधुत्थसिद्धार्थकणारिपार
णां त्वचा युतानां परिलेपनेन ॥ स्त्रीपुंसयो र्यौ वनयोर्हंठेन विनाशमायाति मुखेन गंडं ॥ १ ॥ पिष्ट्वा मयूरघन
सावरेण मुहं मुहुस्तेन विलिप्य चक्रं ॥ नश्यंति गंडाः पिटका प्ररूपाः मासार्द्रमात्रेण विलासिनीनां ॥ यः कंटकैः
शाल्मलिपादपस्यक्षारेण पिष्ट्वा धृदिनं पुलिप्य ॥ गंडपुरोहाः पितुका रूपा हेतुपुयांति नाशं पुरुषस्य तस्य ॥ ३
धान्यं च चासावरतुल्यभागं पिष्ट्वा लिपेत्तेन खंति नांतं ॥ मुखोद्भवा यो वनजातराणां नश्यंति नूनं पितकाक्रमे
ण ॥ ४ ॥ सिद्धार्थबीजं ठितयं तिलं च क्षारेण पिष्ट्वा धृदिनं पुलिप्य चक्रं ॥ सप्ताहमात्रेण मुखस्य नीलिंति

॥ गुह्य ॥
॥ २६ ॥

निहंति कृत्वा मिति रंति देवः ॥ ५ ॥ निशादयंगैरिकशो नपिष्ठं वस्तां व माहेडयवोद्धतानि ॥ निधुंति नालिच
 यमत्र योगाचित्रेण तुल्यं वदन्तं भवच्च ॥ ६ ॥ मरीचं रोचनायुक्तं संघेष्पमुखमालिपेत् ॥ नारुणपिठका ॥
 सर्वानशंतिमुखसंभवाः ॥ ७ ॥ व्यंगेषु अजुनत्ववासंजिष्टाचासमाक्षिकाः ॥ अलित्य अहमात्रेण भवेत्
 गोपमं मुखि ॥ मातुलुंगजटासर्पिशिलोगोसकृत्तोरसः ॥ मुखकांतिकरोलेपः पितकांतिलकात्त्रजित्
 रक्तचन्दनमंजिष्टाकोष्ठलोधुपियंगवः ॥ वटांशुमशूरांश्च व्यंगघ्ना मुखकांतिरा ॥ १० ॥ मंजिष्टामधुकंला
 शा मातुलुंगं सयष्टिकं ॥ कर्षपुमारौरेतस्तुतैलस्य ऊडवं पचेत् ॥ आज्यं पयस्तद्विगुणं शनैर्मदग्निना पचे
 त् ॥ नीलिकापिठका व्यंगा अभंगा देवनाशयेत् ॥ मुखपुसने पोतं च नीलकर्कशवर्जितम् ॥ सप्रणत्रपयोगे
 न भवेत्कांचनसन्निभम् ॥ अत्रारुक्तत्वात्स्यष्टिकर्म कर्षद्वयम् ॥ १३ ॥ मनःशिलावत्वालो धुंदिनिशो कर्ष
 मासमाः ॥ वारिपिष्टेहि तोलेपो वदने श्यामिकां हरेत् ॥ १४ ॥ महिषाडग्धसंयुक्तं रजनीरक्तचन्दनं ॥ कतेले
 पे निहंत्याशुश्यामिकां वदनासितां ॥ उभे हरिडे मंजिष्टाघृतगौराश्च शर्षपाः ॥ एष्ये गैरिकसंयुक्तमजाक्षारेण
 पाचितं ॥ एतेनैव भवेद्धक्तमुदयादित्यसन्निभम् ॥ ववालोधुमुशीरं च सर्पिसर्जरसं पयः ॥ पीतानिवतमात्रा

॥ कार ॥

॥ २९ ॥

एतज्जिह्वासहपेषयेत् ॥ लेपोयैमुखपादाभांयप्रवत्सुस्तेभ्यसम् ॥ ७ ॥ मसुएतन्मधुनासाद्र्द्रं पिष्ट्वा तैर्मुक्षये
मुखम् ॥ सप्रएत्रययोगेण पुंडरीकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ ॥ इति मुखरंजनम् ॥ ॥ अथ केशरंजनम् ॥
सुगंधिपूष्पीवरभूषणानां न शोभते शुक्लशिरोरुहाणां ॥ न स्मादतो मूर्द्धजनरागशोवा कुर्याद्यथैवांजनभूष
णानां ॥ आश्राएतौ स्थितं तैलं कान्तापाषाणचूर्णकं ॥ काकतुण्डीफलकल्लचूर्णापित्वा पुन्यत्नतः ॥ धान्यरा
शौविनिः क्षिप्य मासाद्र्द्रं शिरसि द्रियेत् ॥ न स्पंदितत्रयं तेन केशरंजनकं भवेत् ॥ वर्षाद्र्द्रं तिष्ठते कल्लं भुमरांज
नसंनिभं ॥ एतच्चूर्णमिदमुत्रैरितमेकं विभावयेत् ॥ तेनैव मर्दयेच्छीर्षं रंजने भुमरोपमं ॥ गुंजाबीजस्य चूर्ण
मुकुटैलादेव दाहकम् ॥ तुल्यं संभावयेच्चूर्णं दिनैकं भृगजडवैः ॥ चूर्णं चूनुगुणो तैले पाचयेन्मृदुवह्निना ॥ तेन
भंगगावता केशरंजने भुमरोपम् ॥ हस्तिदंतस्य एधस्य मांसनरसं समं ॥ अजाक्षीरेण तत्पिष्ट्वा लेपना केश
रंजनं ॥ त्रिफलालोषु चूर्णं तु शकुभंगरसस्तथा ॥ कल्लविश्विकया साद्र्द्रं भांडे मासं तिरोधयेत् ॥ तच्च पात्रं रंज
येत् केशाचतुर्मासं स्थिरो भवेत् ॥ लोककीदं यवापुष्पं विधात्रीफलसंभवम् ॥ त्रिदिनं लेपयेच्छीर्षं द्विमासं केश
रंजनं ॥ भृंगराजसंयुस्थं तैलं समं ॥ मर्दयेत्प्रहरैकं तु तैलां संनीलिकासमम् ॥ तच्चैषं त्रिदिनं कुर्यात्केशरंजन

॥ गुरु ॥

॥ २९ ॥

कंभवेत् ॥ चूर्णं संजायवशारं सिद्धार्थं चारं तालकैः ॥ नागपुष्पं घनं मर्घतल्लेपात्केशरं जनम् ॥ ८ ॥ गोघृतं भृगरा
जशवं मयूरशिखया सह ॥ अग्नितामृडनापाच्यं तन्न श्येत्केशरं जनम् ॥ यवापुष्परसं क्षौडं कर्षे कंतश्च माच
रेत् ॥ सप्ताहं रंजयेत्केशा सर्वतल्लेप्यं विधिः ॥ १० ॥ त्रिफलालोहचूर्णं नुवारिणापेघयेत्समं ॥ द्योमुल्लेन
तैलेन यवेत्तदग्निना क्षणम् ॥ तैलानुल्यं भंगरसं यावत्तैलं नुपाचयेत् ॥ स्निग्धभाङ्गतं भूभौस्थितं मांसात्स
मुद्धरेत् ॥ सप्ताहं लेपयेद्देष्टुं कदल्याश्च दलैः ॥ निर्घातः क्षारभोजि स्यात्क्षालयेत्त्रिफलाजलैः ॥ नित्यमेवंप्रक
र्तव्यं सप्ताहं रंजनां भवेत् ॥ यावज्जीवं न संदेहं कथास्पृष्टमप्यमाः ॥ ११ ॥ महाकालस्य बीजानि वा कृत्वा बीजत
त्समम् ॥ चूर्णां डावैश्च तिर्गुं याभावयेत्तच्च नुर्गुण ॥ यवापुष्पं इवैरंतततः पातालपत्रकैः ॥ तैलं यावत्तु तल्लेपेदवैरे
रंजैः शिरः ॥ वेष्टयेत्क्षारभोजि स्यात्वातातपविवर्जितः ॥ एवं सप्तादिनं लेप्यं तंडुलांधारयेत्मुखे ॥ कृत्वा वर्णं पुजायं
ने तथा भवति पुत्रेयः ॥ स्नातव्यं कांजिके नैव रंजनं जावितावधि ॥ १६ ॥ जायते नात्र संदेहो भ्रमराकुलसन्निभं ॥ नि
क्षिपेत्माहिषेष्टं गेरुज्वारं समुडिते ॥ महेष्टु कर्दमेक्षि द्वाघत्मा सातत्समुद्धरेत् ॥ तडुतं जायते कृत्वा कर्षे कंशि
रशि क्षिपेत् ॥ केशं तापुजायं ते भ्रमराकुलसन्निभाः ॥ कयालं रंजनं सेष्टं यावज्जीवं न संशयः ॥ सनीलिका सैष वर

॥ का ६ ॥

॥ २१ ॥

पिप्पलाभिर्घृताजयुक्तैरुपलिप्यकेशं ॥ क्रमेण शंखोपममासुकृत्वं शिरोरुहं मेचकतामुपेति ॥ फलान्वितं चू-
नतरोः ॥ पुसूतं पिंडारकं पांडुरनीलकेवा ॥ पुस्थपुमाणां च तिलस्य तैलं पंचैदमाभिर्विदितो यदेतैः ॥ नस्मिंश्च म-
ध्ये यदि हे स पक्षः क्षिप्तो भवेत्ते च कर्म युक्तः पाकस्तदैवा स्य नरैर्विधेयः स्यात् ॥ पृथिव्यामिति नीलतैलं ॥ ए-
तेन लिप्पं पलितं नराणां सखा वदातं सकं त्रि एतं ॥ पुष्पं न मेयसि स मान युक्तं चिरं भवेद्वृष्ट इति प्रयोगः ॥ १५ ॥
शतावरी कृत्न फलेन युक्ता गोरोचना काक मुरवाभिधा च ॥ अमाभिरालिप्य पुनः स्वकेशान् करोति शुक्लान् पिश-
स्व वणान् ॥ १६ ॥ मंदंति कायारस कल्क सिद्धंति लोत्रं तैलमिदं नराणां ॥ अजारजातं पलितं सुरौक्षं केशस्य
शलुष्यमलंति हंति ॥ १७ ॥ इति केशरंजने कृत्नी करेण विधिः ॥ अंसौ गंधिकरण ॥ सूक्ष्मै लजीपूत नरे वै स चूतैः
स्वरणात्तस्मै पत्रक संयुतैश्च ॥ सौरभ्यं कांतिकिल मूर्द्धजातां स्त्रान्त्वानरे विंदंति सर्वदेवः ॥ १ ॥ स्वर्णं सुदोशीरमि-
षीयुतानां पथ्यायुतानां च विलेपनेन ॥ स्त्रान्त्वानरे सौरभमर्द्धमासं वै कन्यमाप्नोति शिरोरुहस्य ॥ २ ॥ पथ्या-
रसाला मलकी मलानां सजं मुजी मूत द्या मयानां ॥ मासपुतानां परिलेपनेन स्त्रान्त्वानरः सौरभकाति वृद्धौ
३ ॥ इति केशरंजने स्त्री नीयगन्ध इव ॥ ॥ अथ केशस्य पूकादि निवारणं ॥ ॥ विदंगगंधोपल कल्कयोगादौ

॥ ग ६ ॥

॥ २१ ॥

मुत्रसिद्धं कर्तुं तैलमेतत् ॥ भभ्यंगयोगेशिरोरुहाणां यूकादिलिङ्गापवर्त्यतिहन्ति ॥ १ ॥ गोमुत्रेणारवांमू
लं लपोपूनिवारणं ॥ पारदं मर्दयेन्निष्कं कृत्वा धूसरजडवैः ॥ नागवल्लीर्द्वैर्वापिवस्त्रस्त्रं उपलेपयेत्
नक्षत्रं यथैतौ लोधार्य यामत्रयं तथा ॥ यूकां यतंति निः शेषं मसेतन्नात्र संशयः ॥ २ ॥ द्विनिशानवनीतेन
लेपान्नौलेः यूकां उनुत् ॥ नालोत्पलं तिलं - - सर्षपा नागकेशरंधात्रीफलं समं पिष्ट्वा लेपो यूकाविनाश
कः ॥ ५ ॥ निशागंधक गोमुत्रं विडंगं कडुतैलकं ॥ पारदेन समं मर्धं लेपो यूकानिवारकं ॥ ६ ॥ लाक्षा भस्त्रातकं मु
स्ताकृष्टं गुग्गुलुसर्षपा ॥ विडंगेन समं लेपो सोपियूक्तविनाशकः ॥ ७ ॥ विल्वमूलं सगोमूत्रं लेपो यूकाविना
शकः ॥ ८ ॥ इतिकेशरंजने यूकादिनिवारणम् ॥ अथ केशस्य इडुलुप्रनिवारणम् ॥ गुजाफलैः क्षौद्रयु
तैः विंलिप्य शिरः प्रदेशस्य कलेडुलुप्रं ॥ अनेन योगेन सदैव केशा रोहन्ति कृत्वा कटिला विशालाः ॥ मातंगदंत
स्य मसौ विधाय श्रोतं जनं तुल्यं तथा सुपिष्टं ॥ लिपेदनेनैव महेडुलुप्रं केशाः परोहन्ति च केशमध्ये ॥ ऊरुमं मरिचं
सांद्रं पिष्ट्वा तैलेन लेपयेत् ॥ इडुलुप्रं निहन्त्या भुक्तिं वायं विरजैर्द्वैः ॥ ४ ॥ सुदग्धहस्तिदंतं तु घालि क्षीरं
सांजनं ॥ पिष्ट्वा लेपं प्रजायते केशाः प्राणिनलेष्यपि ॥ जातिपुष्पंदलं मूलं कृत्वा गोमुत्रपेषितं लेपोयं सप्र

॥ कार ॥

॥ २३ ॥

एत्रेण इड केश करं परं ॥ भृंगान तृफला भृंगानालोत्पलमयोरजः ॥ सुक्ष्मचूर्णं समं कृत्वा पत्रैलेवनुर्गुणे ॥ त
त्त्रेयेन दृढा केशाः कृत्वा सारसाश्च पि ॥ काटभक्षितं कशं तु स्थानं स्वस्येन वषयेत् ॥ यावत्सुतप्रतायांति तावत्
त्त्रेयस्मितं कुरु ॥ भस्त्राभकं वटहृता गुंजामूलं फलं तथा ॥ मधुना शहलेयेन वायुक्षारेण कपुण्णतः ॥ भस्त्राट्फं क
ह्नतिलं कं टकारि फलं समं ॥ पिष्टं तंडुलं तोयेन लेपयेत् तं विनाशयेत् ॥ ६ ॥ गजवापुष्ये श्वतर्हं न्यात्कृत्वा गोमुत्र
लेपनात् ॥ १० ॥ तिलप्रसूनं सह गोक्षिरेण सप्तावरं गव्यक्षिरेण पिष्ट्वा ॥ सप्ताहमात्रेण शिरःपुलेपाद्भवन्ति केशाः
पुत्रुराश्वदीर्घाः ॥ ११ ॥ सालमलीतालमूल्याश्च मूलं पद्मसमुद्भवं ॥ आअडुग्धेन सं पिष्ट्वा लेपयेत् शिरमंडलः ॥ त्रि
दिनं भक्षयेत् तत्र केशवर्द्धनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ इति केशरंजने इडलुप्रादिनिवारणम् ॥ अथ केशस्य शुक्लीकर
णम् ॥ वज्रीक्षारेण सप्ताहं भाषयेद्भयाफलं ॥ तच्चूर्णं सह त्रैलेन लेपात् शुक्लानशंसयः ॥ एगामलकचूर्णं
तु वज्रीक्षारेण सप्ताहं भाषयेत् तस्य लेपेन शुक्लतायांति शुद्भजाः ॥ २ ॥ इति केशशुक्लीकरणं ॥ ० ॥ इति श्री
नार्थविरचिते कामरत्ने मोहनदेश केशादिरंजनो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ अथ वाजीकरणं ॥ वलेन नारी
परीतोषमेति नहीनवीर्यस्य ऊतोऽपि सौख्यं ॥ अतो वलाथे रनिलं पठस्य वाजीविधानं प्रथमं विदधात् ॥ अ

॥ १५ ॥

॥ २३ ॥

श्विमां वटवृंदाकं क्षीरे पित्वा महाबलाः ॥ पुष्पोद्भूतं पिवेन्मूलं श्वतार्कस्य प्रयत्नतः ॥ अतवारं तु गोक्षीरे दृष्ट्वापि
 न रुणायते ॥ पूर्वभाडपदा ऋक्षे विल्वमूलं वेदुधः ॥ कर्षमात्रं जलैः पिष्ट्वा ममेव महाबलः ॥ ३ ॥ चूर्णा विदार्याः
 स्वरस्य न तस्य विभावितं भास्कररश्मिजालैः ॥ मध्याज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गादशस्त्रियोगद्वयतिर्विकल्पः ॥ ४ ॥
 भूयो विभाव्यामलकस्य चूर्णं रसेन तस्यैव वज्राज्यमिश्रं सक्षौद्रमालेढि तिशा मुखे यो नुनं स द्रव्यं रुणात्वं मे
 ति क्षौद्राज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गा कर्षपसाणं मपुकेस्य चूर्णं क्षौद्राज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गा ॥ क्षीरानुपातैर
 मते नुना वतया वन्नराणां मुदरस्य मेतत् ॥ सिकपिकतहवीजं तंडलाषष्टिकांतां सघृतमधुसमेतं पुन्यहं वले
 णि ॥ जठरकुहरमध्ये याति पाकं नयावदमयति रुशरे होष्यगतांतां समहं ॥ ७ ॥ द्रव्यं शाल्मलिमूलस्य रसं सर्क
 रयापिवेत् ॥ अनुगयोगात्प्राहा ज्ञायते रेतसो वृद्धिः ॥ ८ ॥ लघुशाल्मलिमूलेन तालमूलं सचूर्णं ताम् ॥ सर्पि
 षापयसापीत्वारतौ चटकद्रवेत् ॥ घृतेन मोक्षप्रतिमांति भूयो विभावयित्वा विशोषितानि ॥ क्षीरेण संसोध्य
 च भक्षयित्वा स याति नारीशतमुद्योगः ॥ १० ॥ कविनुभे सिताज्ययुक्तानि भक्षयेत् ॥ यो वर्तकीलावकपिंजरा
 णां मांसं तथा वेष्टमविहंगमस्य ॥ हव्यनसिद्धसहसो धवेन मवलस्य उपज्यमानः ॥ ११ ॥ विदारिकंदकलंकं तु घृते

॥ कार ॥
॥ २४ ॥

नवरीत

नपयसातरः ॥ ५३ ॥ गधरसमं खादेष्टुं पितरुणा यते ॥ १२ ॥ पिप्पलालवनीयेतौ वस्त्रांडौ क्षारसर्पिषा ॥ साधि
तौ भक्षयेत्सुसगच्छेत्सुमदाशतं ॥ वस्त्रांडसिद्धं पयसि नाविनांश्च तिलान् ॥ यः खादेत्सनरोगच्छेत्त्राणां श
तमपूर्ववत् ॥ १४ ॥ गोक्षूरकः क्षूरकः शतमूली वानारीणां गवलातिविषाणां ॥ चूर्णं सिद्धं पयसातिशिष्येयं
यस्य गृहे प्रमदाशतमस्ति ॥ १५ ॥ अश्वत्थफलमूलत्वक्शृंगासिद्धं पयो नरः ॥ पित्वा शसर्करं श्लेष्मं कलिंगं च
हृष्यते ॥ १६ ॥ घृतं शतावरिभञ्जयेच्च क्षारे चतुर्गुणे ॥ कर्करा पिप्पलक्षौ ड्युक्तं तं घृष्टमुच्यते ॥ १७ ॥ शतावरिज
पुस्थं पुस्थं गोक्षूरकस्य च ॥ वा एष्ट्वा विंशतिपलं गुड्याः पञ्चविंशतिः ॥ भस्मानकानां द्वाविंशत् त्रिचकानां दशै
व तु ॥ तिलानां तिसृषाणां च पुस्थं दद्यात्स चूर्णितम् ॥ अघरास्यपलान्मक्षौ शर्करायाश्च सप्रति ॥ माक्षिकं शर्करा
र्द्धं नैवै घृतम् ॥ शतावरिमंदेयं विदारकंदरज्वरं ॥ एतदेकाकृतं चूर्णं सिग्धमांडे निधापयेत् ॥ पलांश्च मुपभुंजान पये
ष्टं वास्य भोजनं ॥ मासेकमुपयोगेन स्थान्ज्वरानरुतामपि ॥ बलिं पलिखा लिप्य मेहपाणवाघनाशनम् ॥ हृत्यष्टा
दशकृष्यति तथा चार्धदकानिव ॥ भगंदरं मुत्रकं दुग्धसिंहलामकम् ॥ क्षयं वैव महाप्राद्वि पंचकाशान्सु
राहणात् ॥ असातिवातजान् रोगान् च त्वारिंशच्च पेत्रिकान् ॥ विंशतिश्लेष्मरोगाश्च सष्टष्टान् सान्निपातिकान् ॥ सवां

वात ८०

पित्त ४८

श्लेष्म २०

॥ गुरु ॥
॥ २४ ॥

रोगप्रदानहन्तात्पृष्ठमिडाशत्रिर्यथा॥ सर्काचनभोमगणजविक्रमसुरंगमंवाप्यनुयातिवेगेतः॥ स्त्री
 णांशतंगछतिसातिरंकं पृष्ठपुरश्चयथाविहंगः॥ उमांसेजनयेद्दामान्नरसिंहतिभांतथा॥ नारसिंहमि
 दंचूर्णसर्वरोगहरंनृणाम्॥ ॥ इतिनरसिंहचूर्णम्॥ ॥ त्रैलोक्यविजयापत्रं सवाजं घृतभार्जनं॥
 त्रिफलाकुष्ठशृंगासैश्वर्यधान्यकं॥ सठितालिसपत्रंचकंधुलंतागकेशरं॥ अजमोदांजवानीचयशीमधुकमे
 वच॥ मेथीजिरकंयुगमंचगृहित्वासमभागकः॥ यावत्येतातिचूर्णानिबर्त्तयतदौषधं॥ समेसिलातलेपिक्वा
 चूर्णयेदतिविकर्णं॥ तावदेयसितादेयायावतायनिबंधनं॥ घृतेनमधुनामिश्रंमोदकंपरिकल्पयेत्॥ घृ
 तभर्जितंतिलचूर्णंमोदकोपरिविन्धसेत्॥ त्रिसुगंधिसमायुक्तंकर्पूरेताधिवासितः॥ स्थापयेत्घृतभांडेनुश्रा
 मत्तदनमोदकं॥ भक्षयेत्पानहन्तायवानश्लेष्मभयापहं॥ पृष्ठमग्निकृतेमंदमग्निंचदापयेत्॥ कशानांवा
 तिरुक्षाणांश्रेहनंस्थौल्यकारकं काशघ्नं सर्वशूलघ्नंमामवातविनाशयेत्॥ सर्वरोगहरं ह्येतत्संग्रहं ग्रहणीहरं॥
 एतस्यशतताभ्यासाद्धोपितरुणायते॥ एस्मरणमुखाद्बुद्ध्वावासुदेवजगत्पतौ॥ एषकायस्पृष्ट्वाथनार
 दैः प्रतिभाषितम्॥ एतलक्षैश्चनस्त्रीणांरमेत्सयउत्तमः॥ १६॥ ॥ इतिश्रीमत्तदनमोदकं॥ ॥ एतसूताभ्र

॥ कार ॥

॥ २५ ॥

कंस्वर्णवाजिर्गधावचारसैः ॥ मुशलीजातातनिर्यासैचतुर्मासं च भक्षयेत् ॥ गोडगंधं मर्कटीवाजेः पलाङ्गं पाय
येदनु ॥ रसः कामकलारसो यं रमते स्त्री सहस्रकैः ॥ सर्वांगो वर्तकुर्यात्सरसैः साल्मलीरसैः कामकलारसः ॥
२० ॥ सुद्रुसूतसमं गंधं अहंकलाजैः डवैः ॥ मर्दिने वालुकायं त्रेयामं संपुटगं पचेत् ॥ रक्तागम्य डवैर्भावं दि
नमेकं सितायुतं ॥ यथेष्टं भक्षयेच्चानु कामयेत् कामिनीशतम् ॥ २१ ॥ पलद्वयं द्वयं सुद्रुं पारदं गंधकं तथा ॥
मृतस्रेहमुकैर्धैकं पलैकं मृतनामकं ॥ मृततारं चतुर्निष्कं मर्द्यं पंचामृतैर्दिनं ॥ रुधागजपुटे पचादिनैका
ने स मुद्धरेत् ॥ पिप्पंचामृतैः कुर्याद्वनिका वदरा कृतिः ॥ अनंगसुंदरी खोदे डमे डामासतत्रयं ॥ साल्मलीमूल
चूर्णं नुभंगराजस्य ॥ मूलकं पलैकं सितयाचानु भक्षयेत् कामयेच्छतं ॥ अनंगसुंदरीवरिका ॥ सूतपादं ताम्रचूर्णं
खले पिष्टं प्रकार्येत् ॥ निक्षिप्य कदलीकंदेकं दले प्यं च गोमयेः ॥ भुक्त्वा गजपुटे पचात्तदा कन्दे पुनः क्षिपेत् ॥ स
वं सप्तपुटे पचात्कंदे पुटं पृथक् ॥ तत्पानं दुद्धं तंचूर्णं वस्त्रे वधातु पावयेत् ॥ रोलायं त्रेपाशयुक्तं छगारक्ते पुनः ॥
पचेत् ॥ गुडपाथशनावर्याचानर्यागोक्षुरैस्तथा ॥ गजपिप्पलिकाजाम्बाकदल्याः कोकिलाक्षकैः ॥ सितयापा
वयेदेवं द्विगुणं लघुनाग्निना ॥ उद्धृत्य चूर्णयित्वा भक्षेत् कुंजाचतुष्टयं ॥ सितायुक्तं सदा सेव्यं महाकामेश्वरो

॥ गुरु ॥

॥ २५ ॥

रसः॥ कामिनानां सहस्रैकं शोभयेन्निमिषांतरे॥ गोक्षारं वानरीञ्चाजं गंडुकी गजपिप्पली॥ कोकिलाक्षसंवा
 जानिफलं शतावरा॥ कर्कशावाजमज्जावसर्वतुल्यं विवूर्णयेत्॥ वूर्णतुल्या सिता योज्या मधुना पीडितं लि
 हेत्॥ पलाङ्गमनुपातं च किंचित्तोयं गवांपयः॥ ॥ इति महाकामेश्वरो रसः॥ ०॥ सुद्रुतं समं गंधं रज्जो
 त्पलङ्गवै॥ याममर्घ्यं पुनर्मर्घ्यं पूर्वादं विनिःक्षिपेत्॥ तडुवैर्मर्द्येवाहं पूर्वगंधं वमर्दतं॥ पूर्वोदवैर्दितैकं तु
 कापमपुष्पा निरुध्वच॥ दिनैकं बालुकायं त्रेपत्का उद्धृत्य भक्षयेत्॥ पंचगुंजा सिता सांघ्रि रसोयं मदनोदयः॥ को
 किलाक्षसंवाजं च मुशला शर्करा समं गवांक्षारेण तत्पेयं पलाङ्गमनुपातकं॥ ॥ इति मदनोदयरसः॥ ॥
 वानरीकोकिलाक्षस्य वाजं मायातिलं समं॥ उल्लंगोक्षुरवासाभ्यां श्लक्ष्णा वूर्णं विकल्पयेत्॥ वूर्णतुल्यं वा मृ
 त्तुल्यं सिता भवेत्॥ कर्षमेकापां गवांक्षारे पेयं कामांगनायकः॥ २५॥ अश्वगंधा वह्निमूलं शाल्मली च शताव
 रा॥ विहारी मुशला कंदोकोकिलाक्षसंवाजकः॥ २५॥ अश्वगंधा वह्निमूलं शाल्मली च शतावरा विहारी वान
 रावाजतुल्यं शंसूक्ष्मवूर्णं तु कारयेत्॥ वूर्णतुल्यं मृत्तं वा भुंज्य सर्वतुल्यं सिता भवेत्॥ गवांक्षारैः पिवेत्कर्षं कामये

॥ कार ॥

॥ २६ ॥

कामिनीशतम् ॥ अश्वकर्कटे मां न्यच भक्षयेच्चापिवेत्यथ ॥ योगकामामृताख्यातोवलवार्वायुष्टकः ॥
धात्रीफलस्य चूर्णं तु भावयेत्तत्फलं भवेत् ॥ एकविंशतिवारं तु शोष्यं पेयं पुनः पुनः ॥ चूर्णं पादमजं लोमसम् ॥
त्रेसर्कशब्दितं ॥ पलकं भक्षयेन्नित्यं सितांशुरैः पिबेदनु ॥ वानरी वाजचूर्णं तु दुग्धय्यं मांसचूर्णितं ॥ नारि
केलोदकैर्भावं ग्रामानेपेययेत्समं ॥ पिष्टस्य विदं स्येन मृतमभ्रं नियोजयेत् ॥ तद्युतैर्वटिकाकार्ष्यामध्या
ज्याभ्यां तु भक्षयेत् ॥ पित्वाक्षारं सितायुक्तं रम्यारमं रमेच्छते ॥ सतां वलसतां मुलमनुयानं निरंतरं ॥ २८ ॥
पुराणाभिभवं वाजं मधुना सह पेययेत् ॥ तेन माभिषलेपेन वद्वषं देवि मुंचति ॥ २९ ॥ अतरीक्षेन संग्राह्यं
यत्राद्यागुटिका मलं ॥ तेन लिंगपलेपेन रमेडा मासनत्रयं ॥ सम्यग्धारितमभ्रकंकटफलं कृष्टाय गंधामृता
मेधामोचरसं विदारि मुशलागोदरकं दूरकम् ॥ रंभाकंदशतावरीत्यजमुदामाखास्त्रिलाधान्यकायक्षाना
गवलाकचूरं मेदनं जातीफलं सैधवम् ॥ भागीमर्कटशाल्मलीफलं त्रिकंचूर्णं समं कारयेच्चूर्णं साविजया सिता
द्विगुणितमध्याज्ययोः पीडितं ॥ कर्षाद्वा वटिकां विलेप्य मधवास्पव्यसदा सर्वदा ॥ पेयं सारमि तान्नवार्थकधने

॥ गुरु ॥

॥ २६ ॥

संभोष्यकामिनां एमावश्यकरं परं च सुखदं पौढंगनाशवकं क्षीणे पुष्टि करेक्षयक्षयकरं हंता सुसर्वामय-
काशश्वासमहातिसारसमनं मंदानि संदापनं अंशसिग्रहाणि प्रमेहनिचयं श्लेष्मानिरक्तपुण्ड्रं ॥ नित्यानं
दकरं विशेषकवितावाचा विशालोत्तरं धनैः सर्वगुणं हृदात् स्थिरदशाध्यानावसाने ध्वलं अभ्यासेन निहंति
मृत्युपलितं कामेश्वरो वत्सरात् सर्वेषां हितकारको निगदितः श्रानित्यनाथेन सः ॥ द्धानां मदनोदयोदयकरः
पौढंगनासंगमे सिद्धो यं मम दृष्टपुण्यकरो एतासदा सेव्यतां ॥ इत्यभुक्केश्वरो कामेश्वरेः ॥ यः किंचित्
धुरं सिग्धं जावनं दृहंतं गुरुः ॥ हर्षणं मनसश्चैव तत्सं पृष्य मुच्यते ॥ नरो वायं कए नमो गान् संम्यक् शुद्धो निराम-
यः ॥ आतपं निःपु कुर्वंत वर्षा उर्द्धं च षोडशात् ॥ न ते वै षोडशाद्वर्षात्स प्रत्या धरतौ न वः ॥ आयुः कामेन रस्त्रिभिः
संयोगं कर्तुमर्हति ॥ कन्या सोदग्धवयशो वाजीकरणमुत्र मंसे विनः सर्वेषु ऋतुष्वरहोभिः व्याप्यो न विचारितः
आयुष्मंतो मंदजवाव पूर्वलाचिताः स्थिरो यचिति मांसाश्च भवंति त्रिषु संयुताः ॥ स्त्रिभिस्त्रिभिरहोभिः सेवते
प्रमदानरः ॥ सर्वेषु ऋतुगृह्येषु यक्षात् यक्षाद्भुजैः ॥ योगान् संसेव्य वृष्यात् सुसृतमथ पयः शीतलं वां वु-
षित्वा गच्छेत्तारिखरूपां स्मरसरतरलां कामुकः कामलिनः पाने हृष्टे पुष्टे वा व्यपगतसुरतः संवये नित्यनि-

॥ का. मर. ॥
॥ ३ ॥

न्यः ॥ कांतासंगादसहृदयिनो धातुवेषममेति ॥ नानिकं मोऽदौर्वधात्रिंशियसवलक्षयः ॥ क्षयद्वयपदं
साधारणगाथातीवर्जया ॥ अकालमरणां वैवभजनस्त्रियमन्यथा ॥ शोषकाशज्वरांशंसिधासकाशानि ॥
पांडुता ॥ अतिथवायाजायंतेरेगाश्वाक्षयकादयः ॥ असेवनानोहमद्यंथिरश्मश्चमाद्वं ॥ त्यजेन्मृ
त्यादयश्चितांलोकांश्चक्षवंमैथुनं ॥ जरयाचितयाभुक्कं व्याधिभिः कर्मकर्षणात् ॥ क्षयंगदं त्यजन् श
नात्स्त्रीणां वैवातसेवनान् ॥ क्षयादयादवित्यस्याहो कंस्त्रादोषदर्शनात् ॥ नारीणां मवलसन्नत्वादभिका
तादसेवनान् ॥ यावस्थासिंशितायावसास्त्रीदृष्यभमामता ॥ स्त्रियंक्षेयंमृयतादृक्षानां चरितं सतां ॥ क्ष
णानामल्पभुक्ताणां स्त्रीष्वक्षीणाश्च येन एः ॥ विलासितामर्थयतां रूपयौवनशालितां ॥ बहुोपनीनान्तरां
योगावाजिकराहिनः ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते कामरत्ने वार्यस्तंभनं ॥ ६ ॥ अथ गाढीकरणं ॥ यौढांग
नायावनमूतिकायाश्चथंवरंगतसुखाययूतां ॥ तस्मान्नरैर्भेषजतस्तुकार्यगाढीक्रियामन्तथमंदिरस्य
॥ १ ॥ निशाद्यंयंकजकेशरं निष्पिष्येदेवदुमनुत्यभागं ॥ अनेन लिप्यं मदनानपत्रं पयातिसंकोचमलं पु
वत्या ॥ २ ॥ सधातकीपुष्पफूलत्रिकेन जंयुत्वयासावरसंयुतेन ॥ लिप्यं चरांगं मधुकेन तुल्यं दृष्ट्वापि कन्येव भवे
त्पुंरंधी ॥ ३ ॥ पिकाक्षवाजेन मनोनेगे कं विलिष्योपायनियमं चरंति ॥ हतेन गाढं लभते नरं गंदष्टेन रैरेष ह

॥ १५ ॥
॥ ३ ॥

बहुते योमः ॥ ४ ॥ सनालपत्रं ययसासुपि द्वादशासमांगागुटिकाविधेया ॥ यस्यावरंगे निहिताक्षणेन ।
कन्ये च सेतुवसमूलदेवः ॥ ५ ॥ इच्छाक्रमूलं सहस्रवरेण पिष्ट्वा वरंगपरिलिष्यतेन ॥ वनपुष्पिहृटेन ना
राकन्या भवेत्संयमतो न चित्रं ॥ ६ ॥ इंदीवरव्याधिवचोषणानां नुरंगमारासनयामिनीनां ॥ लेपेन नार्थ्या मरसं
सरे स्थं रंधुं शको च मायातिरठेन योगः ॥ ६ ॥ याशक्रगोपं स्वयमेव पिष्ट्वा विलिष्य निस्त्रास्व वरंगदेशम् ॥ आह
त्य तस्याः कठिनं वगाढं भवेन्न वाक्रांतिवियारवर्षा ॥ ७ ॥ मदनकघनसारैः क्षौडनुत्पे वरंगं शिथिलितमपि
यस्याः पूरितं भूय एव ॥ भवति कठिनमुच्चैः कर्कशं कामिनीनां मितिनिगदितयोगं रंति देवो नरेभ्यः ॥ ८ ॥ इति गा
ढीकरणं ॥ अथ डावणम् ॥ यद्यप्यष्टगुणाधिकानि गदितः कामो गनानां सदा नोयाति डवनां तथापि रु
टिति व्यायामिना संगमे ॥ तस्मिन् देवजसंप्रयोगविधिना संक्षेपतो डावणं किंचित्पुत्रवयामिनी रजदशां पत्न्या
यिन कामिनोः ॥ १ ॥ सिद्धं विंवाफलमाक्षिकानि तुल्यानियस्यामदनातपत्रे ॥ निक्षिप्य ते सा पुरुषप्रसंगा
त्प्रागेवरेत श्रुतिमातनोति ॥ २ ॥ व्योषारजक्षौडसमं चितं वक्षिप्रं यदि स्यान्स्मरयं वगैरुक्तं ना भवेत् साह
ठमेव नाशदृष्टः सदायं किल योगराजः ॥ ३ ॥ अथ च विंवाफलघोषमूलं गुडं तथा माक्षिकतुल्यभागं ॥ अमी

॥ कार ॥

॥ ३८ ॥

भिएलिप्युमास्वलिङ्गं संतेन रोयः सविलासिनानां ॥ ४ ॥ सटंकनक्षौडमहेसवाजैः कर्पूरतुल्यैरुपलिप्यलिं
गं ॥ रोतेन रोयः सविलासिनानां रोतः प्रयानं कुरुते हठेन ॥ ५ ॥ गाढवातां क्यथा मार्गसेनलिङ्गलेपनान् ॥
नक्षणादमुतेनारीयमपत्रेयथापयः ॥ सिप्यलाचंदनं चैव हतापघातिं तिनिनि ॥ रत्नौलिङ्गपुलेयेन डवेना
रीनशंसयः ॥ भगसिप्यत्र डवसंयुतेन मध्वाज्यसंमिश्रितं टंकरोन ॥ लिखाध्वजं योरसते गनानां सशुक्रमावर्ष
तिशोषमेव ॥ ७ ॥ सलाधुधनूरकपिप्यलानां शुडोपणाक्षौडविमिश्रितानां ॥ लेपेन लिङ्गस्य करोति रंतश्चुति
विपक्षप्रमदाजनस्य ॥ ८ ॥ नरगसलिलमध्ये भाविनं क्षेत्रमासंमलित्वमधुकुतुल्यं पिप्यलिं येषयित्वा ॥ मरि
रमतिविलिप्यस्वायलिङ्गं नरोयः पुभवति वतिनानां कामकल्लोलमालः ॥ ९ ॥ विंवपुष्पं सकर्पूरं मुंडिपुष्पं च ये
सितं ॥ लिङ्गलेपवरं एमाडवंतिसंगमे सदा ॥ १० ॥ इहति फलमूलानि पिप्यले मरिवातिव ॥ मधुरोऽवनया
सांर्द्रलिङ्गलेपे डवंतिताः ॥ ११ ॥ क्षौडगंधकलेपेन शिलायुक्तेन तत्फलं ॥ १२ ॥ उपहारं यो रक्तं गृहीयादतर
क्षितः ॥ तच्छुष्कं चूर्णितं स्थाप्य पुष्परक्ताश्रुमाकरे ॥ ननुष्यं धारयेद्भस्मे तर्जस्य गुह्ययोगतः ॥ भावर्त्ते संमुखे
स्त्रीणां दृष्टमात्रे डवंतिताः ॥ १३ ॥ जंवीरफलमध्यनुसृतं वृश्चिकवानकं ॥ क्षिप्त्वा रुहास्त्रिधौ दद्यादाणमात्रे डवत्य

॥ १४ ॥

॥ १५ ॥

ले॥ १४॥ रक्ताश्वरपुष्पेणमुखंतस्यनिरोधयेत्॥ कर्णोपरिस्थितंतबुद्ध्यास्त्रीडवनाध्वं॥ १५॥ जलेनलांगला
कंदं पिष्ट्वाहंसेपलेपयेत्॥ हस्तेनस्त्राकोरुष्टेडवत्पग्नौघृतंयथा॥ १६॥ सर्वेषांजावयोगानांमंत्रराजंशिवोदितं
अष्टोत्तरशतंजह्यातत्रयोगस्यसिद्धये॥ १७॥ ॐ नमोभागवतेरुद्रायउडुमारेश्वरायडावयस्त्राणांमदंयातयपा
तयस्त्राहाठःठः॥ ॥ इतिजावणम्॥ ॥ अथलिंगस्थूलीकरणम्॥ दृढीकरणं॥ सकृष्टमातंगदलावलानां
वाश्वगंधागजं पिप्पलीनां॥ तुरंगशत्रोर्नवनातसयोगातलेपेनलिंगमुशलत्वमेतिः॥ १॥ दिनेदिनेयदात्येवमुधिः
कुर्यात्प्रयत्नतः॥ तदातदालिंगलेपेनिश्चितंनान्नसंशयः॥ २॥ सलोधुकाशीशतुरंगगंधामातंगगंधापरिपात्रि
तेन॥ तैलेनवृद्धिंपुनरोतिवृद्धिंवरंगनालोकमनोहरंतं॥ ३॥ भस्त्रातकास्थीयवश्रुकमोर्थाअपत्रमंतर्विभ
ज्यमतिमान्सहस्रैवेन॥ इतिद्विरुष्टहृतीफलोत्तोर्यपिष्ठमालेपनमहिषयिद्विमलीकृतैंगे॥ स्थूलंसहस्रतुरं
गमनुत्पमाधुशेफेकोरुत्पभिमंतंनहिसंशयोत्ति॥ ४॥ सूतकंमरिचंकुष्ठंनगरंकंटकारिका॥ अश्वगंधातिलंशौ
डंसेधवंस्वेतसर्षपाः॥ अपामार्गोयवामाषापिप्पलीयेषयेज्जलैः॥ लेपोयंकुहनेवृद्धिंलिंगस्यदृढतांक्रवं॥ ५॥
मासमात्रंसमालिप्त्वामर्दयेच्चरिवातिशिं॥ नएहवसपालिंगंमधुनासहलेपयेत्॥ स्थूलंदृढंवदीर्घंयमासालिं

॥ कार ॥
॥ २६ ॥

गंपुजायते ॥ ६ ॥ अश्वगंधाववाकृष्टं दहतावशतावरी ॥ तालतैलेन संयुक्तं तत्रैव स्थूललिंगं कृत् ॥ ७ ॥ तं क
रांस्वमहाराष्ट्रं जंबूभूकरैस्तैलकं ॥ मधुना सह लेपेण लिंगं स्यात्मुशलोपमं ॥ ८ ॥ महिषानवनीतं च मुशलीवृ
त्तं मिश्रितं ॥ धान्यराशौ स्थितो भांडे स प्राहास्वेत्समुद्धरेत् ॥ ९ ॥ तेन पुलेयये स्त्रिंगं मासैकादशं यत्कृत् ॥ मुश
लीसतिलाभक्षालिङ्गं वृद्धिं करामता ॥ १० ॥ वसोनत्थ कृत्तिवैवर्कटकारि फलं जलैः ॥ पिष्ट्वा लिंगं पुलेन स्थूलं
भवति निश्चितं ॥ तच्च मुशलीसाज्यालेपा स्त्रिंगस्य दीर्घं कृत् ॥ रोहितं मत्स्यपित्तं वज्रलोकां गलां गलां सह ॥ अ
नेन मधये स्त्रिंगं वर्द्धते मुशलोपमं ॥ सूतकोत्थ अश्वगंधावरजनागजपिप्पला सितायुक्तं जलैः पिष्ट्वा मासैकं लेप
येत्सदा ॥ १४ ॥ अद्रूनं वर्द्धये स्त्रिंगं योनिकर्णान्नानिव ॥ योमर्कटीमूलमज्जलेन व्यालुप्रकेशः शयने निशा
यां ॥ पिष्ट्वा ध्वजं लिपति सर्वकर्म भवेद्यो हंडमिव क्षणेन ॥ १५ ॥ हयारिपालेन वनीतम द्येववा वलानां
गवला मयैश्च ॥ लेपेन लिंगं सह सैव पुंसां लोहो मयं स्यादिति मिष्टमेतत् ॥ १६ ॥ कृत्वा पराजिता मूलं ग्राह्यं
खदिरकीलकैः ॥ कृत्वा सूत्रैः कटिं बद्ध्वा उर्ध्वं लिंगं करोति लम् ॥ १७ ॥ देवदालीरसंधात्री क्षारपानात्थिरो ध्वजः ॥
॥ १८ ॥ इत्येवं सर्वयोगानां मंत्रराजं शिवोदितं ॥ अनेन मंत्रितं कृत्वा मासैकं लेपयेत्ततः ॥ ॥ उं नमो भगवते ॥

॥ ७५ ॥
॥ २६ ॥

कुमारेण यसर सरपुसरपुसर ऊरु ऊरु स्वाहा ठः ठः ॥ दृढीकरणं वविनामंत्रेण कार्यं ॥ इति लिंगस्थू
लाकरणं व ॥ ॥ प्रथमं नवर्द्धनं उत्थापनं व ॥ मन्त्रं गुरुस्नामयवाजिगंधाः ववायुनापप्युषितामृमिश्रा
हयारिपत्ना नवनीतयोगात कर्वन्ति वानं कुचकुम्भयुग्मं ॥ १ ॥ तैलं च्वादाडिमवल्कसिद्धं सिद्धार्थजं
लेपनयाजिनातं नारिस्तनौ पातनौ च पिनौ कुर्यादसौ योगवरः पुसिद्धः ॥ २ ॥ आयुर्णि कायारत्नवल्क
सिद्धं तिलोद्भवं तैलमिदं पुदिष्टं ॥ तूलेन वक्षोजयुगे पुदेयं ययाति रुद्रिपतिनोपिनार्याः ॥ ३ ॥ प्रथमं
मुमकालेन स्पृशेते न पीनं सानीयमं मथवा स्यात्तं तुलां भोयुवत्या ॥ ऊवयुगलनुपिनौ कापिनौ याति पा
तं कथितमिह पुरे वं च कदनेन योगः ॥ ४ ॥ शालितं तु लोदककर्षं वामदक्षिननाशापुताभ्यां नश्यं ॥ ५ ॥ मुंडी
चूर्णं दशपलं तोयैश्चतुर्गुणैः पवेत् ॥ तैलेशेषं पवेत्तेन नश्यपानं च कारयेत् ॥ पतितं यौवनस्त्रीणां मासाडति
ते ते निश्चयं ॥ ६ ॥ श्यामानि सावला जालवणां काथयेत्समं ॥ तोयैश्चतुर्गुणैः पादशेषं समाहरेत् ॥
तिलतैलं काथयादं तैलार्द्धमहिषा घृतम् ॥ श्रेहशेषं पवेत्तेलं न मासमात्रकैः ॥ वालास्त्री रुद्रनारीणां यौवनं
ऊरुते हुतं ॥ ७ ॥ एरंडतैलं शकुलस्य तैलं तथा सवित्स्पर्शं गृहीत्वा ॥ संमर्दयं उद्भसहस्रकेन तदा स्ननं स्या

॥ कार ॥
॥ २० ॥

न्यतितनचैव ॥ ८ ॥ इति स्तनवर्द्धनं ॥ अथ योनि संस्कारः ॥ पुक्षालये निम्बकषायतोयैति निर्ज्यरुह्या गुरुगु
गुलानां ॥ धूपैत योनिनिशि धूपयित्वा नारिषु मोदं विदधानि भर्तुः ॥ १ ॥ पुक्षाल्य निम्बस्य जलेन भूयः स्नस्ये
व कलेन विलेपयेच्च ॥ न्यापायुवत्पाश्वकण्ठभूतं गंधं वरांगस्य नशसयोचः ॥ २ ॥ इति योनि संस्कारः ॥ अ
थ लोमसा ननं ॥ पलासभस्मान्वित तालचूर्णै रंभां वुमिश्रैरुपलिप्य भूयः ॥ कंदर्पगै हं सृगलोचनाया रोमार
निरोहं निकदापि नैवः ॥ १ ॥ एकः पुदेयो हरितालभागः यंच पुदेया जलस्य भागं ॥ रक्षस्तरो भस्मन एव पंचषो
क्ताश्च भागा कदली जला द्वा ॥ २ ॥ समीधा पात्रेषु स दामिथं स्मृत्वा स्मरणं गारयित्वा लेपनं च ॥ रोमाणि सर्वाणि
विलासिनीनां पुनर्नरोहं निकदा विदेव ॥ ३ ॥ रंभा जलेन सप्रदिनं विभाव्यं भस्मानिक स्वोर्मसृणानि पश्चात्
तालेन युक्तानि विलेपनेन रोमाणि ते निर्मल निक्षरोन ॥ ४ ॥ तालकं गंधचूर्णं च पिष्ट्वा पक्षारमालकैः ॥ तन
लिप्राकवाचोर्मस्थितो गच्छंति तक्षणात् ॥ पुंगवृक्षस्य पत्रोत्थ डवैः पिष्ट्वा तु गंधकं ॥ तेन लिप्ते स्थिते वर्म रोम
शातन मुत्रमं ॥ न एणां खड्गकेशाति दुर्दृष्टाश्च तैलतः ॥ न निर्याति पुनर्लेपात्रि स प्राहे कते सति ॥ कुम्भस्य तै
लतो लिप्ता स प्रवारं तथा गुणं ॥ ८ ॥ स योजातस्य महिषा वत्स्या मलमाहरेत् ॥ तस्मिन्वा वेष्टयेत्तत्रैकेशा वा

॥ गुरु ॥
॥ २० ॥

तारिपत्रतः प्रातस्तपोदकैः क्षात्वाः पतत्यामूलतोत्थिताः ॥ पिपालिकातिकृष्णानिस्थूलानिस्वगृहंद्वरेन ॥ दद्यात्
 शुक्लं चतसृणां पंचाहं लेपयेत्सदा ॥ पूर्ववत्स्वंडकेशानां न परोहा भवेत्कचित् ॥ शंखं तालं यवं गंजां कांजिकैः पेष
 येत्सदा ॥ लेपात्पतति रोमाणि पक्षपत्रमिडुमात् ॥ लेपानां ह्रंतिकेशाश्च कटु तैलैर्मनःशिला ॥ १२ ॥ इति लोम
 शातन ॥ ॥ इति श्रानाथ विरचिते कामरत्ने गाढीकरण लोमशातनं नाम सप्तमोऽपदेशः ॥ ७ ॥ अथ घंठीकरण
 म् ॥ तस्य साम्यं च नरो मुत्र यते यस्तु कस्तुतत्र वृश्चिकं ॥ न घेन्या ज्ञायते षटोऽङ्गते च पुनः सुखी ॥ १ ॥ अजामु
 त्रेण संभाव्यं निशि घट्टिं डूरीतं ॥ खानपानप्रयोगेन घट्टं ज्ञायते नृणां ॥ २ ॥ तिलगोक्षुर्योश्चूर्णो द्वागडु
 ग्धेन प्राविर्त ॥ शातलं मधुना युक्तं पिवेत्स्वटत्वं शांतये ॥ ३ ॥ जलौकदग्धचूर्णं तु नवनीतेन भक्षितं ॥ यावज्जीवं न
 संदेहः खतुत्वं प्राप्नुयान्नरः ॥ ४ ॥ धूसूरपुष्पचूर्णं न पुनः संघर्षते सुखं ॥ ५ ॥ यत्रो विशालं पतितं विकृष्य लिपे
 इतौ यस्य मनो भवास्त्रम् ॥ एकां न कंत कुरुते न्यपत्न्या नोतिष्ठते नाम यहा यधत्नीम् ॥ ६ ॥ असुरापते वा परगे वि
 शालं घृद्धा पुनस्तेन विलिप्य लिङ्गं ॥ प्रयाति भूयः प्रसंतदंगं दृष्टो नरैरेष सदा प्रयोगः ॥ ७ ॥ निशा विचूर्णं घनसारचूर्णं
 समीकृतं रंभययो विमिश्रं ॥ पुक्तं निपातं कुरुते नि कामं नरस्य घटत्वं मिति प्रसिद्धं ॥ ८ ॥ तिलं सुकंदा विवपस्य चूर्णं

कार ॥
॥ ३१ ॥

प्रसादितं रंभयोर्र्मूलं ॥ ससावरं सर्करयान्वितं वनं च पित्वा हरेत्वं कृतामवश्यम् ॥ ६ ॥ इति खंडीकरणं तन्मोचनं
व ॥ ॥ अथ भगवंधनम् ॥ तस्य मोचनं च ॥ पूर्वोत्थलांगलामूलं वामपादस्य पांशुकं ॥ एकत्र धास्ये द्वीमान् द्व
योनुसुक्तिं संपुटे ॥ लेपयेत् भगवंधः स्यात्तत्रैः प्रक्षाल्य मुच्यते ॥ १ ॥ स्मशानवलमादाय वामपादस्य पांशुकं सं
ध्यायां बंधयेत् त्रेन षोडशांशं भगवंधना ॥ २ ॥ अमुकी भगवंधानि विस्फुरंश्च शोणितं मया कृतं भगवंधनं नामिलो
कैविकित्सकः ॥ ३ ॥ यमि इति मंत्रो यथा न्य भगमर्द्धका सर्वे वै विमुखं यांति वर्जयेत् कामुकैस्तथा ॥ ४ ॥ ॐ विटि वि
टि खविटि खविटि ६ः ६ः ॥ प्रयोगद्वयस्यायं मंत्रः ॥ वचैला वन्दनक्षारैः प्रक्षाल्य मर्द्धयेद्भगम् ॥ ५ ॥ यंत्रमंत्रादितं
त्रै नय किं चिच्छत्रुणा कृतं ॥ तत्र स्पेव भवेद्येन सिद्धि मंत्रः स उच्यते ॥ ६ ॥ सप्ताभिर्मंत्रितं तोयं स्वच्छं पूतं पिवेत
तः ॥ तस्य शत्रुहृत्तोदोषः शत्रुवेश्मभविष्यति ॥ ॐ वज्रमुष्टी वज्रकीवा वज्रे विधोदशः द्वाज वज्रपाणि पिबोवौ
गेडा किनाडाहिनी वारौ जानुवा यौ कालिका लिसा सतेषं आकी विषुशाशुडकिनी मिलिक विवरेयो मोशं जिमा
ते करेति यने करेति यने करेपाति गुआ करे पात्रे पाति करे सूते करे परिहासे करे नयनकटाक्षे करे आपो न हाथे प
र हाथे जियति संवारे किलनायोत्तगी आतिउ पोषवरी करे ये ये ते विज्ञान अहिकलगे यो मोहि करे सो वाहुडि नि

गुरु ॥
॥ ३१ ॥

के मस्तके पडे ॐ नमो सिद्धिगुरुरया यश्चालिङ्गमहादेवका आत्मा ॥ ७ ॥ एलाकलं वासवगोपचूर्णं लिप्त्रक्षिपे यो
 धितियस्य मार्गे ॥ तस्यैव लिङ्गस्य वरपवेशस्या न त्रनात्यकदा विदेव ॥ ८ ॥ गव्येन दग्धमथितं विधाय पश्चा
 लये त्रेततां वुमुञ्चै ॥ भवेद्दराङ्गं पुरुते युधत्या इत्याह कर्ता हर मे खलायाः ॥ ९ ॥ भाकाशे दश्ये पतितं गृहीत्वा यो
 धानत्वा दंतमलं सुपिष्टा ॥ लिङ्गाध्वजे ते नरे मे न तोयां तस्या विनाशं पुरुषां तरेण ॥ १० ॥ निर्घातलौहस्य जले न भूय
 पश्चालनं कामगृहस्य कुर्यात् ॥ पुनः समादाय तिस्रसु हृष्टनारी तदङ्गं खलु पूर्व रूपं ॥ ११ ॥ मुहुर्मुहुर्यामथितेन
 तादी पश्चालयेत्स प्रदिनानियत्नात् ॥ तस्यास्तदङ्गं पुनरेव भूयात्पूर्व रूपं तर्हि संशयो म्भि ॥ १२ ॥ इति भगवंध
 नं तस्य मोचनं ॥ ॥ अथ नष्टपुष्पायास्त्रियाः पुष्पाकरां योतिष्मता काकूलमत्रमग्नौ भिष्टं पवा एजपाया
 कुसुमं वपिष्टं ॥ गृहं वृतासीदमिदं युवत्याः करोति पुष्पं स्मरमं दिरस्य ॥ १ ॥ उर्वा हलं तंडुल तुल्यभागं निष्पा मपि
 षं परिपाचितं च ॥ तद्भक्ष्यीत्वा वनितो पुनष्टं पुष्पं पुनर्विंदति पूर्व रूपं ॥ २ ॥ लांगली कंदवज्रमामूलं वात्यपमार्गजं
 इन्द्रवारुणिकामूलं योतिस्थं पुष्परोधनत ॥ ३ ॥ पाएव तपुरीषं वसधुनां संपिवेत्ततः ॥ रजः स्वरालाभवेन्नारी मूल
 देवेन भाषितं ॥ ४ ॥ नालमूलकसायं तुङ्गं स्रदं डायमूलकं ॥ ज्येष्ठी त्रिकं चूर्णीं क्वाथयुक्तं च पाचयेत् पुष्परोधोरक्तगु

॥ कारा ॥
॥ ३२ ॥

लोखाणां सप्तः प्रशस्यते ॥ ५ ॥ तिलकाथैर्गुंडं चूषं तिलभागीयतं विवेत् ॥ काथं रक्तं भवेत्तुलेनष्टपुष्पेव
योजयेत् ॥ ६ ॥ अथ गर्भसावराणां नत्राभिनवगर्भसावसां ॥ हतेजोरेक्षियेघोत्तैतिलतैलाक्तसैधवं ॥ ७ ॥ वने
तक्षणादेवभुक्तं पुष्पं डवत्पि ॥ अथानवगर्भसावसां ॥ कांडमेराडपत्रस्य योनावष्टांगुलं क्षिपेत् ॥ वतुर्मा
संभवोऽर्भः भवते तक्षणादपि ॥ १ ॥ देवदालायवूर्णां च कर्षं कंतो यपेधितं ॥ विवेदं भवती नारागर्भभवति
तक्षणात् ॥ २ ॥ निर्गुंडिडवसंघिष्टं वित्रमूलं मधुपुतं ॥ कर्षं भुक्त्वा पतत्यागुगर्भो रंडाकलोद्भवः ॥ इति
गर्भसावनम् ॥ ॥ अथ रक्तनिक्तनिवारणं ॥ धात्रीवपथ्यावरसां जननं वक्ष्वा सवूर्णां सजलेन पातं ॥ अंत्यतर
क्तास्थितमुग्रवेगं निवारयेत्सेतुमिवास्तुपूरं ॥ सेलुत्पत्रामिश्रिततंडुलेन निधाय पिष्टं विनियोजनीयम् ॥ कंदर्पगे
हे मृगलोचनायारक्तं निहंत्या भुहटेन योगः ॥ २ ॥ मूलं तु सरपुंखायोषधये तंडुलोदकैः ॥ पाययेत्कर्षमात्रं तु अ
निरक्तप्रशान्तये ॥ अशस्यमूलं कदली ॥ कलं वा वलासिकां वा वदरादलं वा ॥ गुडूचिका तंडुलवारिणी तास्त्राणामथै
कं रुधिरं जयच्च ॥ ४ ॥ जरंटकस्य मूलानि मधुकंश्चेत वन्दनं ॥ रक्तापिष्टाभक्षमात्रापाययेत्तंडुलास्तुना ॥ सकृत्पित्वा
मासपूषं पदण्यरिमुच्यते ॥ घृतभष्टमासपूषेन भोजनं ॥ अत्र वंदनं चेत वन्दनं ॥ ५ ॥ वन्दनं क्षारसंयुक्तं सकृत्तया

॥ पुर ॥
॥ ३२ ॥

पयस्त्रिषक ॥ शर्करामधुसंयुक्तं मसृष्टरविनाशयेत् ॥ अत्ररक्तवन्दनं ॥ ६ ॥ दर्वीरसांजनदृष्टादिक एतद्विल्वभस्त्रा
 नकैरवकृते मधुना कषाय ॥ पीतो जयत्यतिवलं पदं पसूतं पीता मिता रुणा विलोहितनालकृत् ॥ ७ ॥ अ
 शोकस्य त्वमिदं शारं रक्तहरं धिवेत् ॥ पोटा रिकायाः पञ्चमासपूर्णेन संयुतं ॥ रंभादलैर्वष्टयित्वा दाहयेच्च
 पुयत्नतः ॥ तच्च भक्षणमात्रेण त्वतिरक्तनिवारणं ॥ तन्मूले संकुलेः पिष्ट्वा पिष्टकं मर्दयेदुधम् ॥
 तच्च भक्षणमात्रेण रक्तं विपुसुतं हरेत् ॥ तस्य वल्कलवूर्णानुभृष्टलंडुलवूर्णकं ॥ तक्षणादेव
 सङ्कतं स्त्रीणां समयति क्रवम् ॥ शतावर्षाश्च मूलस्य निजडावं समाहरेत् ॥ चत्वारिंशन्पलान्येव
 सपूतं पुयत्नतः ॥ १२ ॥ इवनृत्यं गवां क्षारं क्षारस्य द्विगुणं घृतं ॥ जावंतिकोलमंदारअतसीक्षार
 रकाकालि ॥ १३ ॥ मुद्रयणीमासपर्णमिहामेदाशतावरी ॥ डाक्षापुरुषकोयष्टिजारकं पुनिकर्षितं ॥ पलाद्रं मधु
 कं पुष्पं सर्वमेकैव पाचयेत् ॥ घृतशेषं समुत्तार्य सिंजाते च विनिःक्षिपेत् ॥ पलाधरं कणावूर्णं शौडं वापिम
 लाष्टकं ॥ शितापलदशं योज्यं मिदं शतावरी घृतं ॥ १४ ॥ तेले कर्षसमेदाशुःकुःसाध्यं वातिरक्तकक्षतक्षयं
 च मंदाग्निं हृदोगंगुहणीगतं ॥ कामलावातरे गंचं अस्मरिचशिरोग्रह ॥ १५ ॥ इत्यतिरक्तनिवारणं ॥

हो
 हो देवदत्त हो
 हो

॥ कार ॥

॥ ३१ ॥

अथ वंध्यानां गर्भधारणं ॥ जन्म वंध्या का क वंध्या मृतवत्सा क विस्त्रियः ॥ तासां पुत्रो दयार्थं यशं भुनाशु
वित्तं पुरा ॥ तत्र प्रसूतो जन्म वंध्या याश्चिकित्सा ॥ समूलपत्री सर्पाक्षी रवि वारे समुद्धरेत् ॥ एकवर्णा ग
वां क्षीरैः कन्या हस्ते न पेययेत् ॥ मृतुकाले पिवेद्ब्रंध्या पलाद्धी तदिने दिने ॥ क्षीराल्या त्रमुद्रं बलध्या
ह्यरं पुदापयेत् ॥ एवं सप्तदिनं कुर्याद्ब्रंध्या भवति गुर्विणी ॥ उद्वेग भयशोकवदिवा निद्रां विवर्जयेत् ॥
न कर्म कारयेत्किं विवर्जयेत्सीतमात्रपम् ॥ नो वरेदपरासेवां कारयेत्पूर्ववत्क्रियां पतिसंगे गर्भलाभना
त्रकार्या विवारणा ॥ १ ॥ एकमेव तुरुडाक्षं सर्पाक्षी कर्षमात्रकं ॥ पूर्ववत्तु गवां क्षीरैः ॥ मृतुकाले पुदापयेत्
महागणेशमंत्रेण रक्षां तस्यानुबधयेत् ॥ एवं सप्तदिनं कुर्याद्ब्रंध्या भवति पुत्रिणी ददन्महागणपतिरक्षाम
मजं देहि ॥ पत्रमेकं पलासस्य गुर्विणी पयसान्वितं ॥ पित्वा बलभते पुत्रं रूपवंतं न संशयः ॥ पथ्यं युक्तियथा पूर्वं
पथ्यं सप्तदिनावधि ॥ ३ ॥ देवदालीयमूलं तु ग्रहयेत्पुष्पभास्करैः ॥ निष्कत्रयं गवां क्षीरैः पूर्ववत्क्रमयोगतेः ॥ वं
ध्यावलभते गर्भं देयं पथ्ये यथापुनः ॥ शान्तोयेत संपिष्टं शरपुं रीयमूलकं ॥ कर्षपित्वा लभेद्गर्भं पूर्ववत्क्रमयो

॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥

गतः ॥ ५ ॥ मुस्तापियंगुसोवारं लाक्षाक्षौडं समं पिबेत् ॥ कर्षतंडुलनायेन वंधा भवति पुत्रिणी ॥ पथ्यं पुक्ति यथा पूर्वं
 तद्वत्सप्रदिनं पिबेत् ॥ समूलां सह देवीं च संग्राह्य पुष्पभास्करे ॥ दद्यात् शुक्लं वृत्तं चूर्णं मेकवर्णं गवां यय ॥ पूर्ववत्प्रायने
 नारी वंधा भवति पुत्रिणी ॥ ७ ॥ मूलं शिखायां खलभक्षणायां ऋतौ निपाय त्रीदिनं पयोभिः ॥ क्षारानुचर्या नियमेन
 भुक्तं पुत्रं प्रसूते वनिता न विभ्रं ॥ सपिप्यलीकेशरश्मंगवेरं शुद्धौषणं गव्यघृतेन पीतं ॥ वंधापि पुत्रं लभते हठेन योगे
 नमोयं मनुभिः प्रदिष्टः ॥ ८ ॥ तुरंगगंधासुतवारि सिद्धं सान्यं पयस्नातदिने च पित्वा प्राप्नोति गर्भं नियमं चरंति वं
 धापि सूते पुष्टं संग्रात ॥ १० ॥ शयनकाले पिबेत् ॥ पुष्पार्कयोगाद्यतलक्ष्मणाया मूलं तथा वक्रतरोश्च पिबेत् ॥
 अथैकवर्णं पयसा निपातं स्त्रियः पियं पुत्रं करं मुनीजैः ॥ ११ ॥ ऊदमूलं घृतैः पीत्वा ऋतौ सागर्भिणी भवेत् ॥ पुष्पोद्ग
 तं लाक्ष्मणमेव चूर्णं पुंसां निषष्टं सघृतेन पीतं ॥ क्षारोदनप्रायशतिपुसंगात् गर्भं विधत्ते तरुणी तवित्रं ॥ १२ ॥ रुक्माप
 राजिता मूलं वसाक्षीरेण सं पिबेत् ॥ ऋतुस्नानात्रिधायां नु वंध्या गर्भं धरा भवेत् ॥ १४ ॥ नागकेशरचूर्णं नुनूतनं गव्य
 दुग्धतः ॥ पिबेत् प्रदिनं दुग्धं घृतैर्भोजनमाचरेत् ॥ तद्वत्तोलभते गर्भं सानारी पतिसंगतः ॥ १५ ॥ पुत्रं जीविकपत्रै
 कं पिबेत् क्षीरं ऋतौ यथा ॥ पतिसंगे च यानारी सत्यं पुत्रवती भवेत् ॥ १६ ॥ तस्य मूलं वैकवर्णं क्षीरैः पीत्वा च पुत्रिणी

॥ कार ॥
॥ ३४ ॥

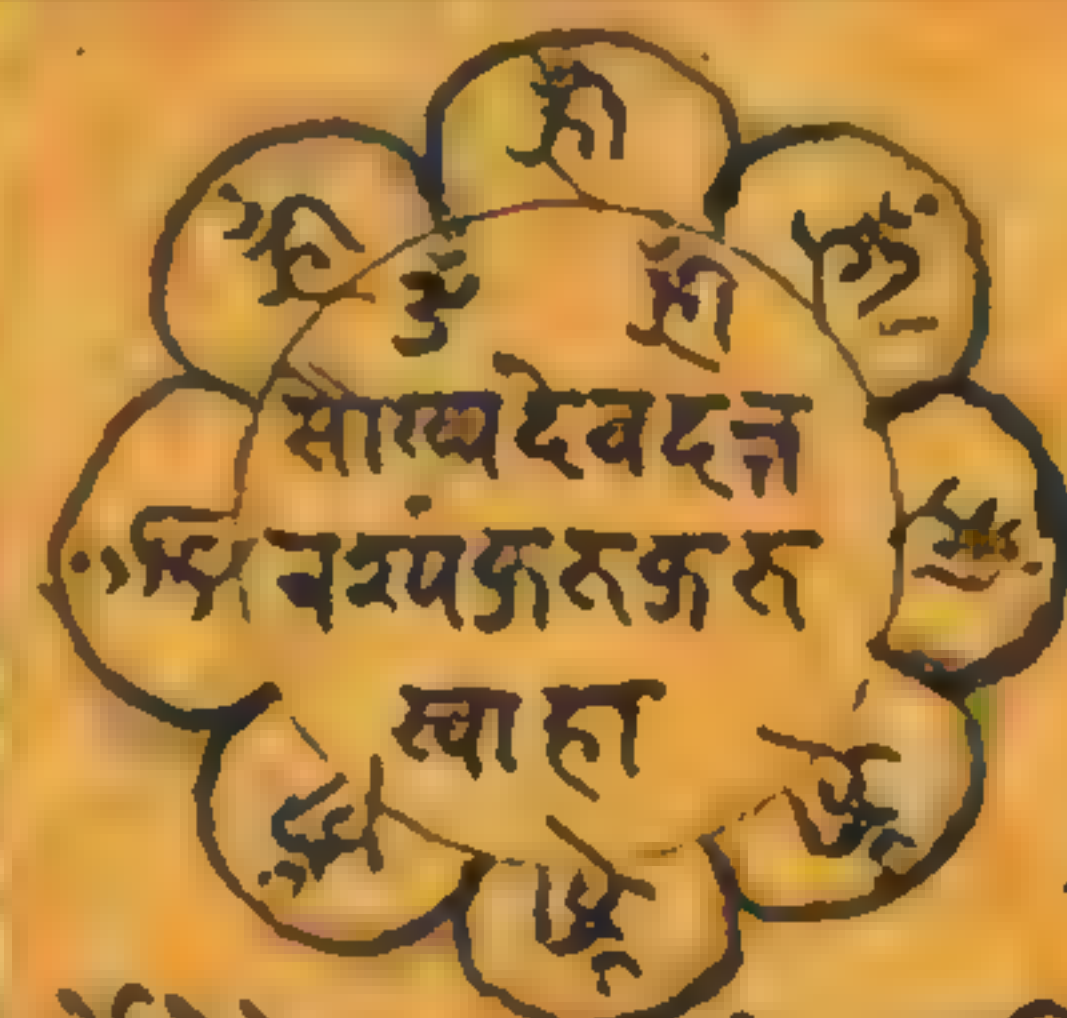
काकोलौलक्ष्मणा मूलं षष्ठी कस्य चतुर्दशं ॥ गावैकवर्णा पयसा पीत्वा गर्भवती भवेत् ॥ १८ ॥ अश्विभ्यां बोधिदृष्ट
स्य वंशकश्चाह स द्रवः ॥ गोक्षीरैः पानमात्रेण वंध्या पुत्रवती भवेत् ॥ १९ ॥ तिलसकृद्वक्त्रं गोकरी घाति घोगान्
रुणवृषभमुत्रं पृथुयुक्तं विषर्कं ॥ मृत्तुरिक्षसविमध्ये सप्तवारेण पीतं जनयति सुतमिदं निश्चितं पुष्पितैव
॥ २० ॥ कदंबपत्रं चेतं वृहती मूलमेव च ॥ एतानि समभागानि भजाक्षीरेण पेययेत् ॥ त्रिंशत्पंचरात्रं वापि वेदेन
ल्लहौषधं ॥ असौ निपायमाने तु गर्भं भवति निश्चितं ॥ २१ ॥ गोक्षरस्य तु विज्ञानिपिवेत्तिर्गुणित्वा रसेः ॥ त्रिंशत्पंचरा
त्रं वा वंध्या तु सा ज्ञेया विविक्ता स्यात्तु कथ्यते ॥ १ ॥ विष्णुक्रातां समूलान् तु पिब्यात्तु माहिषैः ॥ माहिषान् वती तेन
चतुर्काले तु भक्षयेत् ॥ २ ॥ एवं सप्तदिनं कुर्यात्तथ्युक्तिश्च पूर्ववत् ॥ गर्भं सालभते नारी काकवंध्या सुशोभनं ॥
अश्वगंधीयमूलं तु ग्राहयेत्तु व्यभास्करे ॥ पेययेत्माहिषाक्षीरैः पलाद्रं भक्षयेत्सदा ॥ ४ ॥ सप्ताहात्तु भते गर्भं काकवंध्या
विणयुषं ॥ अथ मृतवत्साया विविक्ता ॥ गर्भं सजातमात्रं वा पक्षात्मा साश्च वत्सरतः ॥ म्रियेते द्वित्रिवर्षा द्वाय
स्याः सामृतवत्सिका ॥ तत्र योगं प्रकर्तव्यं यथा शंकरभाषितं ॥ मार्गशीर्षेः थवा ज्येष्ठपूर्णायां लेपिते गृहे ॥ नूतनं क
लसंपूर्णं गंधनायेन कारयेत् ॥ शाषाफलसमायुक्तं नवरत्नसमन्वितं ॥ सुवर्णमुद्रिकायुक्तं षट्कोणं मंडलस्थिरं ॥

॥ गुरु ॥
॥ ३४ ॥

तन्मध्ये पूजयेद्देवीं मकरांतनामविश्रुतां ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैश्चाप्येनैव यत्संयुतैः ॥ अर्चयेद्भक्तिभावेन मद्यमासे सम-
 त्त्यक्तैः ॥ शालामाहेश्वरीवैव कौमारीवै सवितथा वाराही च तथा वै द्वाषडसुयत्रेणुमातरः पूजयेन्मंत्रबीजेन फोंकारेना-
 मविश्रुते ॥ दधिभक्तैश्च धिंजानि सप्तसंख्यावकारयेत् ॥ षडसंख्या षडसुयत्रेणुमातरभ्यः कल्पयेत्पृथक् ॥ विहोत्तमः स-
 सप्तमं पिंडं भुवि स्थाने वहिः क्षिपेत् ॥ तैर्भंजैर्गृहे मागच्छेत् च जाग्रये योगमाचरेत् कन्यका योगिनी एता भोजयेत्सकृदुंव-
 कैः दक्षिणां दाययेत्तासां देवताये च तान्यथा ॥ विसर्ज्य देवतां वाप नद्यांत कलशोदकं ॥ राजनं विशिष्ये द्वा मान् शुभेन
 शुभमाचरेत् ॥ ॐ ह्रीं कौं ऐं कान्ति देवता ये नमः ॥ अनेन मंत्रेण पूजा जपश्च कार्यः ॥ पाशुर्यं कृत्तिका जंक्षे वंशं कर्को-
 टकिं हरेत् ॥ तत्कंदं ये षये तोयैः कर्षमात्रं सदा धि वेत् ॥ ऋतुकाले तु सप्ताह दीर्घजीवासु तो भवेत् ॥ याजीव्य पूर-
 उममूलमेकं क्षीरेण सिद्धं हविषा विमिश्रं ॥ जतौ निपाय स्वपितं प्रयाति शर्घो युष्मंतं सातनयं प्रसूते ॥ ३ ॥
 मंजिष्ठा मधुकंजं च त्रिफला शर्करा कला ॥ मेदाय यस्या काकोली पूलं वै वा वगंधजं ॥ भज मोदा हरिदे देहिं गुकडुक-
 रोहिणी ॥ उत्पलं कुमुदं डाक्षा काकोल्यौ चंदन द्वयं ॥ एतेषां कार्षिकैर्भागी घृतपस्थं विषावयेत् ॥ शतावरी रशंक्षा-
 रं घृता जेयं चतुर्गुणं ॥ सपिरं तं नयीत्वा निमिषेष्टमाभ्यजेत् ॥ पुत्रान्जनयते नारी मेघायात्प्रियदर्शनात् ॥ अल्पायु-

॥कार॥
॥३५॥

यं वा जनयेद्याचकं न्यां प्रसूयते ॥ योतिरोषरजरोषे योतिश्चावेव शस्यते ॥ प्रजावर्द्धनमायुष्यं सर्वग्रहनिवारणं ॥ ना
म्नाफलघृतं वैवतदधिभ्यां परिकर्तितं ॥ नोक्तं च लक्ष्मणा मूलं क्षिपं त्यत्र विकिसका ॥ जीवद्यत्सैकवर्णां यार
घृतमत्र प्रदापयेत् ॥ अथ न्यगोमयेनात्र यहुं जीलावपापयेत् ॥ अत्रं पयसा क्षारक्ताभूकृष्णांशोऽत्यलं निलम्
इति फलघृतम् ॥ ॥ अथ गर्भश्रावणदा ॥ अकस्मात्प्रथमे मासो गर्भे भवति तेन राः ॥ गोक्षारैः येष्वयेनुत्पं ॥ ॥

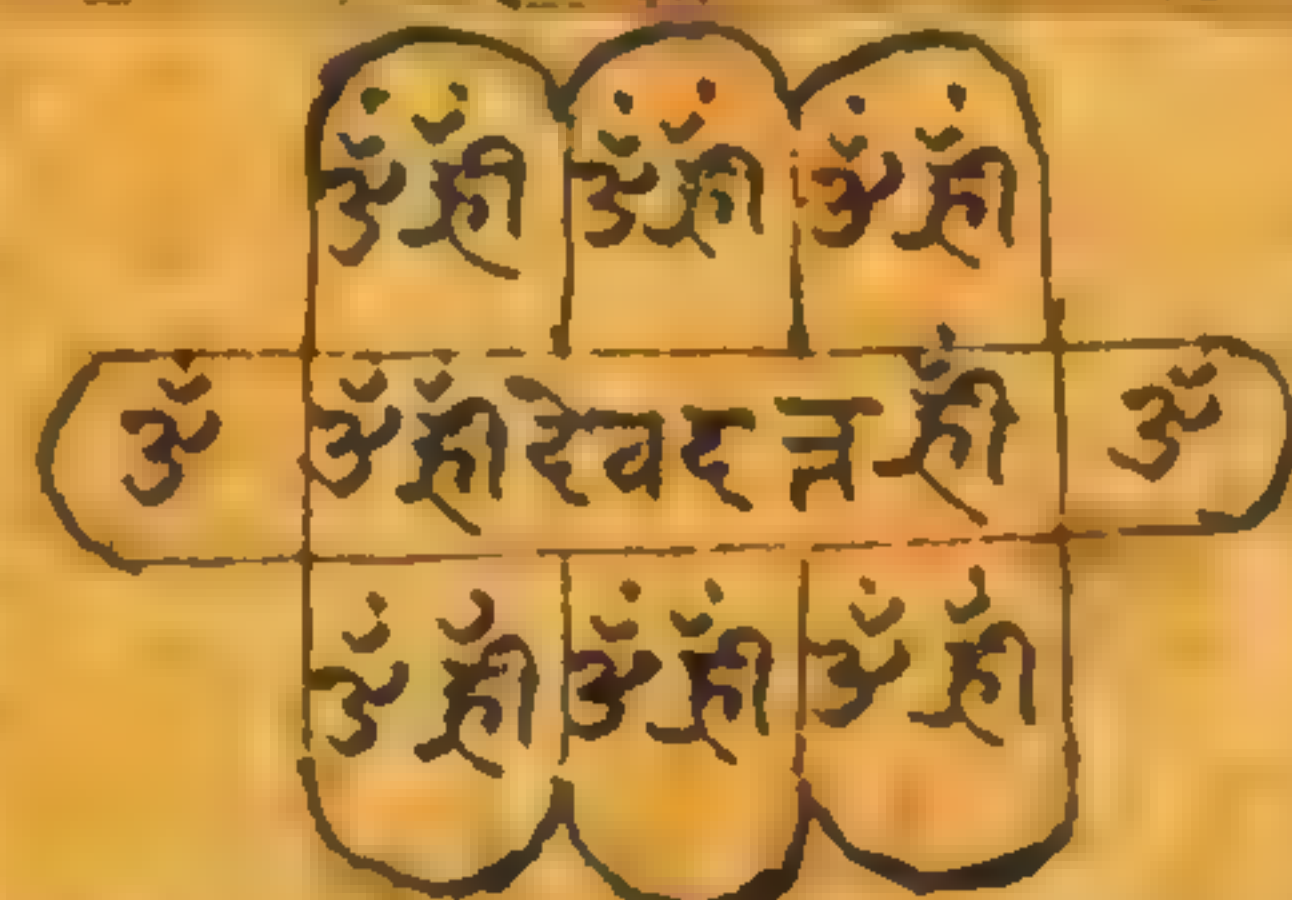
भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

सोम्यदेवदत्त
स्वाहा
भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

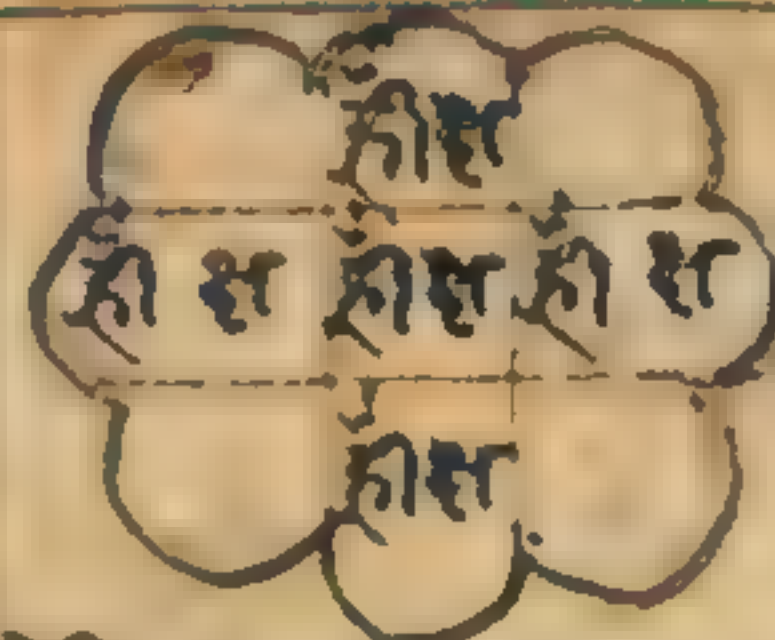
भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

भर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गो सुभगा भवति वंध्या पुत्राणा

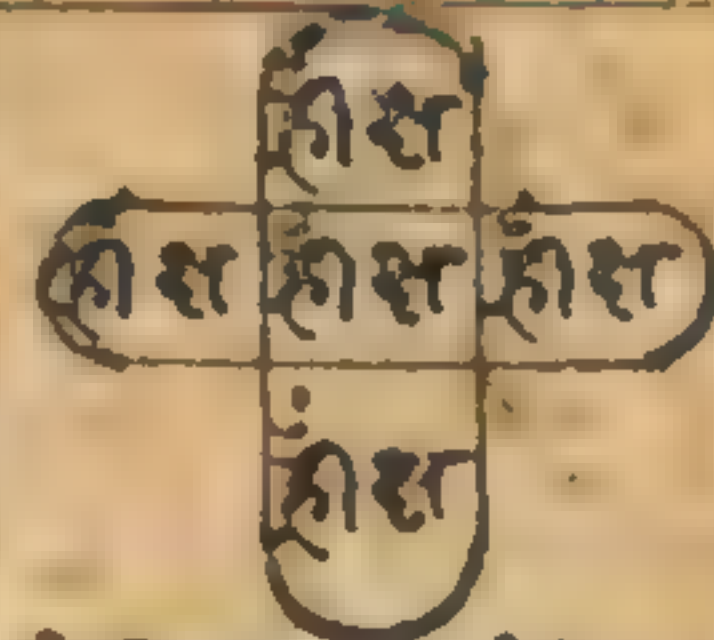
॥ गुरु ॥
॥ ३५ ॥

१	४५	७	४
८	४६	२	४४
४३	३	४८	५
४८	६	४२	४

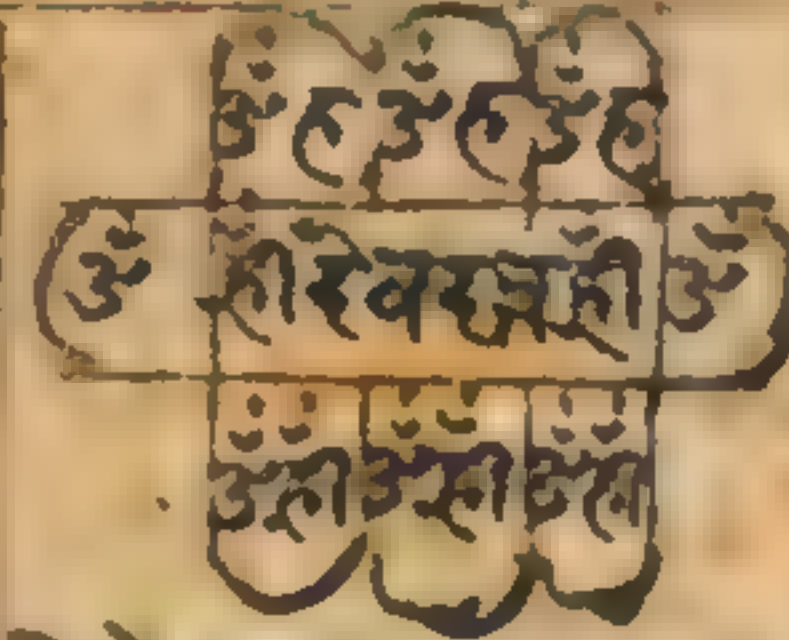
गोरोवनयाभूर्जेसंलिख्य
हस्तबंधयेत्तत्रनमसुरो
गोजीवतिमृतवत्साजी
वस्यात् ॥

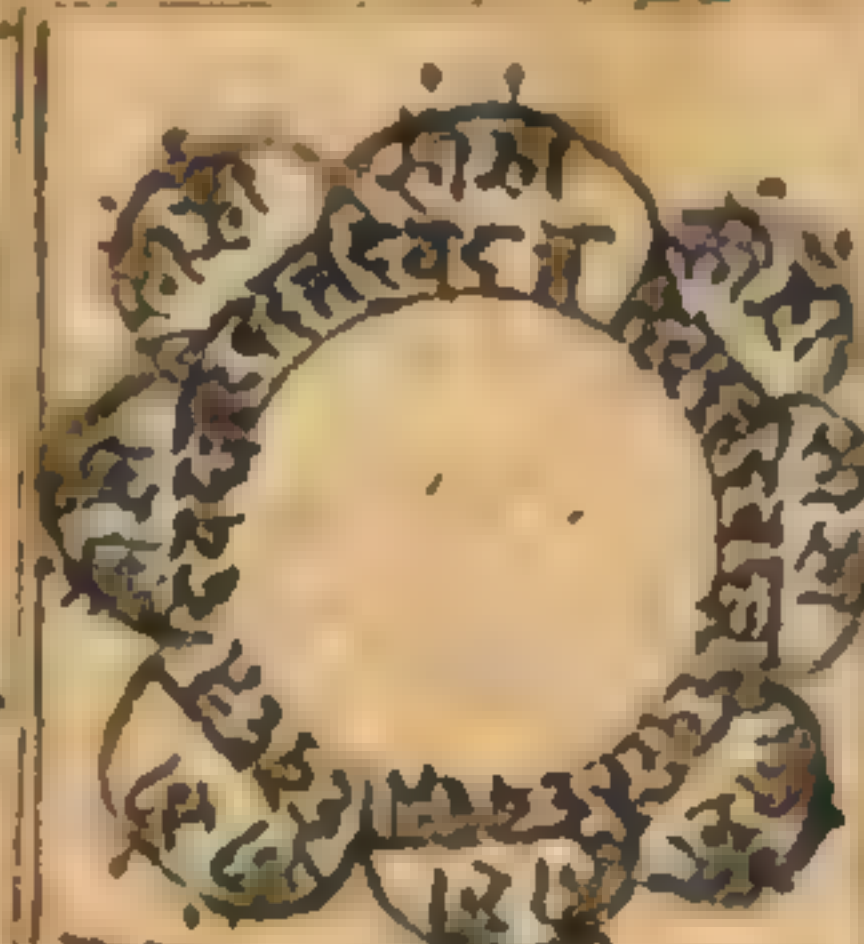
गोरोवनयायस्यनामभ
र्जेसंलिख्यवाहोधारवे
मृतवत्साजीववसा
स्यात् ॥

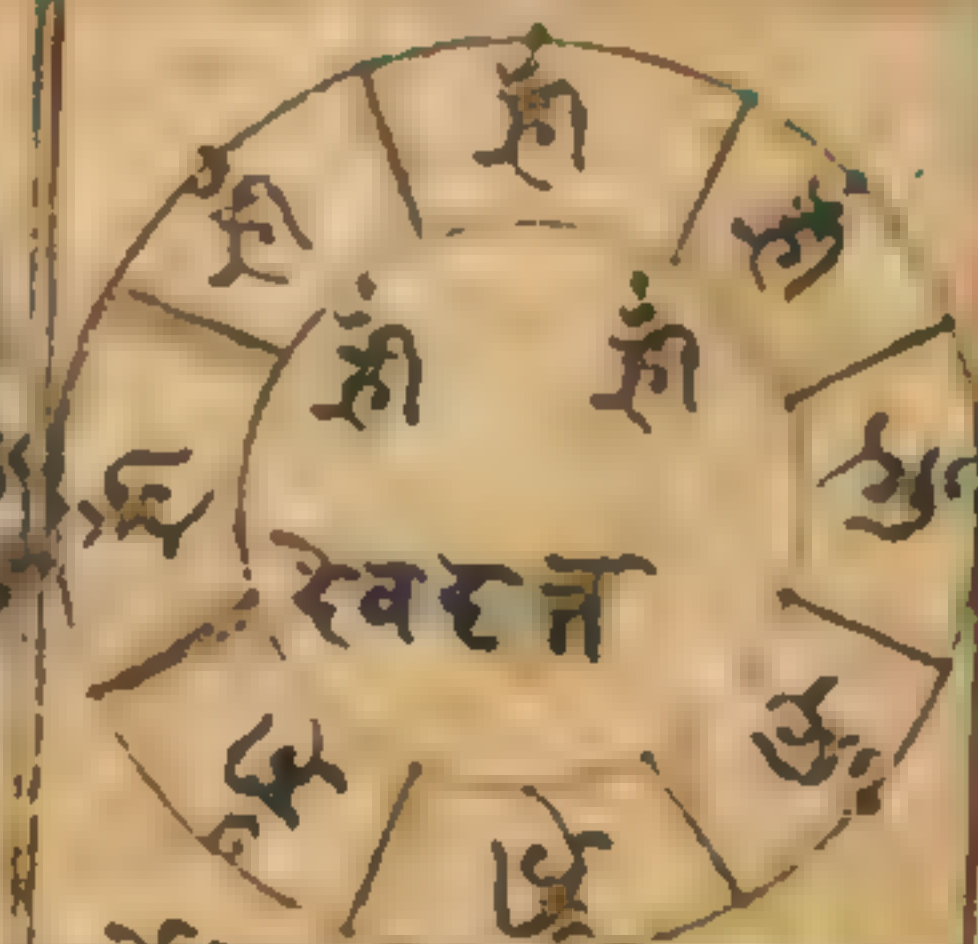
ऊंजमेनभूर्जेसंलिख्य
स्त्रीणांकरेवध्यायात्
तेनजीवपुत्रीणाभव
ति

गोरोवनऊंजमालङ्कके
नयस्यनामाभिलिख्य
तेपंचामृतमध्येस्थाप
येत्तमृतवत्साजीववसा
जिववत्सास्यात् ॥

गोरोवनभूर्जेधारयेत्
लिखित्वाअपुत्रीणांम
नदत्साजीववत्सासुतु
भवतिगर्भसौभाग्यभवति ॥

भर्जेगोरोवनयायनामाभि
लिख्यऊंशोधारयेत्बडु
र्भगाशुभागभवतिजीवव
त्सा ॥

यमकेशोरखदनं पलत्रं पिवेन्नारीचहाद्रर्भस्थिरोभयेत् ॥ अथ वामधुके राक्षसालक्षस्वबीजकम् स प्रिक्षस्य शारकाको
ली पिवेत्क्षारैश्च गोभर्धैः ॥ द्वितीये ॥ नीलोत्पलं मज्जलं वज्रपेशकं कटुभृंगिका ॥ गोक्षारैश्च द्वितीये पित्तासाम्पत्तिवदना
अक्षवाश्वस्थवल्कं च तिलकृत्तं शतावरी मंत्रिष्य सहितं पिष्ट्वा पिवेत्क्षारैश्चतुर्गुणं ॥ तृतीये ॥ श्रीखड्गनगरकृष्णमज्जलं
यमकेशं ॥ पिवेत्क्षारैर्दकैः पिष्टतृतीये वेदनावना अथ वा शारकाकोली वल्कनां सापयेः पिवेत् ॥ चतुर्थे ॥ नीलोत्पलं म
ज्जलं निगोक्षारं वक्रशोहकम् ॥ अथ वामधुके राक्षसासामाशासणाय पिका ॥ अतनं तं पेषयित्वा तु गव्यक्षारैः संपिवेत्

॥ का ॥
॥ ३६ ॥

पंचमे ॥ पुनर्नवावकाकोलातगरं नालमुत्पलं ॥ गोक्षारं पंचमे मासि गर्भकेशहरं भवेत् ॥ अथवा वृत्तियुहाक्तयनां
गाकटफलं त्ववा ॥ गोक्षारं घृतसंयुक्तं पिवेत्पिष्टावयं चमे ॥ षष्टे ॥ सिताकपित्थमज्जावशीततोयनपेषयेत्
षष्टे मासा गवांक्षारैः पिवेत्केशनिवृत्तये ॥ अथवा गोक्षुरं शिगुमधुकं पृत्तियर्णिका ॥ वलायुक्तं पिवेत्पिष्टावयं
षमासके ॥ सप्तमे पौष्करं मूलं भृंगाटं निलमुत्पलं ॥ पिष्टावसप्तमे मासि क्षारैः पित्वा प्रशाम्यति ॥ अथवा मधुकं क्षाक्षा
भृंगावंचकशेरुकं ॥ मज्जालं शर्करा युक्तं क्षारैः पेष्यं च सप्तमे ॥ अष्टमे ॥ षष्टिपद्माक्षकं मुक्तां कशेरुंगजपिप्पलिं ना
लोत्पलं गवांक्षारैः पिवेदष्टमे मासिके ॥ अथवा ल्पीयमूलं च कपित्थवृहती कुली ॥ इक्षुं पटोलयो मूलं मेभिः क्षारैः ॥
प्रसादयेत् ॥ नक्षारमष्टमे पित्वा गर्भशाम्यति वेदना ॥ नवमे ॥ विशालबीजककोटं मधुना सह पेषयेत् ॥ वेदनानवमे
मासि शान्तिमाप्नोति नात्यथा ॥ अथवा मधुकं स्यासात्यंतं क्षारका कुली ॥ एभिः सिद्धं पिवेत्क्षारं नवमे वेदनावती
दशमे ॥ शकरानोष्ठनिजाक्षासक्षीडं नालमुत्पलं वा पिवेदशमे मासि गवांक्षारैः प्रशान्तये ॥ अथवा शुंगिउठिसं
सिद्धं गोक्षारं दशमे पिवेत् ॥ अथवा मधुकं दाहशुंठी क्षारैः वा पिवेत् ॥ सामान्ये ॥ धान्यं जनसावरयष्टिका
खजूरं हनिषा यप्रमदाहठेन ॥ सप्ताहमात्रं विनियुज्य नारीतनातिगर्भं बलितं न वित्रं ॥ १ ॥ सौंडहर्षवंद

॥ ७५ ॥
॥ ३६ ॥

नसिंधुजातं माहेतुं मानं पयसा सुपिष्टं ॥ गर्भं क्षरं तं प्रतिहंति शाघ्रं योगो ययुक्तः किल मूलदेवः ॥ २ ॥ जलाल
हस्तोद्भवकर्दमस्य वस्त्राययः क्षौद्रयुतस्य मात्रं ॥ गर्भं युतिं भूलमयं निवार्य करोति गर्भं पृथक्तं हठेन ॥ ३ ॥
कशेरुभृंगादकजीवनानि पयोधृतैरशातावरिभिः ॥ सिद्धं पयः शर्करं चाविमिश्रं संस्थापयेत् नश्यति गर्भं भूलं
॥ ४ ॥ कंदं कौमुदकस्य पाशिकयुतं क्षारज्यमिश्रं पिवेत् सप्ताहं सितया सुपक्वमवलाशक्तवायुवा ॥ गर्भं प्रा
यवरोधकं शवषर्तशोषं त्रिदोषं यमिं भूलं सर्वं निहंति त्रियमादेयं वयतयत्सृतं ॥ ५ ॥ हावे एति विषं मुक्तामरीचै
श्चष्टं जलंदमाता भ्रूवलिते पदरेक्षितश्चपि ॥ ६ ॥ ज्वलय मूलं सतिलं पित्वा क्षारेण मधुरा मधुसिता
युक्तं गुदतरदोषैश्चलितं गर्भं संस्थापयन्माथु ॥ ७ ॥ पशोत्पलमृडालानि मकं शर्करा निला ॥ इव मां मे पुगर्भं पु
गर्भं स्थापनमुत्तमं ॥ ८ ॥ क्षारैः पिवेत् ॥ ॥ इति गर्भं प्राविनिधारणम् ॥ ॥ अथ गर्भं शुष्के ॥ ॥ गोक्षारै
शर्करा युक्तं गर्भं शुष्कपुशान्नये ॥ पिवेद्दामधुकं चूर्णं गंभारी फलचूर्णकम् ॥ समांसगव्यडुग्धेन गुर्विणा
तस्य शान्तये ॥ १ ॥ इति गर्भं शुष्कं निवारणं ॥ ॥ अथ सूतिका निरोधे सुखेषु सव ॥ श्वेता पुनर्नवा मूलं चूर्णं
यो नोपवेशयेत् ॥ नक्षणात्प्रावे नारी गर्भं नातिष्यति ॥ ३ ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं श्वेतगुंजीय मूलकं कक्षां

नमंत्रिमूर्तये ॥ ॐ ह्रीं नमः स्त्रिमूर्तये ॥ अनेनैव नमंत्रेण जप्यं सूरिका गृहं ॥ ॥ इति सूरिका सुखपुसवः
अथ बालानां पुसूरिकायाश्च भूतग्रहनिवारणम् ॥ विल्वमूलं देवदारुगोभृगं वपुयंगुकं ॥ मार्जारसंमूलं कृष्णं
वंशत्वज्जमंत्रकैः ॥ पिष्ट्वा धूपोतिहंत्या सुग्रहभूतज्वलादयः ॥ शाकिनी राक्षसापेता पिशाचा वंस्पराक्षसाः
ॐ जावितं तापे दृढखाहा ॥ अनेन धूपं दद्यात् ॥ श्रीवासं शर्षपवचा तैलं घृतं वसा ॥ धूपो बालग्रहे देये बालानां ग्र
हशान्तये ॥ २ ॥ मां सिंहि गुंवचा कृष्णं लाक्षा शर्षपसंयुतं ॥ धूपो बालग्रहे देयो गृहराक्षसशान्तये ॥ शिखिः नि
म्बयो पत्रं गोभृगस्य त्ववो वचा ॥ वंशत्वक शिखि पुष्पं चकं गुनिवसमं घृतम् ॥ धूपो बालग्रहां हंति स्वयं मंत्रेण मं
त्रयेत् ॥ ॐ क्षतं मुञ्च उडामरेश्वर आज्ञा धूपयति स्वाहा ॥ धूपत्रयाणामयमंत्रः ॥ पूरति स्वं पत्रशर्षघृतैर्धिविर
चितो धुपः ॥ गर्भिण्या वा स्नानं सततं रः कथितः ॥ ५ ॥ दाडिमस्य तु वंशार्कं जेष्टा त्रक्षे स मुद्गरेत् ॥ दोरे वद्रे तु बालानां
सर्वग्रहनिवारणं पुष्पार्कं श्वेतगुंजा ॥ यामूलमुद्गन्यधारयेत् ॥ बालानां कंभ्रदेशे श्वडाकिनी भयनाशनम् ॥ श्वेता
पराजिता पत्रं जया पत्रं द्वयोरसं ॥ नश्यं कुर्यान्वलायं ते डाकिनी दानवा दयः ॥ ८ ॥ सूर्यत्वकं सिंख पारिष्य पञ्च
वंरजनी वचा ॥ रसो हिं गवता स्त्रो मष्टं गोमरिचमाक्षिकैः ॥ धूपः सर्वज्वरघ्नो यं क्रमाराणां ज्वरापहं ॥ दुर्घं दरी

॥ कार ॥
॥ ३८ ॥

मलं मां संहारिडा विल्वपत्रकं ॥ इन्द्रसुरीषपत्रं वधूये न तस्य योजयेत् ॥ निहंति रोदनं रात्रौ बालकस्य न शंसयः
॥ १ ॥ मत्स्य उराजपि ते न मरीवं भावयेद्बुधः ॥ रविवारे रौद्रशुक्लं तदङ्ग्या सर्वभूतहृत् ॥ ११ ॥ नारसिंहस्य
मंत्रेण सकुड्वरिते हरेत् ॥ डाकिनीग्रहभूतानि तमः सूर्ये यथा ॥ ॐ नमो नारसिंहाय हिरण्यकशिपुव
क्षस्थलविडारणाय त्रिभूवनव्यापकाय भूतये न पिशाचशकिनीशाकिनीकुलोन्मूलाय संभोद्रवाय स
मस्तदेषान् हरहरविसरविसरपवयवहनहनकम्पय कम्पय मथ मथ हूं हूं हूं फट् फट् टः टः एहि एहि रुद्रो
नाययति स्वाहा ॥ नारसिंहमंत्र ॥ १२ ॥ ह्रीं ह्रीं ह्रीं हूं हूं हूं फट् स्वाहा ॥ सर्वपसनेनाभि मंत्रितं कृत्वा प्रभवयेत् ॥ नरा
सर्वग्रहाः पलायते ॥ १३ ॥ बालग्रहाभूतानां वलियज्ञेन कल्पयेत् ॥ अविर्भूत्वा वसप्राहं मत्स्यमां संसु एफलं ॥ पु
ष्पगंधाक्षतंधूपं दीपं च दक्षिणादिकं ॥ वनुष्पथे क्षिपेत् रात्रौ शुद्धनूतनकर्पट ॥ ॐ वैश्वानरमुखीभामरक्षावाला
नां सर्वग्रहनिवासिवासिनी बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारयेत् ॥ ॥ अथ पुनर्गर्भवत्वा बालानां अहितु
गिउकनिवारणं ॥ वनुगुले निशामूलं विधिवदुद्धरेद्बुधः ॥ वद्रंगले च जघनवाला हितुं एिकां हरेत् ॥ श्वेतार्कमू
लं संग्राह्यग्रहसंभेदवंधयेत् ॥ पुष्पार्कं वास्येद्धरेवाला हितुं एिकां जयेत् ॥ उदं म्वरभवं मूलं शिशुकक्षां वबंध

॥ गुरु ॥
॥ ३९ ॥

येन ॥ रहकुष्मांडं त्रं वा तेनाहितुंडिकां हरेत् ॥ ४ ॥ इति बालानां हितुंडिनाशनम् ॥ अथ स्त्रियाणां पुष्परक्षा
 पलाशराजादनयोः फलानि पुष्पाण्यथोपाटलपारपस्य ॥ सा ज्येष्ठमासाद्दिने पिवन्ति रक्षा भवेन्निश्चयमेव नारी ॥
 ॥ १ ॥ तुषाम्बुना पावकवृक्षमूलं निष्कार्थं यत्नानि यमं वरंति ॥ मातृवत काले त्रिदिने पुंश्चरक्षा भवेद्दामरणानमेव
 कलंकदं वस्य वमाक्षिका त्रिनुषोदकेने त्रिदिने स कृत्वा ॥ स्नानावसाने नियमेन पित्वा रक्षामवश्यं कुरुते हठेन ॥ ३ ॥
 त्रैहायनं वा गुडमत्रि नित्यं पलपुमाणं कीर्तनार्द्रमासं ॥ जावन्तिकं निश्चितमेव तत्स्वारक्षानि युक्तं कविपुंगव्यन ॥ ४ ॥
 वर्षद्वयं राक्षसदृष्टमूलं सद्ग्राहमात्रं शितशालिधातुं ॥ अतौ तिपेतं मृगसावकाक्ष्यारक्षार्थमेतं नियतं पृष्टि ॥
 ॥ ५ ॥ इति स्त्रिया पुष्परक्षा ॥ अथ दुर्भगाकरणम् ॥ ज्येष्ठानक्षत्रे निम्बवृक्षस्य कंयस्यांगेरीयते सा दुर्भगा स्यात् ॥
 इति दुर्भगाकरणं ॥ अथ कलहकरणं ॥ विज्ञाघानक्षत्रे निम्बवृक्षस्य उत्तरं मूलं विवस्त्रविमूर्खाभूय उत्प्राय वि

८	११	१४	१	१	१२	१	७	१४		१	२०	८	२२
१३	२	७	८	१२	१३	८	२	११		८	२१	२	१६
३	१६	६	११	६	३	११	१६	५		१८	३	२४	५
१०	५	४	१४	१४	६	१४	६	४		२३	६	७	४

पुष्पेन यस्य बालयेत्युक्षिपेत् ॥ तस्य गृहे
 पुत्त्यहं कलहो भवेत् ॥ शीकृते भडं भवति
 शाकोटबीजवदरीबीजद्वयं रकारस्य

कारशिरसंतथा॥ मंत्रोयं॥ ॐ॥ ॐ॥ अनेनैव नुमंत्रेण ये जपन्ति महाजना॥ ते सर्वे शान्तिमायातिशततं न स्पृज
पतं॥ ध्वेतार्कपुष्पपुष्पांके समुधत्तविधारयेत् वाहुभ्यां धारयन्तस्पत्वरिष्टानि विशेषतः॥ तद्दर्शनेन न स्पृतिश
किनीपेतदानवा॥ तद्भूयेन पलायन्ते ये ता आ इरतो कुर्वन्॥ पूर्वभाद्रपदे अक्षेर्वंदा कंतुशिरीषजं॥ संगृह्य शिर
साक्षात्प्रे अभयं भवति कुर्वन्॥ विलुक्तांता भवं मूलं हतर्क्षे वौरभातिजित्॥ नरसिंहस्य मंत्रेण सकृद्वारिते हरेत्
जकिनी सर्वभूतानि तमः सूर्योदययथा॥ नरसिंहमंत्रं पुराकारगृहाधिकारे कथितः॥ भूतप्रेतपिशाचादिभये
स्मृत्या भयो नरः॥ तोरविनु महापूर्वा भवे देवतसंशयः॥ ६॥ अथ निडांधकरणां निगडे वोरिकायां वायठे द्वारत्रयं य
दि॥ सर्वे पुहरिकायां नि निजाया वस मेव च॥ कालु कालिका महिषासुरलाग निजालि अमुकार पुरया देवा कालिका
मालाग निजालि उदयजा॥ निडकालमाया धरिलाग निजालि आमुकार पुरा दं पुहारि भुजं लोटे कालिकार आज्ञा
गडागाडे पिटे कालिकाल आज्ञा॥ इति लौकिक मंत्रः॥ ॐ हौं वं डां उं उं ग व डां किं कां कालिकानि डय॥ इति मंत्रे
ण महानिजालि भवति एतन्मंत्रं पठित्वा यस्य गृहे वा यां वाला घं पठित्वा धूली कृत्वा दियेत्॥ २॥ कालिका वि
आ काला गोरे देव सुर नर के हो स्थिर न हो त्रिभुवन जगत्कालिदांसि य हरि जागता निडं गेल मही मंडले यस्तिका

कार ॥
४० ॥

लिकारस्तानानि इलिलोगे पुद्देखिआनिशभागे गुवाकं खदित्वा तस्यावशिष्टं विरसंकृत्वा तत्र पुनारं कुर्यात् ॥
यस्य बाढिकायां अनेन संवेण निशकरोति ॥ ३ ॥ काकं जंघानि निशं जनयेद्दिशस्थिता मूलं वा काकमावाध
कस्यायास्तु गणं स्मृतं ॥ मुनिषस्तु कशाकं वा शय्यां स्थाने खने दध ॥ ४ ॥ करं जमूल शिरसि वधना कुरुते सदा
अथ निशभं जनं ॥ कनकधूसर मूलं तु मृता मुंकेन की पुष्परजः ॥ एता निषिद्धा कर्पटेषेण खादयेत् ॥ नालो
त्पलं समस्ति वं नागकेशरं मूलं ॥ पिष्टु तडं जयेच्चक्षुर्निशमात्रेति संशयः ॥ इति निशंधकरणम् ॥ तस्य मोचनं
अथ वं धन मोचनं ॥ मार्गशिर्षं त्वपूर्णं यां शिखा मूलं समुद्रेत् ॥ वं धनान्मुच्यते तेन शिखा वंधेन संशयः ॥ ॐ
नमः कनकापिंगले रुद्रहृदयां शैलौडास्थिधारिणा निरुसरसत्त्वान्मोहय भगवति शिखजेति वीरे माहा मा

ॐ	हं	ॐ
हं	ॐ हं	हं
ॐ	हं	ॐ

ह्रीं	ह्रीं	ह्रीं
ह्रीं	देव	ह्रीं
ह्रीं	ह्रीं	ह्रीं

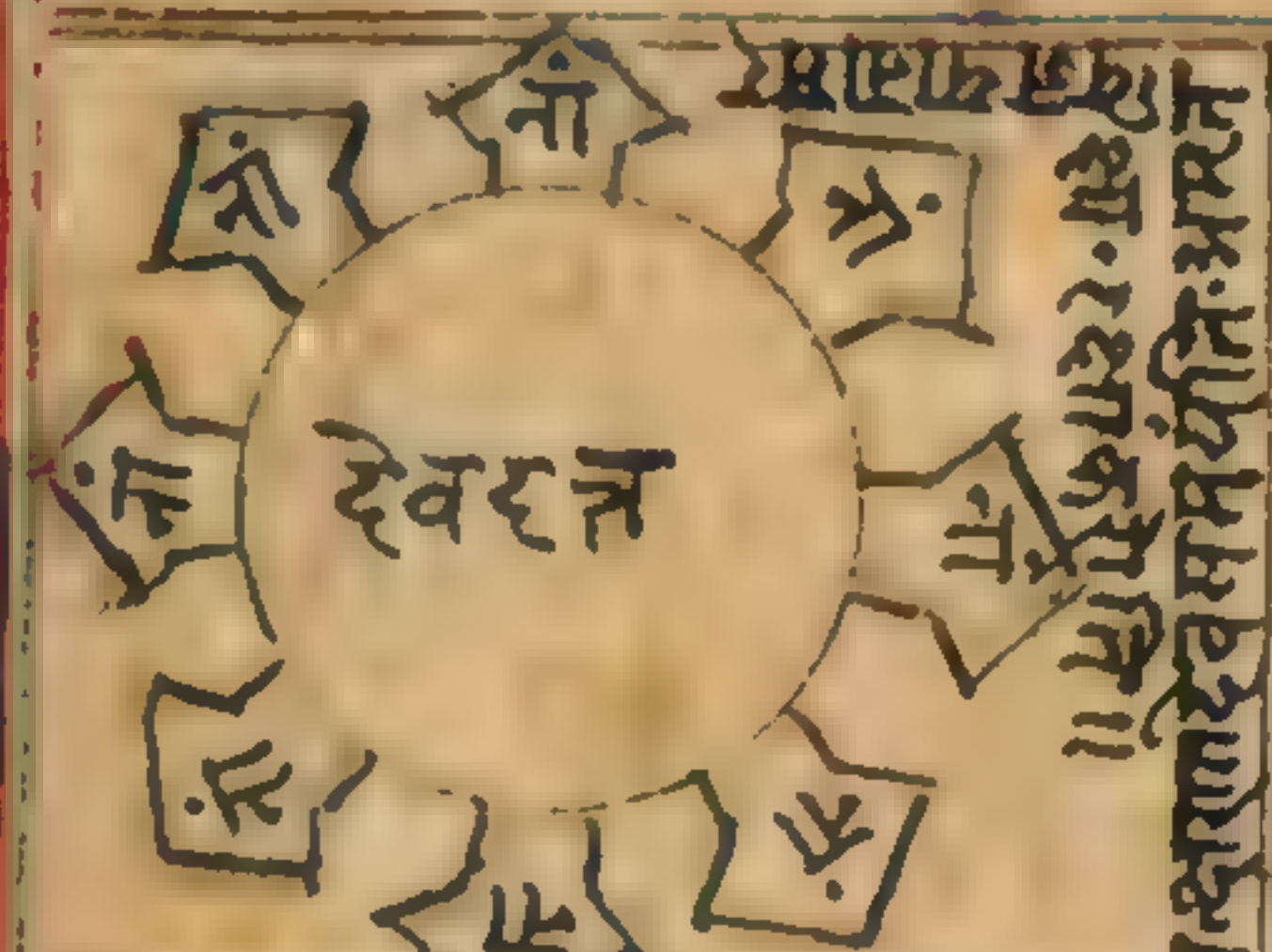
गोरोवन भर्जे संलिख्य धारयन्
यत्स यो पदुवभ्यो रक्षा स्यात्

गोरोवन भर्जे संलिख्य धारयन्
हो रक्षा करोति ॥ महागण
पति विप्रैः

गोरोवन भर्जे संलिख्य धारयन्
स्वनामाभिलिख्य द्वा
रे वंधयेत् सर्वज्वरना
शयति ॥

ये स्वाहा ॥ असौ नारशतं जप्रा शिखा खायां पू
र्वोक्तं वंधयेत् सिद्धिः लक्षमेकं तु कारणां लिखे व
धन मोचनम् ॥ अथ निगडादिभं जनम् ॥ हस्ता
कं सिंधुरस्य मूलं वोत्र गंहरत् ॥ स्पर्शनं वंधवि
दे दं कुरुते शीघ्रं मावन्नः ॥ मां सीरक्तो लंतु स्यं

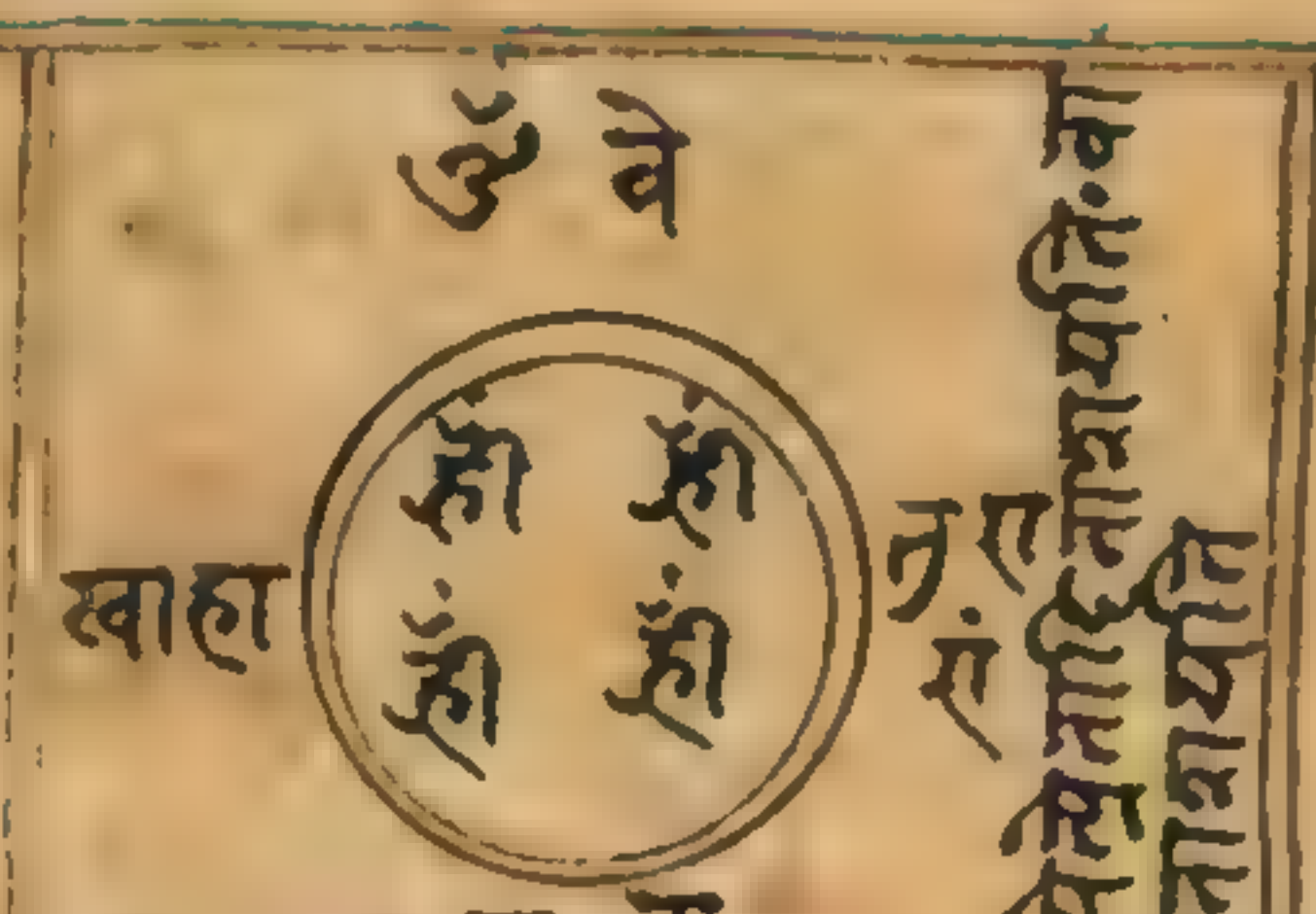
गुद ॥
४० ॥

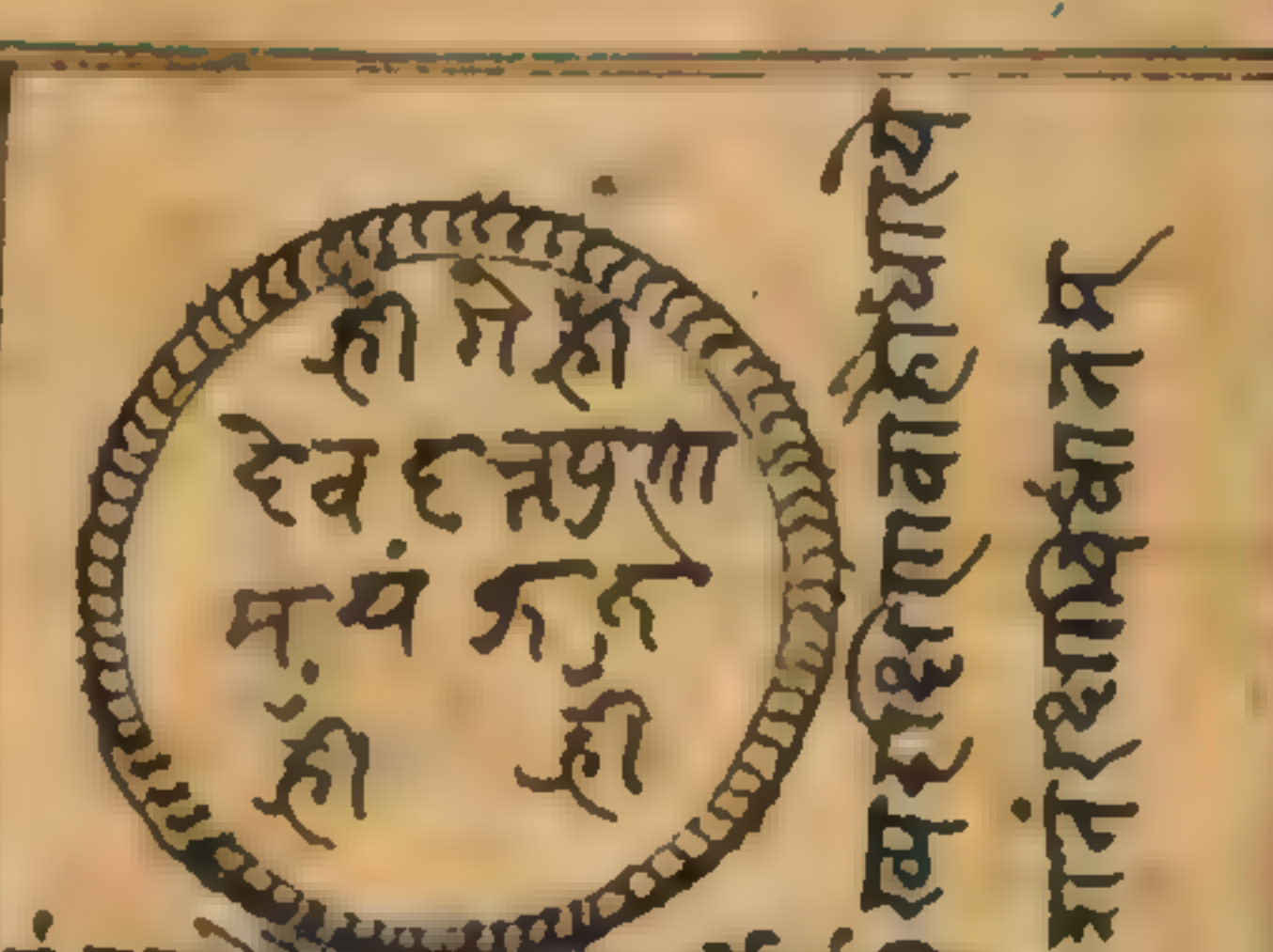
गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यन्वापि
शावडाकिनीकुरुआपस्मारगृहिन

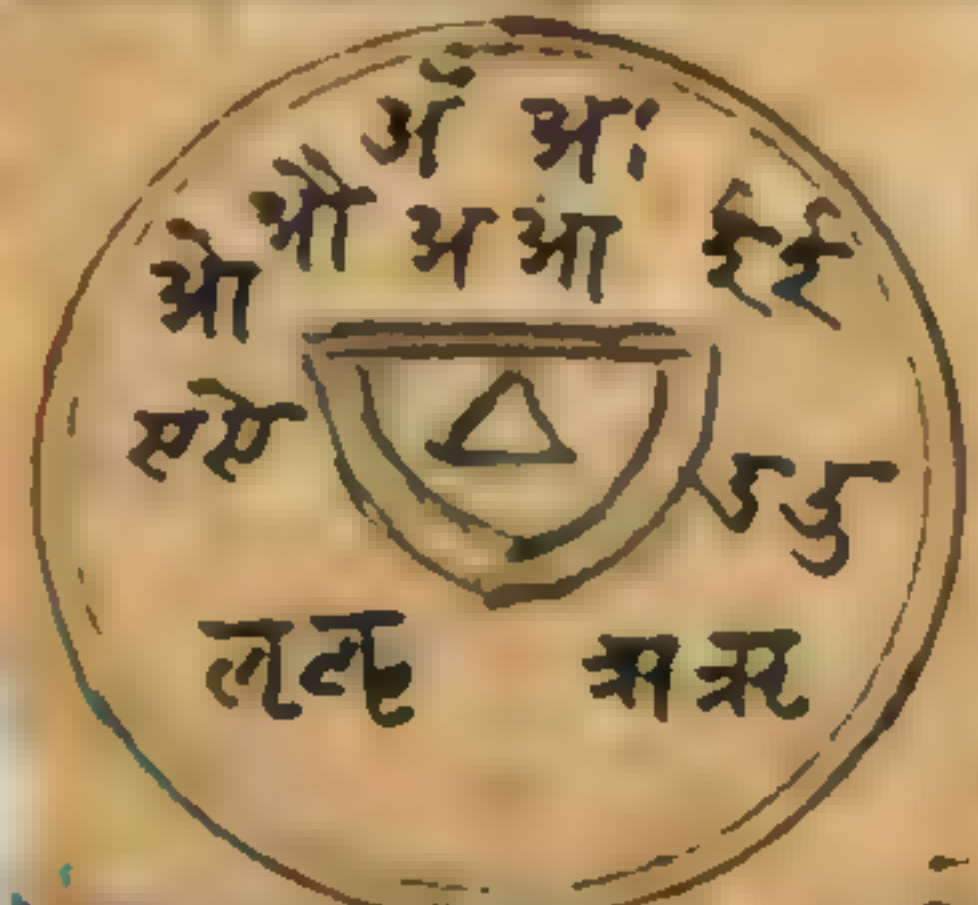
गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यवा
शायति. मत्सुजयायनमः इह

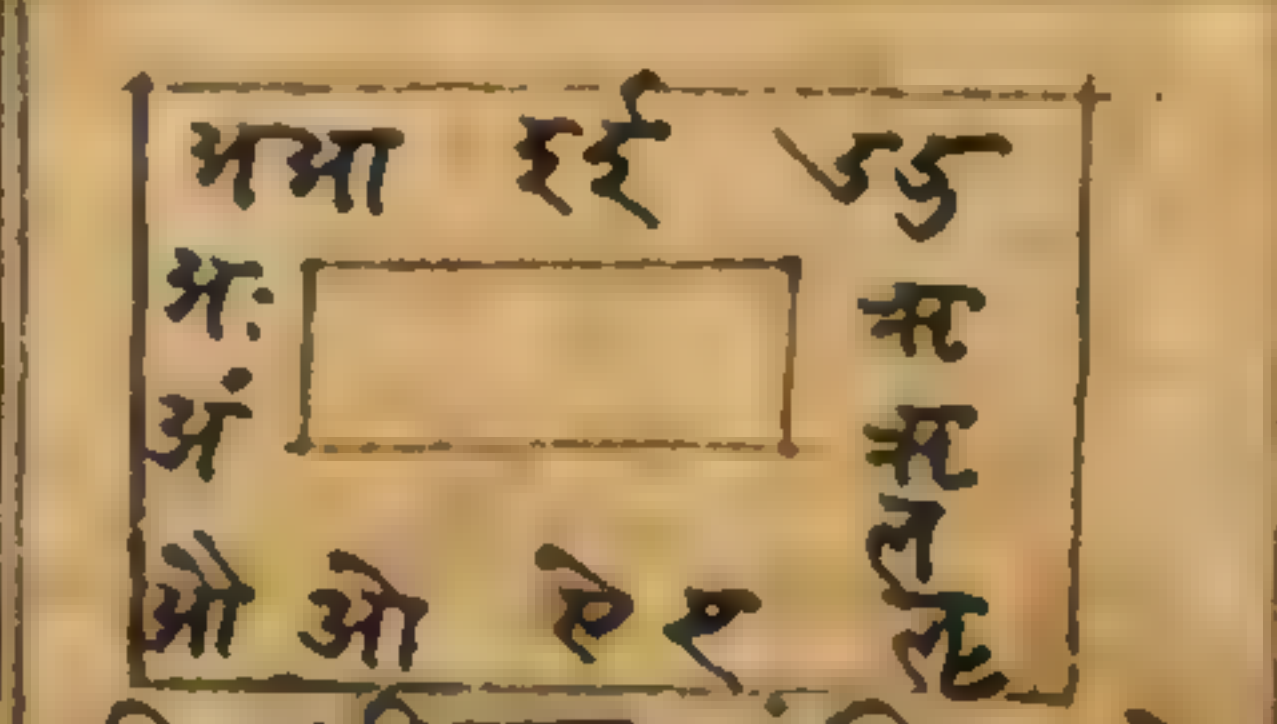
गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यवा
शायति. मत्सुजयायनमः इह

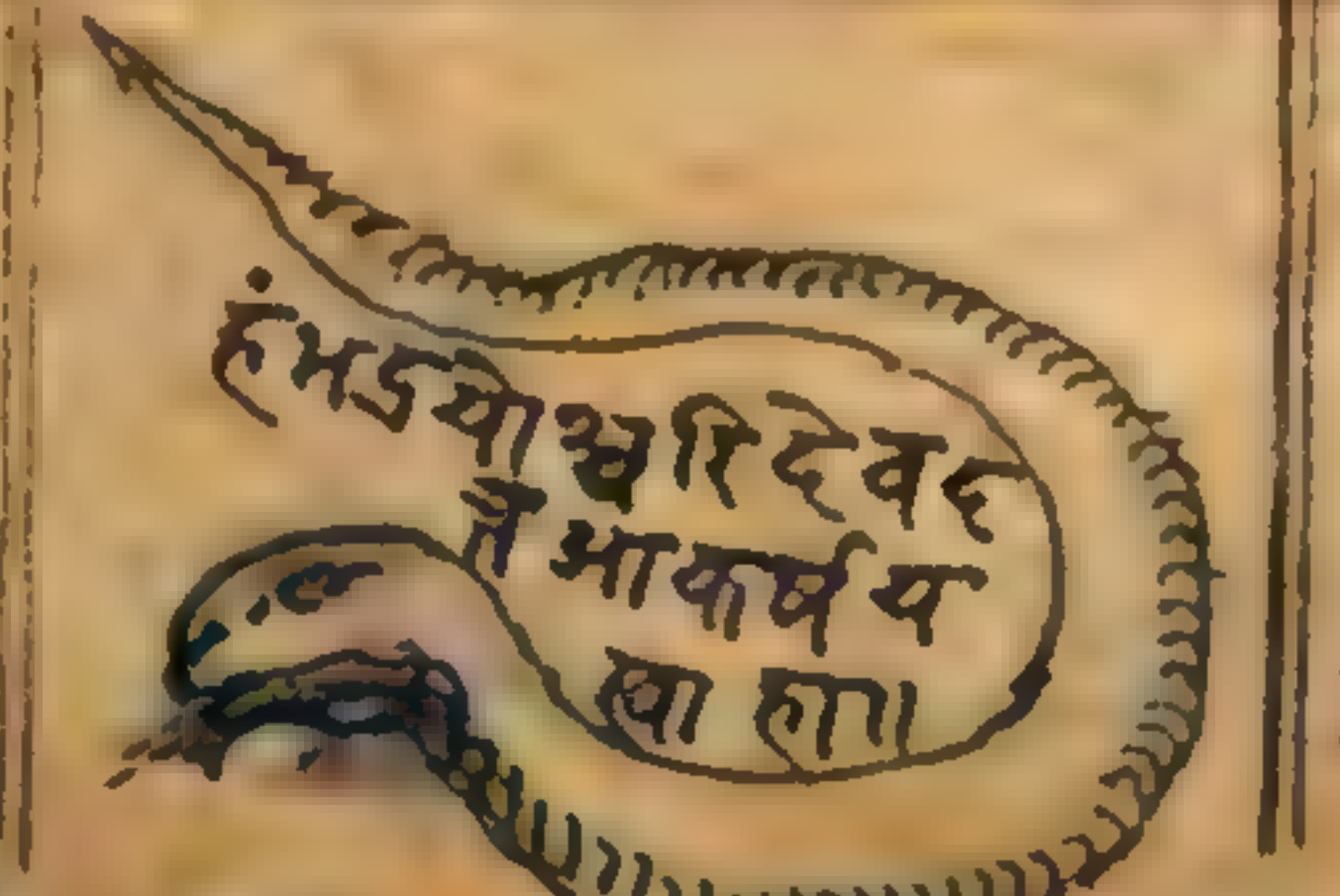
गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यवा
शायति. मत्सुजयायनमः इह

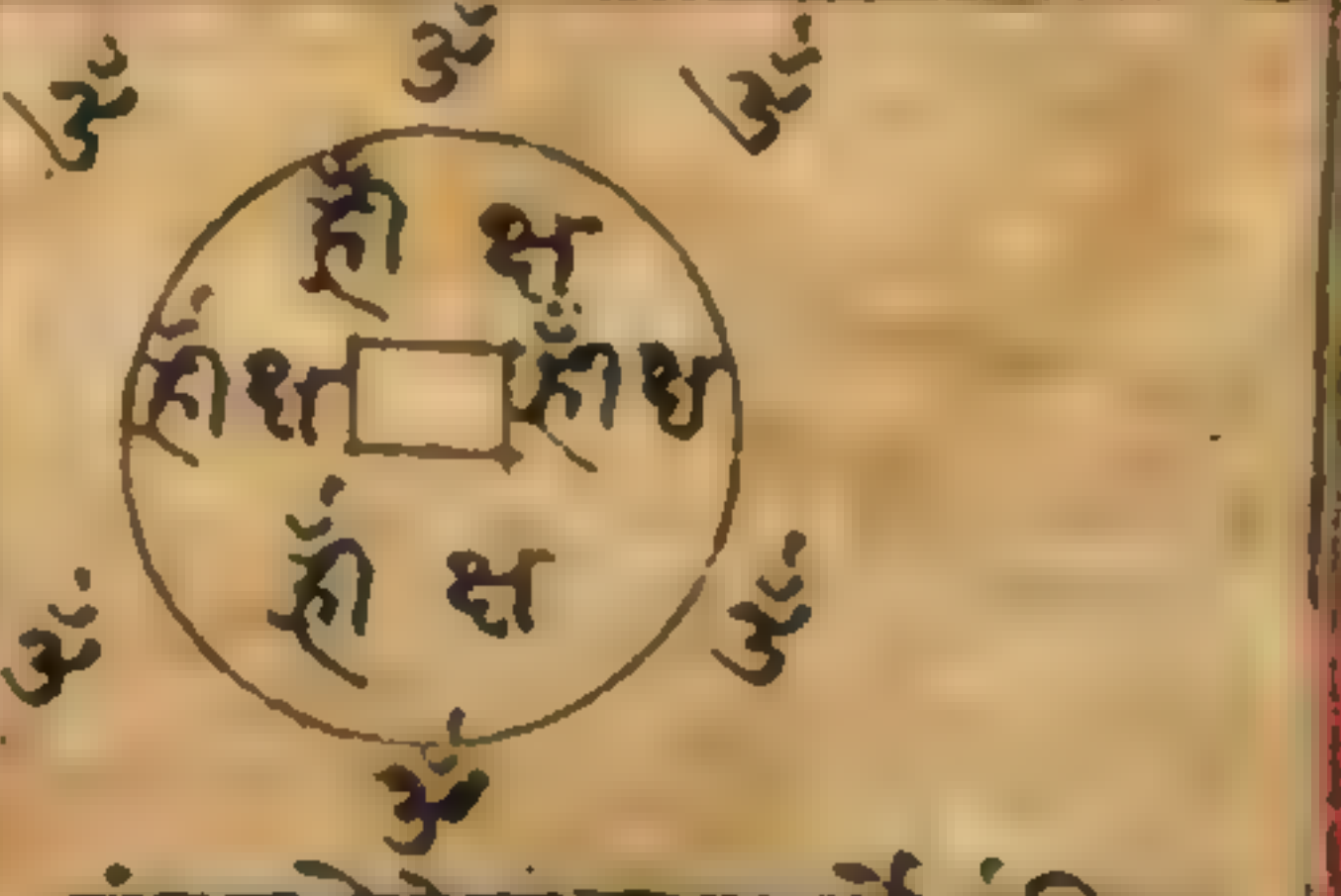
गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यशिखा
रयेधनानुक्तोभवति॥

गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यशिखा
रयेधनानुक्तोभवति॥

गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यशिखा
रयेधनानुक्तोभवति॥

गोरोवनयाभूर्जसंलिख्यशिखा
रयेधनानुक्तोभवति॥

कलासंजयेत् ॥ तन्मलैर्गुटिकास्यापितालयत्रंभिनत्यति ॥ २ ॥ सुयक्तांश्चकाहृष्टवज्रीषामुयोगिभिः
 स्मवूर्णानुतां कृत्वा लोहकीटसयाधिवा ॥ सुवैरंजुदृढीकृत्यनिलनेलेनलेपितं ॥ नेचूर्णंलोडितं कृत्वा म
 नलेहंभिनत्यलं ॥ ३ ॥ उं नमो भगवते रुद्राय उडा मं रेश्वराय वरुणाय ताना रूपधारय हंस रुसनृत्य नृत्य
 नुदनाताकौतुकं उजालदर्शकाय ठठस्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण सर्वयोगानभि मंत्रसिद्धिः ॥ संलिख्य स एव स यश
 रसि वद्वानि विद्याहिना सिंहेया कालिका लां विभाजा देवी भो तोरदा शणे वने नाहि विना स नौं जिद विविभुव
 ने मायवौ स हि वंधन भागि आयत्वा वाघ वाघ थापावौ स ह्री वंधन हैत्य विरल कालिका माघाडे हुंकारवौ स
 ह्री वंधन का वा भागा भैल छार खार कालिकार आज्ञा ॥ इदं मंत्रं द्वयं पूर्व मष्टोत्तर शतं जप्त्वा सप्तवारं जप्ते ना
 ना विध्वं धनं छेदो भवति ॥ इमं मंत्रं पठित्वा कारकुलिना प्रपहारं दारे दत्ते दारमुक्तो भवति ॥ हूं हूं उं आय आ
 र्विं विट् विट् हूं ना वज्रं नं रिका का किका ॥ अनेन श्वेन शर्षप श्वेन उड पुष्प द्वयं त्रिपठित्वा प्रथम दारिद्र्येत् सर्व
 दारानि भंजंति ॥ इति निगडादिभंजनम् ॥ ॥ अथ गृहलौशनिवारणम् ॥ तत्रापिष्टे तनाले नले पयेत्युत्रिका
 कृतं ॥ ताम्रा प्राय गृहाद्यांति भक्षिकानां त्रसंशयः ॥ गुडार्घ्यं कुम्भकृत्मा धनं नीलचूर्णं समन्वितं ॥ अर्कपत्रेषु विन्य

॥ ७५ ॥
 ॥ ४९ ॥

सप्तमुखकांतकरं गृहे तालकं छागविड्मुत्रं पालांडुसहपेषयेत् ॥ आलिप्य मुखकं तेन जावितं वविस
 र्जयेत् ॥ तं दृष्ट्वा हि गृहं त्यक्त्वा पलायंते हि कौतुकं ॥ मार्जारस्य मूलं तालं तालं पिष्ट्वा मुखकं मालिपेत्
 तमाघ्राय गृहं त्यक्त्वा सश्रोत्रिर्योति मूषकाः ॥ गंधकं हरितालं वक्रां स्त्रीत्रिकटसंयुतं ॥ छागर्लिमुत्रतः ॥ पि
 ष्ठ्वा लिप्पमस्तकपूर्ववत् ॥ मघायां वंडकं क्षेत्रे संस्थाप्य मधुकोड्वं ॥ मक्षिकाणां मुखकानां जायते तुंडवं
 धनं ॥ ममकार्यकदीपसावरी गुडतैलजः ॥ ७ ॥ पूर्वेषां सायवद्वपश्चिमे किष्टवर्धः ॥ उत्तरे रुडे वर्ध दक्षिणे
 यमेव वर्धमाना लेवासुकवर्धः ॥ फणिसहस्रे वर्धः ॥ अंगुडाय नमः करसंयुटं कत्वा तालं त्रयं दद्यात् ॥ मुखक
 निवारणो भवति ॥ ८ ॥ रोहिषत्रिंशुष्यं तुष्टं त्रिमध्येति वेशयेत् ॥ दीपं दशतदेवसत्यंगच्छंति मत्स्रणाः ॥ अर्क
 तूलमयो वर्ति भावयेत् आवधेन व ॥ दीपं तत्कुडतैलेन तिः शेषायां ति मत्स्रणाः ॥ १० ॥ अर्जुनस्य फलं पुष्पं र
 लाक्षा श्रीवासगुलं ॥ श्वेतापराजिनामूलं भस्त्राटकविडंगकं ॥ दीपं सर्जरसोपेतं पुदेयं गृहमध्यतः ॥ स
 र्पाश्च मत्स्रणाम्वागंधघांति दिशो दश ॥ ११ ॥ गुडश्रीभाविडंगं त्रिफलायुतं ॥ लाक्षासोर्कपुष्पं वधूषो

॥ कार ॥

॥ ४२ ॥

हृदिकसर्पहृत् ॥ मुक्तासिद्धार्थभञ्जानकपिकछुफलंगुडं ॥ वूर्णाभानुफलोपंदहेत्सजरसंसमं ॥ म
क्रणमशकासर्पामुखकाविषकीतका ॥ पलायंतेगृहंत्यत्कायथायुद्धेषुकानराः ॥ १३ ॥ सर्जरसंश
क्रमेदोअर्जुनमहतस्करणाषविधः ॥ एतैर्धूपोरवितफाठभुजंगमाक्षिकादिहरः ॥ १४ ॥ राजवृक्षफलं
वध्वाखट्टायांमक्रणायहं ॥ लाक्षासर्जरसोशारंशर्षपापत्रकंपुरं ॥ भट्टाटकविदंगानिवेणुकंपुष्कर
स्तथा ॥ जंबुतोमसकंहंतिधूपोद्वागृहमध्यतः ॥ इतिगुंलेशनिवारणा ॥ ॥ अथक्षत्रसङ्घातानां सर्वो
पडवनाशनाशनम् ॥ वालुकाश्वेतसिद्धार्थानुक्षिपेक्षेत्रमध्यतः ॥ ॐ नमः सुरेभ्योवलजजपरिपरि
लिलिस्वाहा ॥ ॐ सुरेभ्यो नमः नमस्कृत्यशमांविद्यां प्रयोजयेत् ॥ विद्यां प्रयोजयामिति विद्यामेसिद्धिने
रिविलं ॥ जम्बुकानां मुखकानां मृगानां शशकानां अन्येषां प्राणिनां तु डवं धनं करोति ॥ अत्र प्राणैकतद्य
स्य तेन पापेन लिप्येतेन येति मे त्र्यो व्यंति क्रमः तिस्वाहा ॥ एतन्मंत्रं दधेत् वालुकाभिः सह श्वेतशर्षपा

॥ १५ ॥

॥ ४२ ॥

नसप्राभिमं चक्षत्रमध्येक्षियेत्सर्वोपडवंनश्यति ॥ १ ॥ मुखजम्बुककाटनांकरुतेइद्वंधनं ॥ विषाघासं
कशनाथस्यमंत्रंवाभैरवस्यव ॥ ॐ नमोनगरनाथायेहरहरशिलिशिलिसर्वेषांपाणिनां तुं डबंधनंकरु
रुक्स्वाहा ॥ ५ ॥ जयनीनगरीभैरवबालैमहादेवभस्त्रफुल्लबालैरुनुमंतसाक्षीअस्तिअस्तिअने
नमंत्रेणसप्राभिमंत्रितंवाटिकामध्यतिक्षिप्यपुष्पदलसमस्तंनिरुपडवंभवतिदेवदालीवसिद्धार्थगुटि
कांकारयेदुधः ॥ क्षेत्रमध्येतुतिक्षिप्यसर्वभक्षिभयंहरेत्पूर्वाघाटाक्ष्यंक्षेत्रवदांविभातवृक्षजां ॥ सस्य
मध्येक्षियेत्तेतस्यपृथ्निर्भवेदुधः ॥ ४ ॥ इतिसंस्तुतां सर्वोपडवनाशनं ॥ ॥ अथगोमहिष्यादिउग्ध
वर्द्धनं ॥ ॐ हूंकारिणायुसर ॐ हूंकारिणायुसर ॐ शांततः ॐ शांततः ॥ अनेनत्रिणानिअभिमं च
भोक्तुंदद्यात्तदावहुलउग्धंप्रसवति ॥ ॥ इतिश्रानाथविरचितेकामरत्नेअरिष्टनाशनादिनामनवमो
पदेशः ॥ ६ ॥ भक्षउच्चाटनं पंचांगुलंवित्रकस्यकोलंग्राह्यं पुनर्वसौ ॥ सप्राभिमंत्रितं गेहेतिखन्योच्चाटनं
भवेत् ॥ ॐ शिलिशिलिस्वाहा ॥ भरण्यांगुलैकं नुडलुकस्यास्थिकीलकं ॥ सप्राभिमंत्रितं यस्यतिखन्योश्वा

एतन्भवेत्॥ ॐ ह्रह्रहनहनस्वाहा॥ १॥ काकोलियस्य यक्षास्तु हृत्वायष्टाधिकं शतं॥ यन्नाम्नामंत्रयोगे
गेतसप्तमोऽष्टान्भवेत्॥ ॐ नमो भगवते ईश्वराय अमुकं स पुत्रैवो धवैः सह हनहनदहदहपव
पवशीघ्रमुच्चाटयशीघ्रमुच्चाटय कूपदस्वाहा टठ॥ २।४॥ लेखयेत्काकपि तेन किं लंकं कुलसंभवं॥ नि
खने यस्य तद्दारे तस्यैवोच्चाटनं भवेत्॥ ॐ हो दण्डी नमोस्तु ते टठठ॥ २।५॥ नरसिकीलं कंदारे निखत्या
च्चतुरंगुलं॥ मंत्रयुक्तं मरिचारे स च उच्चाटनं भवेत्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय अमुकं गुरुगुरु पवपव
त्राशयत्राशयत्रोडयत्रोटय नाशय नाशय पथुपति जिज्ञापयाति टठ॥ ४।६॥ मज्जनकस्य पुरुषस्य निर्मात्यं
बेलमेव च॥ पातालये समागृह्य यस्य गेहेति वेशयेत्॥ अष्टस्यां च चतुर्दश्यां तस्यैवोच्चाटनं भवेत्॥ उद्धृते
शान्तिः एष योगो विनामंत्रेण सिद्धिर्नि ५।७॥ श्वेतलांगलिका मूलं स्थापयेद्यस्य स्थवेशमनि॥ निखने वा
गृहे यस्य स च उच्चाटनं भवेत्॥ सिद्धार्थं शिवनिर्मात्यं यद्गृहे निखने नरः॥ उच्चाटनं भवेन्नस्य उद्धृतेन पुन
मुखी॥ ॥ अथ विधौषणा॥ एकहस्तं काकपक्षमुलकस्य करे परे दर्भवद्धारयेद्यत्ना स प्राहं जलांजलिम्॥

॥ ७५ ॥
॥ ४३ ॥

रक्तास्वमारपुष्पैवंमंत्रयुक्तंजह्वांजलिः॥नित्यंनित्यंपुदातव्यंअस्तोत्ररसहस्रकम्॥परस्यवभवे
देषंसिद्धयोगउदाहृतं॥ॐनमोतकीप्रमोटकीगौरीअमुकस्यअमुकेनसकाकोलूकादिऊरुऊरु
खाहा॥॥अथयाद्विकरणी॥अमुकंहनहनखाहा॥अनेनमंत्रेणकडुतैलाक्तंत्रिकटुंजुह्यात्॥
नदाशत्रुवधिरोभवति॥१॥भस्त्रातकरसोगुंजाऊयांनतिसवृणितंक्षिपेन्नात्रभवेदुष्टंसितार
क्षारंपिवेत्सुखा॥॥वातरीफलामाणिविमंभस्त्रातवित्रकं॥गुंजायुतक्षिपेन्नात्रेस्याल्लूतावेदना
न्विता॥उशीरंवन्दनंवैवपियंगूरक्तवन्दनं॥नगरंघेयलेपाल्लूतायादिनाशनं॥लुकस्यघयैलेपा
त्रेणलेपेनश्चेतकुष्ठलुत्॥तांबूलैरिंदगोपंवश्चेतकुष्ठकृत्॥शोत्पायनेयथापूर्वभक्षावासोमराजि
का॥ॐनमोभगवतेवासुदेवायउडामरेश्वरायअमुकरोगेणगूरुगूरुघनपततापयतापयक्लेशय
क्लेशयहुंफूठठः॥क्षिपेन्मगशिराअक्षेतिडकाष्टस्यकीलकं॥यबालगुलैरियोर्गेहंवह्निमाघंपुजाय
ते॥सामुद्रावणंवह्निंकेवलंवासुडजं॥वस्त्रउमरेत्यस्तसर्वमंतःपुटेदहेत्॥करवार्द्धकाष्टेनतमांदाय

कार ॥

४४ ॥

सुवर्णायेत् ॥ सप्राहं मृतपात्रस्थं अक्षपात्रेण बालयेत् ॥ दृष्टिस्तम्भहन्तं वै वसस्पमरीवस्य फलं वक्षे
ॐ वामुण्डे हन हन ह ह ह ह पव पव अमुकं गृह्ण गृह्ण स्वाहा ॥ अनेन मंत्रे निम्बपत्रकटुनैलेन साध्यतामगृही
त्वा जुहुयात् ॥ सज्वरेण गृह्यते नैव वैत्रपत्रं सह ॥ अथ शत्रुमाराणं ॥ अश्वत्थकालमश्विन्वांयस्य गेहे दशा
ङ्गुलं ॥ स्थापयेद्दीर्घयां स्थात्रे स्थापितं संशयः ॥ भृंगालस्यास्थिकिलकं स्थाप्यं स्थाप्यं नुरंगुलं ॥ रिपौर्गेहे सोमः
क्षेदार्घयात्रापितस्य वै ॥ अथ यंत्रमिदं पूर्वविलिख्य ॥ अथ उन्मत्तिकराणं ॥ तालकं तु नवीजं च नववृणां वर
भक्षणे ॥ दन्तं मन्त्रो भवेद्भुजः सिताक्षारैः पुनः सुखा ॥ १ ॥ तालकं लघुनं मूर्द्ध्नि क्षिपेद्यस्य पिशाचकृत् ॥ मुरासां
सिपिनाक्षारैः भक्षणाच्च सुखा वहं ॥ मध्याभ्यां स्वर्णमाक्षिलिङ्घ्यात् रुतकं जलं ॥ दन्तं यमुरो मने उन्मत्तो
सौ पुजायते ॥ गोघृतं सैंधवं तुल्यं वराहस्य वपिनकं ॥ अजाक्षारेण तद्योज्यपाना उन्मत्तनाशनं ॥ मयूरघात
वत ऊक्ता यानां ग्राह्यं पुरीषं कनकं च तालं ॥ मूर्द्ध्नि पुदन्तं कुरुते पिशाचं निवर्त्तते मुण्डितमस्त्रकेन ॥ गुडं करं ज
वाजं वघणवृणो समं समं ॥ फलास्यान्ने पुदातव्यं उन्मत्तो भक्षणाद्भवेत् ॥ शर्कराशतपुष्पभ्यां क्षीरपानात्सु

॥ ५४ ॥

॥ ४४ ॥

खावहं॥ उँलडमनकारिणेविशेठठ॥ डमनयोगानामयमंत्र॥ अथमाणं॥ नरास्थिकीलकंपुष्पे
गह्रियाचतुरंगुलंनिखनेतुगृहेयस्यभवेन्नस्यकलक्षय॥ उँकूंकूंकूँफूँखाहा॥ अथास्थिकीलकंनिखनेच
तुरंगुलं॥ शत्रुगेहेतिहंत्वाशुक्रदुंबवैरिणांकुले॥ उँसुरेश्वेखाहा॥ सर्पास्थांगुलमात्रंतुअक्षेपायांरिपु
गृहे॥ निखनेसप्रधाजप्रंमारयेदिपुसंतति॥ उँशोषरोखाहा॥ षड्विंदु वृश्चिकौयात्पोष्टघन्यवानरीफ
लं॥ एतच्चूर्णपरायंशत्रुराघासनादिपु॥ जायासेस्फोटकास्तत्रदशशाहान्नराणंभवेत्॥ विष्टयेकलसु
त्रेणामासमध्येअधोमुखं॥ निखनेनृतयेशत्रुः समुत्थानेसुखीभवेत्कल्लयभरक्तेनगंगामन्निकयासह॥
निलकंभालदेशेनृकत्वासंभावयेत्तयं॥ विद्रुः स्वात्रथणारेवपोद्धजेतुशुभंभवेत्॥ वमदंतेकलारस्यअधो
भागस्ययाहरेत्॥ शरायेकलकंजूर्यादिपुश्चयिविजेधनैः॥ यावाक्षीवर्थशिवांगुर्णकत्वाशत्रुकत्वाचशत्रुं
मृण्मयं॥ तडुज्जानेनवाणेनमृतयेतत्क्षरादिपुः॥ आर्द्रायांनिखवन्दुकंशत्रोः शयनस्थानकेनिखने
नृतयेतेशत्रुः तथाशिशवदंदाकंशत्रोर्गेहेस्थापयेद्दरिपुनाशोभविष्यति॥ उर्शानामिखवद्विंदुंसमा

॥ कार ॥
॥ ४५ ॥

सकलवृश्चिकं ॥ यस्यांगेक्षियेयूरांसप्राहात्कोटनंभवेत् ॥ मयूरपिरुनालाकंपिष्वालेपैः सुखा
वहं ॥ रिपुविष्टांविश्चिकंवरुनित्वानुविनिक्षिपेत् ॥ आद्यायमलोर्ध्वेनउद्धतेतसुखावहं पुनरन्देना
थतत्पृष्ठेमृत्निकां ॥ ॐ भूक्षःअमुकंक्षं ॥ अनेनमंत्रेणराजिकालवराशिवनिर्मात्यानिर्गुणैलेनसहस्र
होमान्शत्रोर्घस्यातू ॥ इतिमारणां ॥ ॥ अथाश्वनाशनं ॥ कलजीरकवूरांनअंजिनाक्षोनपश्यति
तक्तेणक्षालयेच्चक्षुस्वस्थोभवतिघोटकः ॥ १ ॥ घ्राणोद्गुंरुदरीवूरांरुतेयतेतिघोटकः स्वस्यवन्दन
पावेननश्यंषाप्यनसंशयः ॥ अश्वस्थिकिलमश्विन्यांक्रियात्सप्रांगुलंपुनः ॥ निखनेरुथथालायांमा
रयेवघोटकान् ॥ ॐ प्रवपयस्वाहा ॥ उक्तयोगेश्वर्यमंत्रः ॥ भरण्योसंप्रमंत्रणविनिकाष्टस्यकी
लकम् ॥ अष्टांगुलंनुनिखनेत्अश्वशालाविनश्यति ॥ ॐ नमोभगवतेरुद्राय ॐ अश्वानखाहा
इत्यश्वनाशनम् ॥ अथशस्यनाशनं ॥ पुनर्वशौचित्रकाष्टकालकंन्यांगुलंक्षिपेत् ॥ शताभिभ
न्विनक्षेत्रेशस्यंसर्वविनश्यति ॥ विशाखायांकोरिकाष्टकालमष्टाङ्गुलंक्षिपेत् ॥ कदलीवाटिका

॥ गृह ॥
॥ ४५ ॥

मध्येनाशयेत्कदलीफलम् ॥ इतिशस्यनाशनं ॥ रजकस्यवस्त्रनाशनम् अथ ॥ पूर्वफालिनिनक्ष
 त्रेजालीकाष्टस्यकीलकम् ॥ अष्टांगुलंप्रमाणंतुनिखनेइजकालये ॥ शताभिमंत्रितंतस्यघरना
 शिनाशः ॥ कुंभस्वाहा ॥ इतिदक्षकस्यवस्त्रनाशः ॥ अथधावरस्यमत्स्यनाशनम् ॥ संग्राह्यपूर्वफालु
 एपांवदरीकाष्टकीलकम् ॥ अष्टांगुलंतुनिखनेनाशयेद्दीवरेगृहे ॥ ॐज्वलस्वाहा ॥ ॐमालिस्वाहा ॥ मंत्रद्व
 यश्चतुस्यफलम् ॥ गृहीत्वादशगेहेनुदेयमत्स्योविनश्यति ॥ कृत्रिकायामर्ककाष्टकीलकंअंगुलंक्षिपे
 त ॥ शत्रोर्वापिहृदादौवमत्सास्तांवविनश्यति ॥ ॥ इतिकौतुकानंमरस्यनाशनम् ॥ अथकुंभकारस्य
 नाडनाशनम् ॥ हस्तेवच्यंगुलकीलकंकरवीरस्यकाष्टकं ॥ निखनेत्कुंभकारस्यशालायांभाडनाशनम्
 यंवागुलंनिम्बकीलंतदृक्षेपूर्ववत्फलम् ॥ मगोक्षीरंमत्स्यशृंगंवाजंवाकोकिलाक्षजं ॥ सुकरस्यमलं
 वाथमूलंवाध्वेतगुंजकं ॥ पाकस्थानेतुभाडानांक्षिपेत्कोट्यतेक्ष्वम् ॥ नारकरंजवीजंवटंकनेनसमन्वि
 तम् ॥ कृत्वाभांजस्यफलेववक्तानांमंत्रउच्यते ॥ ॐमदनमदनस्वाहा ॥ ॐगुरुगुरुस्वाहा ॥ मंत्रद्वयस्य

कार ॥
॥ ४६ ॥

धेविरुपाक्षविण्णिलगवेधेयि शैयाणिजेमोरपिंडयाडलतावेधताकमुडिकाफोद्दण्डिविरुपाक्षरभान्ता
वारत्रयंपठित्वाषतिपातत्रिगंडपंजलंयेयंदिवाकेनापिविघ्नंस्यात् ॥ शरीरंतदेवनकार्यमिति ॥ अथना
नाकौतुकं ॥ मयूरतुशिखाचूर्णंभोजयेद्दिनसप्तकं ॥ तदिष्टालिप्रहस्तस्यडव्यंशक्रोतितक्षणात् ॥ सप्राहं
तिलतैलेनभावयेदातयेविरं ॥ अंकोलवाजचूर्णंतुशोष्यः पेय्यः पुनः पुनः ॥ तत्रैलंग्राहयेत्तानैलकास्त
स्ययंत्रतः ॥ अथवाकांस्यपात्रेक्षेतेनकल्केतलेपयेत् ॥ उथाप्यस्थापयेत्तद्यर्मेसंमुखंतुपरस्यरं ॥ तथोर
धःकाशपात्रेपतितंतैलमाहरेत् ॥ इदमेवांगुलीतैलंसर्वकार्येषुयोजयेत् ॥ लिप्प्रमंगुलिगैलेनमुंडितंत
क्षणादिशेत् ॥ संप्रलोजायतेदृक्षः ॥ तत्थणानात्रसंशयः ॥ पश्चिन्नावाजचूर्णंतुभाव्यमंगुलितैलतः ॥ न
ष्टंजलेमहापद्मतक्षणात्प्रसंभवः ॥ यात्रिकानिचवाजानिजलजस्थलजानिव ॥ अंगुलीतैललिप्प्रानि
नानिनामुद्रवंति ॥ यत्किंचिद्भानुमूलोत्थंपत्रपुष्पघृतादिकं ॥ अंगुलीतैललिप्प्रंतदंन्यरूपंभवेद्भुवम्
॥ ५ ॥ गुंजाफ्लाईपिष्टंवल्लेपयेत्पाडुकाक्षयं ॥ विनावधीनरोगघ्नेकौशमेकंनसंशयः ॥ लघुक्षरुमयंपाठ

॥ ७८ ॥
॥ ४६ ॥

गुंजापिष्टेनलेपयेत् ॥ अष्कमन्नजलैः सांर्द्धं उपविष्टं न मुच्यते ॥ गुजाविल्वत्वचामुस्तंबूराभाष्यं न मुच्यते
सप्रवारं नतः काशं लिप्प्रं मुकुलवद्भवेत् ॥ नैलभादायनास्त्रिप्रं पूर्ववन्त्याडकागतिः ॥ वर्तिसज्जरसैः पू
र्णतैललिप्ताजले स्थिता ॥ ज्वलितादीपवद्धन्ती ज्वलत्येव न संशयः ॥ कडुतुं व्युत्थं तैलेन पारावतचये
भवं ॥ मंलं च शिखि मूलं च ये धितं गर्द्धभा स्थितं ॥ ललाटे तिलकं तेन कृत्वा सदृश्यते पुनः ॥ दशास्यो नात्र
संदेहो यथा लकेश्वरो नृपः ॥ शिशुवाजेन स्थितं तैलं पारावतपुराषकं ॥ वरहस्यवसायुक्तं शिखि मूलं समं
समं ॥ ललाटे तिलकं तेन यः करोति स वै जनैः ॥ दृश्यते पंचवक्त्रे शो यथा साक्षात् महेश्वरः ॥ एतौ कृत्स्नव
तुर्दृश्यां मयूरास्ये विनिक्षिपेत् ॥ तज्जातभृंगिवद्भास्यं न याकुर्यात्तुरज्जुकां ॥ तद्वज्रवद्गुह्यो मयूरे दृ
श्यते जनैः ॥ १२ ॥ तद्योगे कृत्स्नमार्जारवक्त्रे वैरंडवीजेकं ॥ तज्जातैरंडवीजानां मेकवक्त्रेण धारयेत् ॥ तं प
ष्यंति मार्जारं मनुष्या नात्र संशयः ॥ शृगालस्वानमेखाश्च यदि ते दापयेत्पृथक् ॥ मयूरास्ये यथा भृंगी
जाता मिद्विध्वनादृशी ॥ १४ ॥ रक्तगुंजाफलं ग्राह्यं त्रीकपालेथ सेपयेत् ॥ जातं फलं क्षिपेत्तवक्त्रे स्त्रीक

कार ॥

॥ ४ ॥

पोदश्यते पुमान् ॥ न एदि सर्वजंतूनां यास्यं स मोहतं शिरः ॥ तच्च कलत्रवतु ईश्यां सर्ववाजा न्वितं वयेत् ॥ भं
गाधुस्तूरवातरिं गुंजानि सैकसंयुतः ॥ निखने कलत्रभूषं तर्बलिपूजा समं न्वितं ॥ सेवयेत्फलेपेयं तं व
तवाजानि चाहरेत् ॥ तच्च वाजे कते यक्ते तत्रे इयं भवत्यलं ॥ दत्ते वं कौतुकं लोके नाना रूपस्य दर्शनं ॥
मुक्तवाजो भवेत्स्वस्थो नात्र कार्या विचारणा ॥ हरितालं शिला मूर्णं अंगुली तैलमावितं ॥ तस्मिन् प्रवस्त्रं
शिरसि स्थितं पश्यति वक्रिवत् ॥ तथैवांको तैलेन स्युरत्येव तसंशयः ॥ सिंधुरं गंधकं तालं समं पिष्ट्वा म
नशिला ॥ तस्मिन् प्रवस्त्रं धृक् वासौ एत्रौ संदृश्यते स्थिवत् ॥ इरेपि स्थितं लोकैश्च एत्रौ कौतुकं महत्
स्वप्नोत वूर्णा शिरसि ललाने तिलके कते ॥ एत्रौ संदृश्यते योति तस्मिं स्थाने कौतुकं ॥ पुनः पुष्परसैः पु
ष्पोधुष्टाभ्रौ तौ जनंततः ॥ अतिनाक्षो नरः पश्येन्मध्याह्ने नारका शतं ॥ वायं वा त्रीं कवी जं वनकपालमृदा
सह ॥ तज्जातवाजं मूलं वा मुखे निक्षिप्य मानवः ॥ शतयो जनत पर्यन्तं पश्यत्सर्वं यथातिकं ॥ ॐ नमो भग
वते रुद्राय उडा मरे श्वराय हुरुपाय नाना रूपधराय हस हस नृत्य नृत्य नुद नुद नाना कौतुकेन्द्रजालदर्श

॥ ७ ॥

॥ ४ ॥

कायठठस्वाहा ॥ अनेन सर्वयोगाभिमंत्र्यसिद्धिः ॥ इति नानाकौतुकसिद्धिः ॥ ॥ वसप्रमजिमोरमाबौद्ध
हसुरजमोरमाडमोरमांगेकायखाडाफुटेरशाकरैदेवाकालिकामाखंडिभादेवौद्धसुहजमुत्रिमहलेमु
जिफुटेरमाभातासिद्धिः ॥ वारच्याभिमंत्रीतुनाम्नाक्षितेपात्रेकपाणाधारेखाभवतिनान्यथा ॥ इति
आनाथविरचितेकामरत्नेनानाकौतुकं नाम एकादशोपदेशः ॥ ११ ॥ अथ काम्यसिद्धिः ॥ पुष्पांकैतुसमा
गृह्यमूलंश्चेतार्कसंभवं ॥ अंगुष्ठपमितां कुर्यात्पुतिमांतुषु पूजयेत् ॥ गणनाथस्वरूपां च भक्तारक्ताश्व
यारकैः ॥ असुमैश्चातिगंधाग्रैर्विष्णुसिजितेऽपि ॥ पूजयेन्नाम तथैतत्तद्वाजादिनमोतकैः ॥ यान्यात्
पार्थयते कामान्मासेनैकेन ताल्यभेत् ॥ पुन्येकं काम्यसिद्ध्यर्थं मासमेकं पुपूजयेत् ॥ गणेशबीजमाह ॥ पं
वांकं शशिधरं बीजं गणायते विदुः ॥ ॐ ह्रीं पूर्वाय ॐ ह्रीं फुट् स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण रक्तजसुममेकैकं जपान्मां
क्षिपेत् ॥ ततो भगवति वरदाभवति ॥ अष्टगुणा नाम कगुणं दर्शति ॥ इति काम्यसिद्धिः ॥ अथ वाकसिद्धिः ॥ क
त्रिकायां शुद्धिश्च वंदा कंधारयेत्करे ॥ वासिना धार्भवेत्तस्य महाचार्यमिदं स्मृतम् ॥ १॥ मंत्रेण ग्राह्यत्वात्तिनक्ष

॥ कार ॥

॥ ४८ ॥

त्रिवदशीभवं ॥ वंदाकंतुकरंधन्यायमनुपार्थतेजनैः ॥ नक्षणात्प्राप्यते सर्वमंत्रोप्यत्रैव कथ्यते ॥ ॐ अंतरि
क्षायस्वाहा ॥ अनेन ग्राहयेत् ॥ इति वाकसिद्धिः ॥ अथ गुप्प्रधनगुप्प्रवेशवोरदेवदानवादिषु काशनं ॥ वंदां
साकोटचूर्णास्थांगोशुरं लक्ष्मणापदं ॥ अजाक्षोरे समं पिष्ट्वा ललाटे तिलके कृते ॥ पुकाशे जायते सर्वतद्वत्
स्वसमागतः ॥ वनानियत्र वासंति यौवाचौरादिकस्तथा ॥ गुप्प्रवेशो माहात्मा वागंधर्वा यक्षणासुराः ॥ जंतुर्क्षाश्च
वृक्षामामर्त्यलोकस्थिताः कुवम् ॥ अश्लेषायां शनैर्वारैः सायादिति मधीजन्म ॥ रससंगुल्यवदशी कृत्वाष्टम्यां
वभूमिजे ॥ यत्नमूलंगलाहान्यं जन्तं कारेण यत्सुधाः ॥ पुकाशं जायते सर्वपूर्ववत्त्रात्र संशयः ॥ इति गुप्प्रधना
दिगुप्प्रवेशवोरदिषु काशनम् ॥ ॥ अथ धनुर्विद्या ॥ शत्रुणाया विद्यापरा अर्जुनं पतिकथिता सा सप्तविंशत्यम् ॥
कालेश्वेतरक्ताधारभाकाशरगुणभकार एकदशशतसहस्रहोद्भुता ॥ एतत्संज्ञं शरंधत्वा नवधा पठित्वा आका
र्णपुरिते धनुषा शरं मेलयेत् ॥ सहस्रधा भवति ॥ कलौ दशधा भवति ॥ महादेवेन द्रुपतियाथयिताः ॥ सा सप्तद
शाक्षरा ॥ वोरधनुर्गुणोरेखका इयं स्मृता ॥ ॐ ॐ ॐ एतत्संज्ञं पठित्वा यं ववारं तदाक्षियेत् ॥ पूर्ववद्भवति सूर्यैः ॥

॥ गुप्त ॥

॥ ४८ ॥

कवलितं मेकं मर्द्धमात्रसमुद्धरेत् ॥ शिशासर्पस्य मुंडं च आसये शोषयेत्पृथक् ॥ पृष्ठापृथक् वटीकार्या लक्ष
लाभपदास्मृता ॥ लक्षं तु भेकतिलकं शरये सर्प मुंडं जं ॥ दन्वातिलकमाकर्ण्य गुणंधनुषि बोधयेत् ॥ लक्ष्यस्य ति
लकं वा एण विद्ध्यत्येव तस शयः ॥ रक्तंधतुरं ते कांडरक्तेरुलिआमरौ आमुकारभमुकं अंगभमुकारभमुकवाह
मारौ त्रिदशदेवगणहहसाक्षी आमुकारमारौ दैतारण्विअर्जुनरुल्लभराडीरआजा ॥ एतत्तंत्रं पठित्वा यस्य यदंये
पारयेत दंगं विद्ध्यति ॥ किंतु पृथमपरिक्षायां शनिमंगलाहनिमृतवांस्मरणस्य वशमाना यधनुकीडं सज्जं कृत्वा
तत्पुमाणं मंगलं दत्वा तत्र तत्समयवापुष्यहारमेकं दत्वा पुष्टिस्थाने हंसं डिवमेकं भजित्वा एकं तारिकेन जलेन पु
शाल्यत्रयकांडेन लक्षं विधासाधयेत् ॥ तदा धनुकांडेन लक्षशत्रोरंगमपि वेधयेत् ॥ तदा हृथान स्यात् ॥ इति ध
नुर्विद्याः ॥ अथ धनधान्याक्षयकरणम् ॥ सक्षेच पूर्वफाल्गुणपदादिमा वृक्षसंभवां ॥ वृक्षादतिर्धने देयं म
क्षयं भवति क्वं ॥ सो फालिकाया वंदाकं हस्तायां च समुद्धरेत् ॥ धान्यमध्ये तु संस्थाप्य तद्धान्यं मक्षयं भवेत् ॥
भरणं पञ्चशवंदाकं रोहिण्यं ग्राह्य दुधः ॥ संपूर्णं धनधान्यान्तत्स्फुरोत्सक्षयं क्वं ॥ ३ ॥ स्थापयेत्संविता र

॥ कार ॥

॥ ४६ ॥

धीनसदाभवतिवाक्ष्यं ॥ मंत्रेणमंत्रितं कृत्वा मंत्रोप्यत्रैव कथ्यते ॥ साधनदायस्वाहा ॥ इति धनधान्याक्ष
यकरणम् ॥ अथ प्रतिधरकवित्यादिकरणम् ॥ यथा पाठा कणा सुंठी सैधवं मरिचं च ॥ सिगुपूतिकचूर्णं
वद्यत्रिंशतत्पलं घृतं ॥ घृताच्चतुर्गुणं क्षीरं माज्यं सर्वं विपाचयेत् ॥ घृतशेषं पिवेन्नित्यं तस्मै धामति बुद्धि
कृत ॥ यथा घृतं ववाक्षां स्त्रीकरणा कष्टं वसैधवं तिलपुष्पिका ॥ चूर्णयित्वा इवैर्भाष्यं मङ्गीयं तस्य संभवैः ॥ दिन
मेकं ततः पाच्यं कल्काच्चतुर्गुणं घृतं ॥ घृताच्चतुर्गुणी देयं शांस्त्री शर्वति ज्योतिर्मितं ॥ अजातिबाजमोदावज्येष्टामधु
कसैधवं ॥ एतानि समभागानि धक्चूर्णानि कारयेत् ॥ तच्चूर्णं सर्पिषाले त्वं कर्षकं वाक्यशुद्धि कृत ॥ भक्षये
न्मासमेकं नु हृत्पतिसर्मा भवेत् ॥ २ ॥ वांस्त्री मुंडिक्वा सुंठी पिप्पली सह चूर्णितं ॥ मधुना भक्षयेत् कर्षस्यष्टवा
कजायते कुवम् ॥ ३ ॥ ववास्थारकरि गुंडा मुशली मधुकं वला ॥ अपा मार्गस्य पंचांगं शोडेण पूर्वफलं ॥ अपा
मार्गववा सुंठी विट्गं शंखपुष्पिका ॥ शतावरी गुड्वा च समचूर्णं हरितकी ॥ घृतेन भक्षयेत् कर्षं नित्यं ग्रंथस
हस्रकृत ॥ अश्वगंधां जमोदावपाठा कष्टकदुत्रय ॥ शतपुष्पा वंस्त्रवाजं सैधवं च समं समं ॥ एतदुद्धाववा वै

॥ गुरु ॥

॥ ४६ ॥

ववूर्णितं मधुसर्पिषा ॥ भक्षयेत्कर्षमात्रं तु जारणाने शरभोजनं ॥ सहस्रग्रंथधारी स्यात्कूपिवाक्षर
ता भवेत् ॥ ६ ॥ लिह्येति व्यतिनेलबलयाववया सह ॥ श्लोकं श्लोकं क्रमेणो वयावनिष्कवतुष्टयं
निर्वति मधुराशी स्यात्वं सवारी कवी भवेत् ॥ ७ ॥ इत्येवं मुक्तयोगानां मंत्राजं शिवोदितं ॥ ज ह्यायु
नेत सिद्धिः स्यात्पश्चात्तेनैव भक्षयेत् ॥ ॐ हूं हूं ह्यशिरोवागीश्वराय नमः ॥ अयं मंत्रः ॥ धात्री कलर
सैर्भावं ववावूर्णं वनावधी ॥ घृतेन लेह्यनिष्कं वा कश्चिद्विस्मृतिबुद्धिस्त ॥ ववावूर्णयिवेशारैः पूर्व
मंत्रेण मंत्रितम् ॥ भोज्यं शरभोजनं सप्राह वाक्यता भवेत् ॥ सप्रमे सप्रमे वैवसाशात् श्रुतिधरे
भवेत् ॥ ववावूर्णं घृतैः क्षौडैः लघुं स्यात्पूर्ववत्कलं ॥ उषार्कयोगे संगृह्य श्वेतार्कस्य वमूलकम् ॥ छाया
अक्षं वतवूर्णं मंत्रेणो वाभि मंत्रितं ॥ कर्षमर्द्धकलं वा पिपात रूत्थाय सर्पिषे व ॥ तत्रेण सर्पिषा वा पि
जीरणाने शरभोजनं ॥ एवं सप्राह मात्रेण कवी भवति बालक ॥ ॐ महेश्वराय नमः ॥ भनेनाभि मंच्य
त्वादयेत् ॥ इति श्रुतिधरकवित्यादिकारणं ॥ अथ किन्नरिकरणी ॥ विभातकं कणा सुठी सैधवं त्वकस

॥ कार ॥

॥ ५० ॥

मंसमं ॥ कर्षकं मधुसर्पिभ्यां मासमात्रसमाहिते ॥ कंठसुक्षीर्भवेन्नस्य किन्नरैः सह गायते ॥ सुंठा
वसकं एवैवक्षौडेण सह संयुता कोकिलस्वर एव स्यादुक्तिका मुक्तमानतः ॥ आर्द्रकं भृंगकौरंडवा
सां श्रीवचा तथा ॥ बलाचूर्णं समासेन पलैकं वारिणापिवेत् ॥ माघमासे चतुर्दश्यां कृत्स्नपक्षे
सप्तमी ॥ गन्धर्वशदृशं गानं कोकिलानां स्वरो यथा ॥ ३ ॥ निर्गुंडिमूलचूर्णं नुतिलतैलेन योजितं हेतु ॥ कं
ठसुक्षीर्भवेन्नस्य किन्नरैः सह गायते ॥ इति किन्नरीकरणम् ॥ अथ याशुर्वर्षाकाले काकमाची समू
ला तैलपाचिता ॥ खादस्य मासतश्च सुगृह्ण्यैव समं भवेत् ॥ श्वेतं पुनर्नवा मूली घृतघृष्टं सदा ज्ञयेत्
जलं सावनिहं त्याज्यं नमूलं च निसाद्युतं ॥ अंजने च क्षुरो गाणि न भवन्ति कदाचन ॥ द्विनिसासैधवं चू
र्णं बीजं करं जजं समं ॥ भृंगार्द्रा वैर्युतो वर्तित्तिमिरं पटलं हरेत् ॥ शंभुकं वा वराटं वा द्रुग्वर्णं विवूर्णं
येत् ॥ अंजयेन्न वनीतेन हन्ति पुष्पं विरंतनं ॥ इडा मुत्रेण मूत्रात्री मूलं पिच्छाववर्त्रिका ॥ न वनीतेन
स यूक्तं हन्ति पुष्पं विरंतनं ॥ अंजयेन्नाशयेत् पुष्पं क्षौडे वा खर्णी माक्षिकं ॥ मरीचमत्तुरोरकैवर्त्रिव

॥ गुरु ॥

॥ ५० ॥

राचंधतांजयेत् ॥ जयंतिवाजयावाथघृष्टास्तमैतिशांध्यहृत् ॥ अजस्यपक्षमांसात्तः पिष्यलीमलिवं
क्षिपेत् ॥ सावश्वाघृतेपय्याघटिकानेसमुद्धरेत् ॥ मध्वाज्यंस्तंभसंधिष्टंराचंधहरमंजतं ॥ अजापि
त्रांतर्गतव्योषंधूमस्थाविशोषयेत् ॥ विरिविल्वरसैघृष्टंराचंधहरमंजतं ॥ घृतेतपुष्पंमधुनाश्रयातंतैलेन
कडुंतिमिरंजनेन ॥ राचंधकंकजिकयाजयुक्तंनिहंतिषौनर्नवमेवमूलं ॥ अत्रश्वेतपुनर्नवाग्राह्या ॥ हरि
तकीववाकृष्टंपिष्यलीमरिवानिव ॥ विभीतकस्यमज्जावशंखनाभिः मनशिला ॥ सर्वमेतत्समंकृत्वाछाग
द्वारेणपेषयेत् ॥ नाशयेत्त्रिमिरंकंडुघटलान्यर्बुरानिव ॥ अधिकानिवमांसानियश्चरात्रोतदृश्यते ॥ अपि
द्विवर्षिकंपुष्पंमासेनैकेननाशयेत् ॥ वर्तिश्चडादयोनामनृणांदृष्टिपुसादिना ॥ छायाशुक्लवटिकाया
स्त्रेफलंदूर्णमपथ्यवर्जिसायंसमश्नातिहविर्मधुभ्यां ॥ समुच्यतेनेत्रगतैर्विकारैर्मत्तैर्यथाशीराधनोमनुष्यः
॥ १४ ॥ असीतितिलपुष्पाणिषष्टीपिष्यलितंडुलान् ॥ पंवासज्जातिपुष्पाणिमरीचानिवघोडश ॥ एतावर्ति
समायुक्तागतचक्षुनिवर्तनं ॥ १५ ॥ इतिवधुषी ॥ ॥ अथकर्णस्यवाधीर्यकृतिनिवारणम् ॥ शिखरिश्कारजले

॥ कार ॥
॥ ५१ ॥

नमस्कृतनैलेनसाधितनिलजं ॥ अथहरतिकर्णनादंवाधार्थंवापिपूरेणात् ॥ दशमूलाकध्यायेननैलष
स्थविष्याव्यते ॥ एतत्कल्कपदायैषवाधार्थंपरमोषधं ॥ नीलवुह्णारससैलंसिंधुकांजिकसंयुतं ॥ कडु
ह्नः पूरणात्कर्णेनिषेकः किमिनाशनं ॥ दंतेवचूर्धनेमूलंनधावर्त्तयलाशयोः ॥ तलालापूरितेकर्णेध्रुवं
गोमाक्षिकांजयेत् ॥ ताम्बूलभक्षणांकृत्वातत्रसंदापयेदुधः कर्णेस्थितासुसुमयोनाशमायांतिनिश्चि
तं ॥ मुखलीवाकृवीकूर्णंखादेद्वाधार्थंशान्तयेमनः ॥ शिलापमार्गीन्धंमूलंवूर्णमधुप्लुतं ॥ भक्षयेत्कर्ष
मात्रंनुवधिरत्वंपुशान्तये ॥ लसुनाकलकंतालं पिष्टानैलेचतुर्गुणैः ॥ नैलाञ्चतुर्गुणैश्शारंपाच्यंनैलाव
शेषकं ॥ तनैलंनिक्षिपेत्कर्णेवाधार्थंविनाशयत् ॥ सिद्धार्थवृहतिवैवह्यपामार्गसमंसमं ॥ द्वाग
क्षारेपुलेपोयंकर्णवालाविवर्द्धनः ॥ मुशलाकन्दचूर्णंनुमाहिषीनवनीतनः ॥ लेपयेत्भक्षयेत्मांधा
न्यराशेनिवेशयेत् ॥ सप्ताहाउद्धृतंलेप्यंकर्णवालाविवर्द्धने ॥ गुंजामूलंकृतंचूर्णमहिषाक्षारसंयुतं

॥ ७८॥

॥ ५१ ॥

शृतं दधिततः कुर्यात् न वनीतं न डभवं ॥ कर्णोपोर्लेपयेन्नित्यं वर्द्धते नात्र संशयः ॥ अश्वगंधावचा कृष्ण
जपिष्पलिकासमं महिषी न वनिते न लेपात् कर्णविवर्द्धने ॥ १२ ॥ वराहोत्थे न तैले न लेपात् कर्णविवर्द्धये ॥
॥ १४ ॥ इति कर्णोत्पवधिरत्नकृमिनाशनम् ॥ अथ दंतदृढीकरणम् ॥ यवविंवा जया पुष्पामूलं
वाह्यमारणं ॥ बलदंतादृढायां निपुत्येकं तस्य धारणात् ॥ ताम्रपात्रे क्षेणां पात्रमभयाचूर्णकं मधु ॥
कठिता गुटिका कार्या दंते धार्य कृमिं जयेत् ॥ दंते धार्यं श्रुही मूलं कृमिनाशं करोत्यली ॥ ३ ॥ कशी संघृत
व्यथा परं ॥ विशालाया फलं चूर्णं न प्रलोपरि क्षियेत् ॥ तद्रूमस्य दन्तानां कीटपातो भवत्यलं ॥ ५ ॥ जा
तिकोरंडपत्रं वा चर्वषेत्प्रातस्तुथितः ॥ स्थिरमुच्चलिता दंता मत्काद्यैर्दन्तधावणात् ॥ गुंजामूलं तु कर्णाभ्यां
वर्द्धं दन्तकृमिप्रणुत् ॥ त्रिसूत्रं रौप्यमेकं तु जंवारसमर्द्धितं ॥ जंवारफलमध्यस्थं वस्त्रवधां च दृश्येत् ॥ क्षी
रमध्ये समुद्रतु गुटिका स्नातः पुनः ॥ भावितं भानुदग्धेन तालकं शूक्ष्मपेषितम् ॥ तन्मध्ये गुटिकां क्षिप्वा
वस्त्रे वध्वादिनत्रयं ॥ मधुभांडगता पश्चात्तु द्रव्यं वा स्पधारिता ॥ घर्षणाच्च लिता दंतांस्तप्राह कुरुते दृढान् ॥

॥ कार ॥

॥ ५२ ॥

॥ ८ ॥ तालकं भानुदग्धेन दिनमेकं विवर्द्धयेत् ॥ तर्द्धमेरुसहस्राभ्यां पिष्टिकां माससंयुतां ॥ जंवारफलमध्यर
स्थां दोलायंत्रे च हं पचेत् ॥ तैलक्षौड्युते भांडे समुद्रतृणपिधारयेत् ॥ दंत रोगां हरेत् सर्वान् वर्षना वलिता
दृढा ॥ वल्दंतस्थिरकरंधार्यं वज्रलवर्वाणां ॥ वज्रलस्य ववाजंतुषिष्ठाकोसे वारिणा ॥ मुखे च धारयद्भीमान
दं दृढीकरं परं ॥ १ ॥ इंजलस्य त्वक्काथमुखं वक्त्रेण धारयेत् ॥ दृढउच्चलितादंता सप्राहान्नात्र संशयः ॥
इति दंतदृढीकरणम् ॥ ॥ अथ अत्याहारकरणम् ॥ वंस्त्रकेनापि दृक्षस्य पिशुं कृत्वा सने स्थितं ॥ यो सौ मु
क्ते घृतैः सांर्द्धं भोजनं भामसेन वत् ॥ संध्यायां भुक्त्वा दृक्षस्य कर्त्रव्यमभि मंत्रितं ॥ यातः पुष्पाणि संगृह्य मा
लाशिरसि धारयेत् ॥ कौपिनं संपरित्यज्य मुक्ते सौभामसेन वत् ॥ उद्घातयत्र मादाय कपिलस्नानदंतकं ॥ क
द्यामेव वयं वक्ष्यामः सुक्ते सौकरवर्द्धये ॥ गृहित्वा मंत्रितं मंत्राविभीतत ह्यल्लवां ॥ आक्रम्य दक्षिणां जंघां विंश
त्याहारमुगभवेत् ॥ ॐ मनैः सर्वभूताधिपतये गृह्यस्य शोषय भैरवा आज्ञाययति स्वाहा ॥ उक्तयोगानामय
मंत्रः ॥ अधरं कृत्वा सस्य शिखास्थाने निबन्धयेत् ॥ वायुपुत्र इवाश्चर्यं समो युक्तेन संशयः ॥ ॐ नाडिवेगेन उद्ये

॥ गुरु ॥

॥ ५२ ॥

स्वाहा ॥ इत्यन्नाहारकरणम् ॥ अथ अनाहारकरणम् ॥ अत्राणिककलासस्यमञ्जाकरंजवीजं ॥ पि
द्वातहुटिकांकार्यात्रिलोहेनतुवेष्टितां ॥ तां वस्त्रेधास्येयोसौक्षुत्तपिपासानवाधते ॥ ॐ सांसांशरीरममृत
माकर्षय स्वाहा ॥ ॐ स्ववीजं महाशालिन् छागुग्धेन पाचयेत् ॥ न्यान्यं सत्याय सकृत्पादादशाहं शुष्याय हं
॥ २ ॥ उडुंवरस्यजं वारशालिश्चिश्चिरीषकम् ॥ वीजं सचूर्णं साजेतुं मुक्तापक्षं शुष्याय हं ॥ उडुंवरफलं प
क्वं मंजुलीनैलभावितं ॥ मुक्तामासशुष्याहंति पिपासाचने संशयः ॥ ४ ॥ अपामार्गस्य वीजानि त्वक्वर्या
नि प्रपाचयेत् ॥ पायसं आंजिकीक्षारैः मुक्तामासं शुष्याय हं ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय अमृतार्कमध्ये संस्थि
ताय मम शरीरे अमृतं कुरु कुरु सः स्वाहा ॥ उक्तयोगानामयमंत्रः ॥ ॥ इत्यन्नाहारकरणम् ॥ अथ पा
डुकासाधनम् ॥ अश्वलालाकलं तैलं लेपयेत् श्वेतसर्षपं ॥ तन्निप्रहस्तं पादं योजनं वशतं वृजेत् ॥ अं
कोलस्य तु मूलं तु तिलं तैलेन पाचयेत् ॥ पादं च जापयन्तं लिप्ता - - - दूराध्वगो भवेत् ॥ ॐ ह्रीं नमः चं
डिकायै गमनं गमनं चालय वेगवद्भिः ति वेगवाहिनि डिं डिं स्वाहा ॥ उक्तयोगे द्वयस्यायमेकमंत्रः ॥ ॐ का

॥ कार ॥

॥ ५३ ॥

कस्पहृदयं नेत्रं जिह्वा चैव मनः शिला गैरिकं सिंधुरं चैव अजामारि वतालता ॥ समरुद्रजटा चैव विद्यार्या
सहयेष्वयेन ॥ तन्निप्रपादसहसासहस्रं योजनं वजेत् ॥ वलिपलितनिर्मूक्तो यावदाकृतसंप्लवं ॥ ॐ नमो
भगवते रुद्राय मनोहरि नगदाराधय त्राशय त्राशय शोभय श्वालके स्वाहा ॥ कोकाजि ह्वां वं स्म चारी गुडलो
हेतवेष्टयेत् ॥ मुखे पश्चिष्णुगच्छंति योजनं शतमेव च ॥ आगच्छति तदा चूर्णां सतरो नात्र संशयः ॥ इति
पांडुकासाधनम् ॥ ॥ अथ अनावृष्टिनिवारणम् ॥ ॐ श्रीं ॥ इमं मंत्रं जलमध्ये पविश्य यदि जपेत् ॥ तदा
अनावृष्टिं हरति महावृष्टिर्भवति ॥ इति अनावृष्टिनिवारणम् ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते कामरत्ने का
म्यसिद्धादि अनावृष्टिनिवारणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथ त्रिभिर्दर्शनं भजतम् ॥ अंजनातिवस
र्वेषां मंत्रसाध्यमघोरकं विनाघोरेण त्वया श्वनाशं याति पदे पदे ॥ यूः क्षपायां मूर्त्तिं सित्यजयेदष्टसह
स्रकं ॥ ततः सर्वविधानां निस्वसाध्यानि वभाहरेत् ॥ ॐ बहुरूपं विश्वरूपं विशाधरमहेश्वरं ॥ जपाम्यहं
महादेवं सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ ॐ रुद्राय रुद्ररूपाय नमो यक्षरूपाय नमः ॥ एकस्मिन् नमो एकानताय न

॥ गुरु ॥

॥ ५३ ॥

मो एकरोमायनमो एकोक्षणायनमो वरदायनमः ॥ यक्षायनमो नुष्टुदस्वाहास्वाहा ॥ सोपवासाजिनेन्द्रि
यो भूत्वामहेशपूजां कृत्वा श्मं मंत्रं जयेत् सिद्धिर्भवति ॥ कजलानां पतनार्थं प्रालोयत्नेन पावकः स
क्षितस्य गृहे श्रेष्ठं विनायां नुविशेषतः ॥ रजकस्य गृहाद्यापि तत्करस्य गृहाच्चयः ॥ ॐ ज्वलितविद्युदेषाम
स्वाहा ॥ अयं अग्निगृहणमंत्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय वररत्नश्रीयते स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण वर्ति म
भिमंत्रयेत् ॥ ॐ नमो भगवते सिद्धिसाखाय ज्वलन्पतन्पातयस्व वं धरस्व हरस्व दर्शयस्व निधिनमः ॥ अनेन
दापं ज्वालयेत् ॥ ॐ हं मंत्र सर्वसिद्धिभ्यो नमो दिवे स्वाहा ॥ अनेन कंजलंग्राह्यं ॥ ॐ कालि महाकालि रक्ष
दमं जनं नमो विश्वे स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण यत्किंश्चिदंजनं दुःखमभिमंत्रयेत् ॥ ॐ सर्वसर्वहिते सर्वोयंतं
पृथ्यहितेनिरत्नेनमो नमः ॥ अनेन मंत्रेण अञ्जनयोग्या मूलिकामभिमंत्रयेत् ॥ आदौ केवलहेमसलाक
यानेन मंत्रं जपित्वा ततः सतथैव सलाकया अजनं दुःखमंत्रं जपेत् ॥ अंजपित्वा अंजनं पश्चात्सप्तवारं वष
त्रकम् ॥ बंधयेत्प्रतिनेत्रं तु अंजितं तदधोमुखं ॥ तस्योपरि सितं वस्त्रं पत्रं वा ध्वजं बंधयेत् ॥ नां ज्यादधिक

॥ कार ॥

॥ ५४ ॥

हानांगंतदृष्टं वाग्निदग्धकं संपूर्णांगं शुचिवस्त्राद्यादिनं नक्तभोजनं ॥ शारसात्यान्तभोक्तावधिनितं
तेन तोजयेत् ॥ अंजितस्य शिखाबंधः कर्तव्यं मंत्रमुच्यते ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय ॐ लल महेश्वर माहेल
लुहलुहर हर हर पूजिते यक्षकुमारि सुलोचने स्वाहा ॥ यक्षाणि मूर्तिमाश्रित्य उदयासंमनुं ज
येत् ॥ पूर्वमेव समाख्यातं शिखाबंधं शिवोदितं ॥ अयं सर्वो जनेन ज्ञातव्यः ॥ शरत्काले तु संग्राह्यमूलमार
क्तवर्णाका ॥ सिंदूरपूरितं कृत्यारविनूलेन येष्टयेत् ॥ अतिकृत्तिलानैलं ग्राहयेदक्षयेत् सुधीः तैलवर्णा
पयोगेन कंजलं वोत्रायने ॥ ग्राहयित्वा जयेद्बुधं निधिं पश्यति साधकः ॥ पुणामं च विजानति गृहानि
वयथेष्टकं ॥ अतिकृत्तस्य काकस्य जिह्वामांसं समुद्धरेत् ॥ वेष्टयेद्विनूलेन वर्तिसे नैव कारयेत् ॥ अ
नाघनेन दीपं तु प्रज्वाल्या दायकं जलं ॥ अंजिताशो न रसेन निधिं पश्यति पूर्ववत् ॥ ३ ॥ सप्रधाप्य सुमु
ग्राणि भावयेद्बुधं जैरसैः ॥ उद्धृत्य ज्वालयेद्दाघं - कुलानैलसंयुतं ॥ ग्राह्यपुष्पत्रयोदश्यां कंजलं नि
धिदर्शकम् ॥ ४ ॥ सर्वो जनमिदं सिद्धं शंभुना परिकीर्तितं ॥ दीपकं जलयोः पोत्रं कर्तव्यं नरमुंडजम् ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

सर्वेषां कंजलानां च सत्यं क्षाद्रभाषिनी ॥ एतेन ककलास्मभावयित्वा मनः शिली ॥ तेनैवं जितनेत्रे तु नि
धिं पश्यति भूगतां ॥ गृहीत्वा वानुषायां वंदा सोकोटवृक्षजां ॥ एतत्सर्वं जनयोगेन सिद्धियोगा भवन्ति वै ॥
ॐ नमो भगवते रुद्राय उडुमरे श्वर्यशिलिशिलिधूमलेनागवेतालनिखाहा ॥ अनेन पाण्डुकामभिर्मंत्रये
त् ॥ तुलशीमूलिकां पुष्पेशनीवारैः समुद्धरेत् ॥ निःषिष्यकांजिकेनाथमधुना पुनरंजयेत् ॥ पादजतं कुमा
रं वा कन्याकावातदनिधीम् ॥ दृश्यते नात्र संदेह्यतालेलं वकामपि ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय कल्पले
पां जनं दर्शयस्वाहा ठठः ॥ अनेन मंत्रेण कल्पलेपां जनमभिर्मंत्रयेत् ॥ ८ ॥ खम्यमाने वसर्पाश्च निः
सरन्ति पदे पदे औषधेन विनाह्यस्य भयं स्यात् मंत्रिणामपि ॥ तस्माद्दौषधयोगेन पादलेपेन तां जयेत्
अर्कस्य करवीरस्य यत्र सस्य वमूलिका ॥ पिष्ट्वा पादपलेपात्तु दूरे गच्छन्ति पत्रगा ॥ ॥ इति निधिदर्शनम्
अथ अदृश्यकरणम् चतुर्लक्षमिह मंत्रं शमशानपुजयेच्छुचिः ॥ अगुरुत्रिंशतः पुष्टापतं यक्षतियक्ष
णा नेनादृतेन रोयच्छेद्विचरेद्भुधानलं ॥ निधिं पश्यति गृह्णाति न विधेः परिभ्रूयते ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं स्वाहा

कार ॥

॥ ५५ ॥

श्मशानवासिनीस्वाहा १ निशावरं निशि ध्यात्वा जपं श्वामेन पानिता ॥ अष्टशंकरेणां विभ्रां लक्षजपे
पथ्यति ॥ ॐ निशावरमहेश्वरममपर्यटनः सर्वलोकलोचनां निबन्धय बन्धय देवाज्ञाययति स्वाहा ॥ रा
त्रौ कृत्स्नवतुर्दृश्यांश्मशांते वशिवालये ॥ वलिता न्योपहारेण कुर्यादर्वनमुत्तमं ॥ ततो दीपार्मगुली तैलेव
र्त्तिः स्यादकं तंतुभिः पञ्चाल्य नृकपाले तु तत्पात्रोद्धतकंञ्जलं ॥ अञ्जयन्नयुगलं देवैरपि न दृश्यते ॥ ३ ॥
अर्कशाल्मलिकापाशपत्रवत्स्रजतंतुभिः ॥ पंचभिर्वनिकाभिश्च नृकपालेषु पंचसु ॥ नरः सैलेन दीपाः १
स्युः कञ्जलं नृकपालकैः ॥ ग्राहयेत्पञ्चभियं तान् पूर्ववत्तु शिवालये ॥ पंचस्थानी च जातंतु एकी कुर्यात्तंतु
पुनः मंत्रयित्वा जपेत्त्रे देवैरपि न दृश्यते ॥ ॐ हूं फट् कालि २ महाकालि मां शशो नितभोजिनी ॥ रक्त
कृत्स्नमुखे देवा वसे नश्यन्ति मानुषेति हूं फट् स्वाहा ॥ अयं मंत्रः ॥ अयूतजया सिद्धिर्भवति ॥ ततः स
र्वेऽष्टशंकरोपयोगाः सिद्धिर्भवतु ॥ ४ ॥ अंगुली तैलसंस्पर्शिता यवा सप्प्रदिता वधि ॥ त्रिलोहवे स्थि
ना सातु गुटिकां कारयद्गुभां ॥ अष्टशंकराणी सातु मुखस्थानात्र संशयः ॥ तत्रैले शर्षपाः श्वेता १

॥ ७५ ॥
॥ ५५ ॥

त्रिलोहेन तु वेष्टिता ॥ गुटिका मुखमध्ये स्थासाक्षदृश्यकारिणी ॥ ६ ॥ कृष्णकाकस्य रुधिरं पित्रंगोमा
युसंभवं ॥ काकारितयनं वैवसमभागानि चूर्णयेत् ॥ मक्षे पुनर्वसौ वर्त्तिकृत्वाने त्रेतुरंजयेत् ॥ अदृ
श्यो भवति क्षिप्रं सर्वकार्यसमाधनम् ॥ कृष्णकुटूहमूर्ध्ना यन्निमाल्यं मृतकस्य च ॥ काकनेत्रं वमरिचं पि
ष्टानार्यस्य पुत्रकैः ॥ कलापाई प्रमातेन वटिकृत्वानुशोषयेत् ॥ तेनैवाजितनेत्रेन अदृश्यो भवति कुव
म् ॥ सुकृष्णं वैवमार्जारं मारयित्वा वतुः पथे ॥ पोक्षणं कारयित्वा तु दिनानां सप्तविंशति ॥ तत्संगृह्य प्रयत्नेन
क्षालयेत् सोमवारिणी ॥ तदा स्थिसो दिस्यान्नग्राह्यं यत्नतो भया ॥ पूजयित्वा महाकालिं गोरोचनं समन्वितं
न कुलस्य तु पित्रे न भावयित्वा प्रयेषयेत् ॥ तद्वर्त्तिनि रकादेव नरो वश्यो भवेद्भुवम् ॥ १० ॥ न मांसं वमृगमां
सं यत्नतो ग्राहयेद्बुधः ॥ पथमरजस्वलायाश्च रुधिरेण वटिं कुरु ॥ त्रिलोहं वेष्टिता सा तु मुखस्था दृश्यकारि
णी ॥ काकानां नयनं वामं गुरुतेन प्रवेष्टयेत् ॥ नावटी मुखमध्ये स्था अदृश्यं कुरुते भुवम् ॥ दिवाभिः तस्य नय
नं त्रिलोहं प्रवेष्टितं ॥ मुखस्थं कुरुते दृश्यं यथेष्टो विवरे तस्मीम् ॥ मक्षे वैवानु एधायां बंदां एक्षस वृक्षजां

कार ॥
॥ ५६ ॥

भरणान्तसमागृह्य वंदां कार्प्याससंभवां ॥ हस्ते बद्ध्वा अदृश्या स्यात्स्वात्मा वा निम्बवृक्षजां ॥ ७ ॥ पिवेत्तत्र
घाढायामशोकवृक्षसंभवाम् ॥ वंदात्तदाह्यदृश्यः स्यादश्विण्यां विल्ववृक्षजां ॥ वंदाकं वा करे धार्य मदृश्यो
जायते नरः ॥ इत्यदृश्यकरणम् ॥ ॥ अथ मृत्युसंजीविनी ॥ लिंगमंकोलवृक्षाश्चः स्थापयित्वा पुपूजयेत्
नवघटं च तत्रैव पूजयेत्त्रिंशत्संनिधौ ॥ वृक्षं लिंगं घटं वैवसूत्रे नैके न वेष्टयेत् चतुर्भिः सावकैर्नित्यं पुष्पा
पत्तकमेतत् ॥ एवं द्विदिनिशं कुर्यात् अघोरेण समर्चयेत् ॥ पुष्पादिफलपाकांतं साधनं कारयेद्बुधः ॥ प
लानि पक्वान्मादाय पूर्वोक्तं धारयेत् घटं ॥ तं घटं पूजयेत् नित्यं गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ तुषवर्जं ततः कुर्यात्
विजानां वर्षयेत्मुखं ॥ तन्मुखे वृतं जंघां किंश्चि किं वित्प्रलेपयेत् ॥ विस्तारं मुखभांडं तं कंभकारकरोद्भ
तम् ॥ मृत्तिकां लेपयेत्तत्र तानि विजानि रोषयेत् ॥ कुंडल्या कारयेत्तत्रानुर्याड्कुं मुखानि वै ॥ शुक्लं तत्रा
मृपात्रे कुंभांडे देयमधोमुखं ॥ आतपेद्भारणा त्रैलं ग्राहयेत्तं वरक्षयेत् ॥ मासां चैव तत्रैलं मासां चैति ॥
लतैलजं ॥ नश्यं देयं मृतस्येत समाकृष्य हिते तत् ॥ नक्त्या जीयते नित्यं गतो वापि यमालयं ॥ यथायम

॥ ७८ ॥
॥ ५६ ॥

तु सूर्यादिमृतो जीव इति श्रव्यं ॥ पृथु क्रपादंतुल्यं ते न तैलेन मर्दयेत् ॥ नश्यदेव मृतस्यैव काल इष्टस्य लक्ष
णात् ॥ मृतमस्यैऽजीयमायाति नो चित्रं महादेवेन भाषितं ॥ २ ॥ पुष्पभास्करयोगेन गुड्वाभागमाहरे
त् ॥ कर्षमुष्मजलैः पीते मृतो मृत्युहरं भवेत् ॥ अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यो
नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः उक्तयोगानामयमंत्रः ॥ इति मृत्युसंजीविना ॥ ॥ इति श्रीमाधविरविनेका मरने निधि
दर्शनां जनादिमृतसंजीविनी नाम त्रयोदशोऽष्टादशः ॥ १३ ॥ अथ विषनिवारणम् ॥ शंभुनोक्तं समासेन वि
षं स्थावरजंगमं ॥ कृत्तिं मंस्थावरं वै वृश्चिकाग्रं च सत्वर्जं ॥ कमलक्षणा मेतेषां मंत्र उक्तं वदाम्यहं ॥ नाम
वक्ष्ये विषानां च शंभुना कीर्तितं पुरा ॥ वएहो वत्सनाशश्च मुखकपुष्पविषकं ॥ कूटं सठं कर्मथं च हरिडं का
लकूटकं ॥ इत्थं वज्रं चैत्रधारं हरितं गालकं विषम् ॥ शृंगा कर्कटशृंगा च मेघशृंगा हलाहलं ॥ शक्तुं करक्त
शृंगा च स्वगपुंडरीककटं ॥ संकोचमधुपाकं च रोहितं तथरंतथा ॥ पंचविंशतिमैर्भेदैर्विज्ञेयं स्थावरं विषं ॥
एतन्मध्ये शक्तिं कूरं शंकोचं कालकूटकं ॥ शृंगा मुस्तं वत्सनाभं घं च मंनुविषादिषं ॥ एतेषां नृपविद्यानशृं

॥ कार ॥

॥ ५ ॥

गलक्षणमुच्यते ॥ वांतिमूर्च्छानि सारश्च भ्रान्तिश्च लं च कर्ष्य नं ॥ काशस्वासातिवृदाहोलक्षये रुद्धस्वरं ॥ पुत्रं
जीवफलामज्जां शाततोयेन पेषयेत् ॥ भोजने वाजने पात्रे लेपे सर्वविषायहं ॥ स्थावरं जंगमं चूरं क्रितिमं
योगजं स तथा ॥ निष्कृमात्रं न संदेहो एकादशेन जीवति ॥ साचूरं तं कनं तु त्थं कुपूरं रजनी वचा ॥ नरमुत्रेण
सं पिब्या एकैकं तु विषं हरेत् ॥ समूल पत्रा सर्पाक्षातथैव देवदालिका म ॥ गिरिकर्ण्यश्च वामूलं नरमुत्रेण
पूर्वतः ॥ त्रिकुण्डं देवदालिं च तस्य सर्वविषायहं ॥ खं सराशिय मूलं तु मधुना सह भक्षयत् ॥ श्वेतं कोलस्य मूलं
तु मुखस्थे तिलके थवा ॥ मुखस्थे रेणु मूलं वा छाया शुष्कं विषायहं मूढं ॥ देवदाली वज्रपात्रे विषाय
हम् ॥ लीलसर्पस्य पुच्छं तु ककलाशस्य पुच्छं कम् ॥ ताम्रेण ठेष्टितं कृत्वा मुद्रिकां तां वधारयेत् ॥ नपास्पृष्टं
जलं पीत्वा स्थावरं जंगमं हरेत् ॥ आतरथा कियत्तराहलानां ते उपजिलोष्टक्षोमिचलुवविधायाऽसौंड
रसारणि कालकूटविषाणोरक्षरवाणी सिंदूरसारणि कालकूटविषशरीरमध्ये हसयाणि श्रीगोरक्षरेभा
जाश्चोदाय गुरुआदममिषभा मुकोरकं घेनाहिकालकूटविषः ॥ ३ ॥ श्रीमहादेवे नमः ॥ गोरक्षरेवाणी

॥ ७५ ॥

॥ ५ ॥

कालकूटविषद्वेह्यवाणा ॥४॥ मंत्राभिधुतं विमंत्रेण वारत्रयमभिमंत्रितं भक्षयेत्. यदि विकिन्नथापि
विक्रीयते. तर्हि च त्र्यं मंत्रेण वारत्रयमभिमंत्रिते जलं वारत्रयगडवेद्यमाणं पेयम् ॥ भूतागसत्त्वसंज्ञानं
मुद्रिकांधारयेत्करे ॥ न तस्य क्रमने सत्त्वं विषं स्थावरजद्रुमम् ॥ न तस्य स्नेहकषानेन विषं सर्वं विनश्यति
शिराषवृद्धकं ग्राह्यं रेवत्यां वन्दनात्तितम् ॥ न तस्य घ्नं मर्दितं ग्राह्यं न स्यादुः. विषनाशनम् ॥ वराहगोधानकु
लं शशकूटपैजिकं ॥ श्वेतागिरिकर्ण्यश्च फलं वै विनिषेधयेत् ॥ पाने सर्वविषं हन्ति मृतोपि तिष्ठते क्ष
णतः ॥ नामावाप्तयुगो यं स्वयं रुद्रेण भाषितम् ॥ वसंच पटहं चैव घुरो नैव पुल्लेपयत् ॥ मृतोपि विष
योगेन भुत्वा स्थावराण्यप्यविषघ्नं बुबुधने ॥ श्वेतापराजितामूलं पीत्वा दुग्धेन मानवः ॥ स्थावरं च विषं
हन्ति नृदरस्थं न संस्रयः ॥ ससिंधुकांजिकं पित्वा स्थावराण्यप्यविषं हरेत् ॥ ॐ नमो भगवते उडुामरे श्व
राय कुंजितामृतजटाय ठः ठः स्वाहा ॥ अनेन सर्वोषधानि अभिमंत्रयेत् ॥ इति स्थावरविषनिवारणं ॥
अथ सर्वविषनिवारणम् ॥ जातिनामं च रुचं च जडः माना मिहोच्यते ॥ वाल्मणाश्चेतवर्णाश्च क्षत्रयार

॥ कार ॥

॥ ५८ ॥

क्तवर्णका ॥ वैश्याश्च यानवर्णाश्च कृत्स्नवर्णास्तु शूद्रकाः ॥ अतस्तु कलिकश्चैव वासुकी शङ्खः पालकाः ॥
तक्षकश्च महापद्मककोटः यश्च एव ॥ कलनागाष्टकं त्येन तत्तेषां चिह्नं शिवो दितम् ॥ श्वेतपद्मं मनन्त
स्य मूर्द्धि स्पृष्टे वदश्यते ॥ शखं शेषस्य शिरसि वासुके पृष्ठे तु तलं ॥ त्रिनेत्राङ्गः सुककोटस्तक्षकः स्वस्तिकां
कितः ॥ ज्वलन्निभूलवद्भास्वंशं पालस्य मूर्द्धनि ॥ राजवर्त्तस्य मे विन्दुरादियममस्य पृष्ठतः ॥ पलपृष्ठस्य
दृश्यते सुरक्तायं विन्दुवः ॥ एवं बोधेदिनात्यादिनाम विहं शिवो दितम् ॥ तस्यामं त्रौ पधान्येव सिध्यते न
न्यथा पुनः ॥ दूरतः तस्य सूर्याद्याः पतन्ति गरुडे यथा ॥ कालाख्यानामत विहं शिवे तोक्तं यथा पुनः ॥ जेयो द
शदशभुजंगानां मवस्थानं भिषकवरैः ॥ भानो मनन्तधुधान्न आक्रान्तो विषदर्पितः ॥ आहोरेव सुतार्थेव
स्य स्थाने परिरक्षणे ॥ नवमो वैरसंघनो दशमः कालसंज्ञकः ॥ उघाते वाटशूद्राटवत्तरे शुक्लवक्षे रमशाने
व प्रवलेप्या तसि गुके ॥ देवताय न नागारे सहकारा शोकवृक्षके ॥ एषु स्थानेषु स्थानेषु दृष्टान्ते न जीवन्ति
मानवाः ॥ भूभध्ये बाधरे मूर्द्धि शंखेनेत्रे भुवौ तथा ॥ ग्रीवा विषुं ककंठे च तालुके ॥ स्तनयोः स्कन्धयोः कक्षौ

॥ गुरु ॥

॥ ५८ ॥

लिङ्गे वृषणानामिषुः॥ मर्मसधिषु सर्वत्र सर्वदष्टो न जावती॥ अष्टमायं वंशो पूर्या अमावस्यावतुर्दशी
अशुभातिथयः प्रोक्ताः सपदष्टा न जावति॥ कृतिकाश्रवणं मूलं विशाखा भरणी तथा॥ पूर्वातिश्रुतथा
चित्राश्लेषा मेषा न जावति॥ मघा रेवत्या योश्चैव हस्त रेवति शात्यये॥ कालवेला समाख्याताः सर्वदष्टो
न जावति॥ सर्पस्य तालुमध्ये तु दन्तयोद्धः रसनिभम्॥ विमुञ्चति वीमुध्ये रितेनायं कालसन्निभः॥ वक्र
कृतिश्च वादेशाय कजं प्रकला कृतिः॥ सुनिनः श्वेतरक्तं वा त्रिदशोपिन जावतिः॥ सविन्मुत्र पुरीषं वीह
कुलं छर्दिदा हतद्॥ सानुनासिकवाक्यं सन्निभेदमथापि वा॥ नाम्राभं ते त्रयुगलमथ वा कवनीलकम्
वियोगोदरनष्टाखं तविघात्कालमाश्रितम्॥ लोवनादुदके नाथः शीतलेन मुहुर्मुहुः॥ रोमाश्चोत भवेत्त
स्य तं विघात्कालमक्षितम्॥ वेदेनादं समूले वा नष्टं दंशोपि वा भवेत्॥ भक्षणात्तीक्ष्णदाहं वसोपिकाले
न भाक्षितम्॥ सोमसूर्ययदादीप्नयश्च निवतारकम्॥ दर्पणोऽसिशिले वार्थः धत्ते तैलेन तन्मुखम्॥ नय
श्च दिशमाणोऽपि कालदष्टो न सस्यः॥ ज्ञात्वा कालमकालं च पश्येद्द्वेषजमावरोत्॥ लुतकं गन्धकं तु त्थं

॥ कार ॥

॥ ५६ ॥

कर्णरजीसमं ॥ देवदाल्पादुवैमर्द्येदिनं निष्कं तु भक्षयेत् ॥ कालशैलाशनिर्नाम ॥ रससर्पविषाग्रहं ॥ नर
मूत्रं पिबेच्चानुकालं दधिजीवति ॥ श्वेतापराजितामूलं देवदालीयमूलकं ॥ वारिणिषे पित्तं नश्यंका
दध्यापि जीवति ॥ दधिमधुनवतीतं पिप्पलीशृङ्ग ॥ बेरं मरिचकं च वासुसं सैश्ववं च ॥ यदि दशति सरोषं
तक्षको वासुकी वायमसदनगतो वा आनयेत्तक्षरोत्त ॥ कदुका मुशली त्वातो यैर्दिषाग्रहम् ॥ दधि
कालिवला मूलं लेपात्सर्वविषाग्रहम् ॥ वा ॥ रिणाटं कण्ठपीतमथ वार्कस्य मूलकम् ॥ सैश्ववं च नृमू
त्रेण ॥ पुन्येकं विषनाशनम् ॥ इन्द्रवारुणिकामूलं श्वेतावाथ पुनर्नवा ॥ वन्ध्याककोटकी मूलं मुशली
कन्दमूलकम् ॥ तडुलोदकपातेन ॥ पुन्येकं विषनाशनम् ॥ भृङ्ग ॥ राजस्य मूलं तु ॥ त्रिशूलित्यासु मूलक
म् ॥ तोयैवातं डुलामूलं पुन्येकं विषजिह्ववेत् ॥ कदुतुवुद्रवं मूलं श्रद्धांगो मुत्रैषे पित्तम् ॥ छायाशुक्ला
वटी मुत्रैः पाते लेपे विषाग्रहम् ॥ गोमूत्रे नरमूत्रे वायुराणो न धृतेन वा ॥ हरिद्रापातपात्रेण विषं हन्ति च राव
रम् ॥ दशवधात्परं सर्पिषु राणामिकत्वात् ॥ यदि सर्पिर्विषात्तानां सर्वस्थानगतं तं विषं ॥ गोक्षीरैरजनीकाथं

॥ ७५ ॥

॥ ५६ ॥

वीवेत्सर्वविषापरहम्॥ मूलनुभवेनगुंजायावत्क्रस्थंविषनाशनम्॥ पुष्योद्धतंतस्यमूलं नश्येनपाठाद्रा
वेण॥ तन्मूलंघानेस्यात्कालदष्टजित्॥ भर्कमूलेनसंलिप्यंद्रवविषहरंमतं॥ रक्तवित्रेगोयाभ्यांतथाविष
निवारणं॥ सर्पहरितवर्णंचपुच्छानंतंयगृयेछिरः॥ शुक्लंरुक्मंयुक्धार्यंनश्यंसर्वविषहम्॥ शुक्लशुक्लेद
क्षिणाङ्गेरुक्मरुक्मेववामके॥ मृतसंजीवनत्यनत् कालदष्टेपिजीवति॥ तिक्तकोषातकीकाथंमध्वान्य
संयुतंपिबेत्॥ तत्क्षणादसतेजनुवियोगादिषुमुच्यतेकडुकाजम्बुमूलंवातक्रामैवापिवेज्जलैः॥ तत्क्षणा
दसतेशाथंविषयोगादिमुच्यते॥ राजपृक्षादृष्ट्याह्यंशुक्लंरुक्मंयुक्थकपृथक्॥ शुक्लापक्षेनुशुक्लातांवनुविंश
तिभिःसह॥ मरिचैःपातदष्टस्यरुक्मत्यचंतथा॥ पीत्वातैनिविषंदष्टंकथितंहरमेखले॥ कुंकुमरक्तलोध्रं
चशिलावेवाथरोवना॥ गुटिकालेपनाद्वनिविषंस्थावरजंगमं देहीद्विशिलातालंकुंकुमंकुष्ठकंजलैः॥ गु
टिकालेपमात्रेणविषंहन्तिमहाद्रुतं॥ पूतिकरंजपृक्षस्य मज्जानंकारविज्जजम्॥ पिष्ट्वापिबेत्विषंतद्विनि
हन्तितात्रशंसयः॥ पिप्पलीमरिचगुह्यगृहधूमंमनशिला॥ मालकंसर्षपाश्वातागवापितेनलोडयेत्॥ गु

॥ कार ॥

॥ ६० ॥

टिकां जनने श्येनपाताभ्यंजनलेपनात् ॥ तक्षकेनापि दृष्टस्य निविषं कुरुते क्षणात् ॥ यथाक्षौद्रं मरीचं च य
त्र हि गुशिलाधवा ॥ जलेन गुटिका नश्ये कालदष्टेऽपि जीवति ॥ अश्वगंधा मेघनादगुगुलं महिषाक्षकं ॥ गृहधूमे
नवालेपं शिवकठविषायहम् ॥ यं वाङ्गं अश्वगन्धायाद्यागीमुत्रेण येष्येत् ॥ लेपमात्रेण स देहो लालासो वि
षनाशनम् ॥ शिलाहिगुक्वाव्योषमभयार्द्रकपंचकं ॥ नश्ये वासुकि दृष्टस्य निविषं सितवारिणा ॥ पुत्रं जीव
फलां मज्जां विक्षारेन येष्येत् ॥ लेपां जनने नश्येन कालदष्टेऽपि जीवति ॥ कस्य भूतूरमूलस्य चूर्णं ग्राह्यं पलो
म्भितं ॥ करं जतैलकर्षेण वटिकृत्यानुधारयेत् ॥ जंवारस्य रसैषा त्वावोडी विषविनाशनम् ॥ लज्जालुमूलं नील्या
वामूलं च हृदयवारिणा ॥ पात्वावोडी विषं हन्ति लेपाङ्गुजां रणान्ततः ॥ गृहधूमो हरिद्रे द्वे एमूलं तडलायकं ॥ अ
पि वासुकी दष्टेऽपि विवेदधिघृताक्षितम् ॥ तण्डुलीकमूलं नुपीत्वा तण्डुलवारिणा ॥ तक्षकेनापि दृष्टस्य
निविषं कुरुते क्षवम् ॥ कुलारमूलं नश्येन कालदष्टेऽपि जीवति ॥ ॐ आत्यवशुषा दृष्टदष्टे हं हरि विष स्वाहा
अनेन मंत्रेण उक्तयोगनामधि मन्त्रयेत् ॥ अघराजितमूलेन घृतेन त्वगातं विषम् ॥ ययसारक्तगं हन्ति मा

॥ गुरु ॥

॥ ६० ॥

सगंकुष्टदूरांतः॥ भस्थिगंरजनीयुक्तं मेदगंकाकुलीयकम्॥ शुक्रगंनोचितं नस्मात्तजेयाचैवापराजि
ना॥ इतिभावोभवेद्यस्य॥ आत्मरुयमिदंजगत्॥ तंसर्पे विषकीटाद्येभक्षमाणानवाध्यते॥ सद्यसर्पेणाद
ष्टस्यवामनासिकयाहृतः॥ लेपकर्णमलेनापिनृमूत्रैसेचनंचवा॥ सभतेगरलंतेननोद्धावतिधातुषु
शिरीषपुष्पस्यरसैः सप्राहमनियंसितं॥ भावितंसर्पदृष्टानांयानेनश्यांजनेहितं॥ स्वच्छन्दभैरवाविशाक
त्पतेविषनाशिनी॥ ॐ नमोभगवतीस्वच्छन्दभैरवाकालकूटविषंस्फोदयस्वादयअवतारयनास्तिविषु
हालाहलविशुद्धिप्रविषसंयोगविषस्यसुग्रविषस्थावरविषजगमविषकालचंचुपापराइष्टमन्त्रः॥
उघजेनअथयउं कालायमहाकालायकालमर्ददेवीअमृतगर्भदेविउंउं फट्स्वाहा॥ अनेनमंत्रेणाता
उयेत् जलंपापयेत् वनिविषंस्यात्॥ इतिस्वच्छन्दभैरवाविद्या॥ ॐ हूं हूं स्वः सः हूं अनेनाभिमन्त्रितपा
नीययानेनअपसंमार्जनेननवानिविषंस्यात्॥ देवदारुचित्रकंचकंबाएकलांगली मूलानिवारिणा
धान्याकालदृष्टहरंधिवेत्॥ पत्रौषधिषुयोगेनयदिदृष्टोनजावति॥ दृष्टयेत्तीक्ष्णशस्त्रेणादशस्थानंभि

॥ कार ॥

॥ ६१ ॥

षकवरः ॥ स्थावरं तु विषं दद्यात् डष्टे डष्टे न हन्यते ॥ यस्तु सं रोहितः सर्पो धूमं वक्त्रं विमुंचति ॥ तडागेपि
सितं भुक्ता बहुशं तो न दशतः ॥ अशक्यं मगदैरन्यै विशेषे वनविकित्तयेत् ॥ शारक्षौ डघृत युक्तं द्विगुं जा
पाययेद्विषम् ॥ विवेणालेपयेदंशं कालदष्टेपि जावति ॥ मृतसंजीवनं ख्यातं तिर्गुं दानं गरं विषम् ॥ वंशत
गरमूलं वपुष्पाण्युपाटय योजितं ॥ दंशे मृतमपि दष्टं कपुहं वानयतीति नो वित्रं ॥ सर्पदष्टे पदावीरः ॥
सर्पं दंशयते स्वयं ॥ मुक्तो सौम्यते सर्पस्वयंति विषतां वेत् ॥ यद्वा तद्वा तद्वा फलं दत्तं सर्पभावेन भक्षयेत् ॥
दनैवा भक्षयेभूयां दंडवत्पतितो भुवि ॥ सर्पभावेन संदेहो न तत्संक्रमते विषः ॥ अत्यन्तविषयोगोर्तं जलमध्ये
विनिक्षिपेत् ॥ मूलं तु डलवारिणां पिवन्ति यः पुन्यं कृत्वा संभवन्ति ॥ पिष्टां तु निभद्रयोगादिवसे स्याद्वाहिभा
तिः कृतः ॥ सर्पादेव फणाय दशति तं मोहात्ति तं मातवं स्थाते ननु स एव प्रातिनियतं वक्त्रं यमस्यावितं ॥
आषाढभुक्त्वा यं वभ्यां करं डशिरिषमूलकं ॥ तंतं डलोदकपातेन सर्पदंशो न पापयेत् ॥ भ्रमाद्वा दशने सर्पस्त
दास्यो विनश्यति ॥ पुष्यश्चेत्तार्कमूलं तु स्वेतवर्षाभूमूलकं ॥ स गृह्ययेत्ततः पिष्ट्वा तं डलवारिणां ॥ सर्पभा

॥ गुह्य ॥

॥ ६१ ॥

तिविताशार्थं पुनिसं वसरं नरैः ॥ मसूरं निवधनाभ्यां खादेन्मघगते रवौ ॥ अयमंकं न भानि स्यात् वर्षानस्य
नशंशयः ॥ कपलासस्य दंतास्तु सितसुत्रेण वेष्टयेत् ॥ बाहो बद्धा विषं हंति विषं भूत्वा न बाधते ॥ सपट्ट
श्चिक मूखानां विषस्तंभः प्रजायते ॥ ॐ शरी कीर्तय कीर्तय संजारय संजारय स्वाहा ॥ अनेन मंत्रे हसौ
वध्वैत पाताल गरुड मूलं लंबमानं गृहे स्थितं ॥ दद्याद्गच्छानिते पूर्व सर्पाघातिकाः ॥ ॐ प्रः सर्प
कुलाय स्वाहा ॥ अनेन सप्ताभि मन्त्रिना मृत्तिका गृह मध्ये क्षिपेत् ॥ सर्पाः पलायने ॥ इति सर्प विष निवा
रणं ॥ अथ दृश्चिक विष निवारणं ॥ शिरीष वीज गोमो संदाड मस्य च मूलक ॥ अर्क क्षीरयुतं हन्ति धूपो
दृश्चिक जं विषं ॥ मसुरपाणवन कुकपतां यास्यं पुरीषं सह भातु मूले ॥ धूपो निरुन्त्या भुवि विषं समस्तं वने वि
षं दृश्चिक सर्प जानम ॥ रजनी वूर्णा धूपेन विषं दृश्चिक जं हरेत् ॥ वस्त्रेणा द्वाघ साध्यं न ह्यधूपं वपावये
त् ॥ दश वंधूपये न्दुधे सर्व धूपे त्वयं विधिः ॥ नो ये र्वा नागं रं न श्च पेयं वा से भव वंधनं ॥ अर्क धूपे र मूलं वा
जल पाने विषा घहम् ॥ पुत्रं जीव फलामं ज्ञां यत्मा सोत्थां करं जका ॥ न ज्ञात नो ये पले पो हन्ति दृश्चिक

कार
६२

नविषम् ॥ हिगुंवाजललेपेन वृश्चिकोत्थं विषं हरेत् ॥ शिक्वास्थं सप्रधाव्यस्तं सुख्यं कपयमानयेत् ॥ तन्कृष्ण
वह्निना स्पृष्टं दंशस्थाने विषं हरेत् ॥ तिलमात्रं विषं खारे ह्येषा द्वाविषनाशयेत् ॥ अथ डग्ध्रलेपेन दद्या
द्वाधूपितेन वा ॥ वाजपूरकमूलस्य लेपनाद्वा हरानकी ॥ लेपाज्जानिगुणाभ्यां वा हरिशालेपनेन वा ॥ वृश्चि
कस्य विषं हन्ति पुन्यकेतनशसयः ॥ मातुलुङ्गस्य मूलं च रविवारे समुद्धरेत् ॥ उन्नगभिर्मूखेनैव हंमत्रो
न्नगराणां स्पृशेत् ॥ वामाङ्गं दक्षिणे दष्टे वामदष्टे च दक्षिणे ॥ सप्रधामार्जनैव विषं वृश्चिकजं जयेत् ॥ अ
श्वगन्धीयमूलं च मूलं चैव पुनर्नवं ॥ रविवारे समुद्धृत्य द्वाभ्यां वृश्चिकदंशकम् ॥ मार्जनैव विषं हन्ति सदंश
दष्टपुन्ययं ॥ कार्पासमूलं च विन्वा विषजित्कारणकूत्कने ॥ ग्राह्यं हसपदि मूलं पुनरादित्यवासरे मुखस्थं
कूत्कने कर्णे विषं वृश्चिकजं हरेत् ॥ ॐ क्षा फट् स्वाहा ॥ अनेनापमार्जयेत् ॥ निविषो भवति ॥ साखो साखो
महाखो हि ॥ अनेन गारुडमन्त्रेण वृश्चिकदंशं करवीरकाष्ठेनापमार्जयेत् ॥ निविषो भवति ॥ इति वृश्चिकवि
षनिवारणं ॥ अथ मूखकविषनिवारणं ॥ शिलातालककुष्ठानि भास्वनिर्गुडिकाद्रवैः ॥ यानं मूषिकदृष्टानां

॥ ७५ ॥
॥ ६२ ॥

स्नानविषादहं॥ गृहगोधासमादायपिश्तातंडुलवारिणा॥ लेपादाषुविषं हनिपिवेक्षाक्षारयाचितम्
शर्षपं कुंकुमं तक्रं समभागयुतं पिवेत्॥ विषं मूषिकदद्यात्तां सममाप्नोति तक्षणात्॥ विंवाफलसमायु
क्तं गृहधूमं पलाद्वकम्॥ पुराणयेन सप्ताहं खादेदाषुविषं हरेत्॥ इति मूषिकविषनिवारणं॥ कुकुरविष
नाशनमथ॥ गुडतैलार्द्रं डग्धं च लेपात्त्वानविषं हरेत्॥ पिष्ट्वापामार्गमूलं वंकर्षे कं मधुना लिहेत्॥ धा
तदन्तविषं हनि लेपाज्ज कुटविष्टया॥ उन्नतश्चानदन्तानां कुमारीदलं सैन्धवम्॥ मुखस्थं वधयेत्पिंडं त्रि
दिनाने सुखाहम्॥ इति कुकुरविषनिवारणं॥ अथ भेकमत्स्यादिविषनिवारणं॥ शिरीषफलं त्वगक्षारं
पिवेदेष्टविषादहम्॥ श्रुषमाञ्जं मेघनादं भेकमत्स्यविषादहं॥ शृङ्गी मत्स्यविषं श्वेताघृतं विकृणापि
डितः॥ इति भेकमत्स्यविषनिवारणम्॥ अथ गृहगोधाविषनिवारणम्॥ गृहगोधाविषं हन्यात्कास्मैरमू
लतश्पतः॥ इति गोधाविषनिवारणं॥ अथ व्याघ्रादिविषनिवारणं॥ वृकव्याघ्रशृगालाखुभल्लुकदीपि
वाजीनां॥ रुधिरश्रावयेद्दंशान् दाह्यत्वात्कया॥ लेपात्सर्वविषं हनि मूलं श्वेतपुनतवम्॥ किमत्र वहु

॥ कार ॥

॥ ६३ ॥

नोक्तेनतश्चणादिषनाशनम् ॥ विंगटस्यवधानेन व्याघ्रवालविषं हरेत् ॥ धनूरपत्रतोयेन वृणोति कटु
संभवंम् ॥ उदरस्थं विषं हनि व्याघ्रवाल समुद्रवम् ॥ गोजिह्वा मूलिकापि द्वाजलेन मधुना शह ॥ लेपोपि स
र्वजंतुनां तखतुंडविषं हरेत् ॥ तथा निवत्त्व च वैवसमि वृक्षत्वचम तथा ॥ उह्वोदकेन लेपस्यात् न खदन्त
विषं हरेत् ॥ तथा दाह हरिद्रया लेपो दन्तविषाय ह ॥ इति व्याघ्रादिविषनिवारणं ॥ अथ किटविषनिवारण
म् ॥ आग्नेन तण्डुली मूलं तुलसा मूली काथवा ॥ तंडुलोदकपानेन कीटकोत्थविषं हरेत् ॥ लाङ्गुल्या कटु
नुव्या वा देवदाला निशापिवा ॥ मूलं विजंकांजिकेन लेपः कीटविषाय हम् ॥ तिलशर्षपकुष्ठश्च बीजकरंज
संभवम् ॥ उद्धर्तनात् प्रलेपाद्वा सर्वकीटविकारजित् ॥ करंजवात्र मिद्वार्थं तिलैलेपो विषाय हम् ॥ निशाहार
निशाचैव मंजिष्टानागकेशरं ॥ एषां लेपो निहन्त्याशु विषं लूता समुद्रवम् ॥ इति कीटविषविनाशनं ॥ अथ
सर्वजन्तुनिवारणं ॥ उत्रंजीवफलान्मज्जां शिततोयेन पेययेत् ॥ लेपांजनं शैलुपानादां निष्कमात्रतः ॥ व्या
घ्रमूषकगोनाशश्चैविकादिविषं हरेत् ॥ दुःसहं यद्विषं चान्यं विषं स्फोटं च नाशयेत् ॥ वध्वा कर्कोटकी कन्दं

॥ ७४ ॥

॥ ६३ ॥

जलेपि द्वापलेपयेत् ॥ सपे मूषकमार्जो रट्टश्चिकादिविषायहम् ॥ इति सर्वजन्तुविषनिवारणम् ॥ अथो
थोपविषनिवारणम् ॥ श्रुत्यैको नमनकश्चैव करवीरश्च लाडली चक्री वैवयालकः कुम्भकुम्भं गुं जानधेव
व ॥ महालक्ष्म्यस्या घासृता सुपविषावुधैः ॥ ससिंधुकाजिकं घात्वा समसोऽपविषं हरेत् ॥ करवीरविषं हन्ति
धृतेनपि हरीतकी ॥ निवपत्रघृतं हन्ति धृतेन मधुपानतः ॥ इत्युपविषनिवारणम् ॥ अथ योगजविषनि
वारणम् ॥ अनेकविषजन्तुनां वूर्णं उपविषैर्युतम् ॥ मिश्रानं नखकैशाघैः लोहाय लोहाघैः वूर्णं कृत्रिमं ववि
ख्यातं पक्ष्यान्माषाञ्च बाधतेः ॥ भालस्यं कुरुते शीघ्रं काशं स्वासं वलक्षणं ॥ रक्तश्रावो ज्वरशोषः पीतवक्षु
श्च लक्ष्येत् ॥ मृतं मृतं मृतं स्यार्णं श्रद्धं वै हेममाशिकं ॥ श्यातंगधकं तुल्यं मर्द्यं कन्या दूवैर्दिनं ॥ तदुष्कं समि
ताक्षौ द्वे मासमेकं लिहेत्तदा ॥ वह्निमूलं शृतं क्षारमनुह्वगरनाशनम् ॥ पुत्रं जीवफलोन्मज्जात्रिकमात्रंगवा
पयः ॥ पित्तावोग्रहरं हन्यात् कृत्रिमयोगजं विषम् ॥ सटीपुष्करमूलं वपायं पावनतः विषं ॥ तन्निवेद्युत
लोयाश्च ॥ वनश्चाज्वलापहम् ॥ क्षारमूत्रयुतं यथ्यं सात्यन्नं परमं हितं ॥ गृहधूमं जलेपि द्वातं डलीमूलं तुल्य

॥ कार ॥

॥ ६४ ॥

कम् ॥ एलातिनाशयत्राणि शुषणं जीरकं समं ॥ चूर्णयित्वा सितायोन्माभुक्तागरहरं भवेत् ॥ पयसारजनीकु
संमध्वाज्यं गृह्णूय कम् ॥ तंडुलीमूलसयुक्तं कर्षणं गरहरं लिहेत् ॥ इति कृत्रिमविषनिवारणम् ॥ अथ पाग
जविषनिवारणम् ॥ तैलकर्षणं रजं वा रसयोगाजं विषं ॥ मरिचं तु विकामूलं योगजविषमेव नत ॥ पुत्रजीव
फलैर्नैव रजनीमारनालकैः ॥ देवदालान् मूत्रैर्वा सर्पाश्वावेन्द्रवारुणाः ॥ गिरिकर्णीयमूलं वा पुन्यकं विषजि
द्रवेत् ॥ मध्वाज्यं काकमायाः ॥ नुद्रवैपीत्याविषं हरेत् ॥ गिरिकर्णीनागशुष्पिमुडीयानादियं हरेत् ॥ इति योग
विषनिवारणम् ॥ अथ भस्त्रातविषनिवारणं ॥ भस्त्राततैलसंयोगात् ॥ स्फोटसंजायते नृणाम् ॥ नवनीतं
तिलपात्वा तलेन तु जज्जयेत् ॥ विविपत्रपलेपाच्च तं जयेत् सयेन वा ॥ भस्त्रातकस्य मूलस्य मृत्तिकाभि
पुलेपनात् ॥ तत्संजातविकाराणि नाशयत्येव निश्चितं ॥ इति भस्त्रातकविषनिवारणं ॥ इति श्रानाथ
विरचिते विषनिवारणं नाम नवदशोपदेशः ॥ अथ यक्षणासाधनम् ॥ सर्वासां यक्षणां नानुध्यातं कुर्या
समाहितः ॥ भगिनाभ्यां पुत्रीस्त्रीभ्यां यथेप्सितां ॥ भोज्यं निरामिषं वान्नं वर्ज्यं तांबूलभक्षणं ॥

॥ ७५ ॥

॥ ६४ ॥

उपविश्याजिरादीवपातः स्नात्वा नक्तं स्पृशेत् ॥ नित्यं कृत्यं नु कृत्यानुस्थानेन निर्जने जयेत् ॥ यावत्प्रसाद
तां यांति यक्षिण्यो वाङ्मनः पुदा ॥ जयेत्त्रिंशद्वयं मन्त्रिंशमशाने निर्मयो मुनिः ॥ दशां संगुगुलं साज्यं कृत्यानु
पतिभ्रमा ॥ पञ्चाशन्मानुषाणां वदन्ति भोजनं सदा ॥ ह्रीं विभ्रमं ह्ये विभ्रमं कुरु कुरु ह्ये हि भगवन्ति स्वा
हा ॥ लंखलिपयैष्ठेवं गौरवर्णाधजोत्पलाम् ॥ सर्वालंकारिणी दिव्यां समालिख्यावयेत्ततः ॥ जानिपु
ष्पैः सोपचारैः सहैकं ततो जयेत् ॥ त्रिसंध्यं नु सदा वारं रात्रिं नु ततो जयेत् ॥ अर्द्धरात्रिं गते देवी समा
गत्य प्रयच्छति ॥ पंचविंशतिदशैः एष न्यहंतो विना सती ॥ ॐ रतिप्रिये स्वाहा ॥ एकलिङ्गं महादेवं त्रि
संध्यं पूजयेत् सदा ॥ धूपं दत्वा जयेत् मन्त्रं त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं कम ॥ मासमेकं ततो यांति यक्षिणी सुरसुन्दरी
इत्वार्यं परामे नमो त्रीं वृत्ते सा त्वं किमिच्छसि ॥ देवि दारिद्र्यदग्धोऽस्मि तन्मे नाशकरी भव ॥ ततो ददाति सानु
ष्टाविनाद्यास्थिरजीवितां ॥ ॐ ह्रीं भागवद् सुरसुन्दरी स्वाहा ॥ कुङ्कुमेन समालिख्य भूर्जपत्रे सुलक्षणैः
पुतिपदिसमारभ्य पूजां कृत्वा जयेत्ततः ॥ त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं तु मासाने पूजयेत् त्रिंशत् ॥ सजयं नद्रात्रं नु

॥ कार ॥

॥ ६५ ॥

समागत्य प्रयच्छति ॥ शिना राणां सहस्रैकं प्रत्यहं परितोषिता ॥ ॐ ह्रीं अनुरागिणा मैथुनप्रिये स्वाहा ॥ ध्या
त्वा जपेन्न तोरात्रो सागरस्य तटे शुविः ॥ लक्षजपे भवेद्बुद्धोदने सागरवेटकः ॥ लक्षत्रयं वटस्थाने रात्रो मंत्र
त्रं जपेत्स्वयं ॥ लक्षत्रयं ततो सिद्धा देवा वटयक्षिणी ॥ रसरसायनं दिवं शुद्धकर्माण्यनेकधा ॥ सिद्धानि
सर्वकार्याणि तान्यथा शं करोदितं ॥ ॐ नमो वदुष्पाणकर्णकारो स्वाहा ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय वरादे वि
ने स्वाहा ॥ मंत्रद्वयस्यैकस्यैकैव सिद्धिः ॥ विंशत्यक्षतले लक्षं मंत्रमावत्रमावर्तयेद्बुविः ॥ एतत्पत्रैर्भूर्ज
पुष्पैः सघृतैः होममाचरेत् ॥ विशालावनतः स्पृष्ट्वा रसं दिवं रसायनम् ॥ ॐ ह्रीं विशालेन्द्रां ह्रीं स्वाहा ॥ नरा
स्थिना नरास्थिनि सिता मुद्रा गले पाणौ वकर्णके ॥ धारयेज्जलमालावता दृशी च्चरमानतः ॥ लक्षमेकं जपेन्मं
त्रं साधको निभयः शुविः ॥ ततो महाभया यक्षी दराती दं रसायनं ॥ तस्य भक्षणमात्रेण पवनानपि वालये
त् ॥ वली पलितनिर्मुक्तश्चिरं जीवा भवेन्नरः ॥ ॐ ह्रीं महाभये ह्रीं स्वाहा ॥ शुक्लपक्षे वतावत्स्याद्यावत्पश्येत्
वद्रमा ॥ पतियत्पूर्णा पूर्णान्तं तवलक्षमिदं जपेत् ॥ अमृतवदिका दन्तपीत्वा यदमरो भवेत् ॥ ॐ ह्रीं वदिके

॥ ७५ ॥

॥ ६५ ॥

हंस ह्रीं स्वाहा ॥ जप्ते मासत्रयं रक्ते कंवले सुप्रसीदति ॥ मृतकोत्थापनं कुर्यात्पतिमावलने तथा ॥ ह्रीं सुकं व
ले महादेवी मृतकमुत्थापयत्पतिमां बालपपर्वतात्कंपय लीलाया विलस स्वाहा ॥ भक्षेन्नरशनं जान्वा यत्किं
चित्त्वार्थभोजनम् ॥ न ह्रनंदीयते तस्यैव दधो मासमेकतः ॥ ततो देवी समागत्य हस्ताद्भुक्तातिभोजनम् ॥ तत्रै
व सा बरंदने नित्यं सान्निध्यकारकम् ॥ अतीतानागतं कर्म स्वस्था स्वस्थं वृत्तिना ॥ पतिमां वर्धता सवान्वा
लयत्येव तत्क्षणात् ॥ ॐ कारमुखे विष्णुः जिह्वे ॐ हूं चेटके ज स्वाहा ॥ पूर्वमेवायुतं जप्त्वा -- कृत्वा भिमं त्रि
नाम् ॥ हस्तपादपलेपेन गुप्ते वक्ति शुभाशुभम् ॥ त्रैलोक्यदर्शिनी वार्त्ता नादशी कथयत्यलम् ॥ ॐ ह्रीं नमो भग
वती कर्णपिशाचितीभिर्वदस्व स्वाहा ॥ गोमयैर्विलिपेद्भूमिं कुशास्रत्रसमाचरेत् पंचोपचारैर्नैवेद्यैर्देवदे
वीषपूजयेत् ॥ अक्षसूत्रं करे धत्वा पूर्वमेवायुतं जपेत् ॥ अर्द्धरात्रे गते देवी सुप्ते वक्ति शुभाशुभम् ॥ ॐ ह्रीं आग
च्छ भागं च वामुडे त्वं स्वाहा ॥ रोवते कुंकुमैश्च रेष मष्टदलं लिखेत् ॥ निरधे भूर्जपत्रे वसमायाति विजयले
लिखित्वा घारयेन्मूर्द्धि इमं मंत्रं ततो जपेत् ॥ पूर्वमेवायुतं सप्तमे व कुर्यात्पयतः ॥ अतीतानागतं सर्वं सुप्ते व

॥ कार ॥

॥ ६६ ॥

इतिदेवत ॥ ॐ ह्रीं विविना पिशा विना स्वाहा ॥ अलाबु मूलिकां पुष्पे तथा सर्पा क्षिमूलिकां ॥ ग्राह्या भिमं त्रि
तां रक्त सूत्रेण परि वेष्टयेत् ॥ मूर्ध्नि वेष्टे कृते सुप्ते वदत्येवं शुभा शुभः ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय कर्ण पिशा वा
य स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं वट वृक्ष तले शुविः ॥ बंधू ककु सुमेः पश्चात्त मध्या ज्येष्ठार मिश्रितैः ॥ कूपे उश
मे दशांसे ननु रुषा तूर्वया न्वितम् ॥ ततः सिद्धा भवेद्देवा विचित्रा वरिष्टदा विचित्रे विचित्र रूपे सिद्धिं कुरु कुरु
स्वाहा ॥ जप होम योरय मत्रः ॥ पवेशे नगरस्यान्त लक्ष संख्या जपे शुविः ॥ पत्र पत्रैर्घृतैर्तोयैः कृत होमो द
शां सतः ॥ पश्यत्यंजनं हसिये न पश्यति भूति धीः ॥ सुखे न तं वगृह्णाति निविधौ परिभयते ॥ ॐ हं सौ हं सया
ने हं स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं राजद्वारे शुवि स्थितः सक्षारै मालता पुष्पै कृत होमे दशां सः ॥ मदनान्य क्षि
ण सिद्धा गुटिकां संप्रयच्छति ॥ तथा मुखस्थया पश्य वित्ररथा भवेन्नरः ॥ ॐ हं मदेते मदन विडं विआलि
ङ्गय आलिङ्गय संगमं देसंगमं देहि हिं श्री स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं पलास तरु जैश्वनै मधुना ते कृते होमे
कालवर्णा प्रसीदति ॥ सैत्य धा एस हृष्टां भोगति संभक शिभव ॥ सततं तां स्मरेत्तत्रं विविधाश्चर्य कारिणी ॐ

॥ गुदा ॥

॥ ६६ ॥

ॐ ह्रीं कालवर्णिकेठस्वाहा ॥ स्वगृहे संस्थितो रक्तैः करविस्पृशत कैः ॥ लक्ष्मावर्तये नमः त्रं पुण्याभ्यां नदृशां
सतः ॥ होमे कृतं भवे सिद्धा लक्ष्मीनामा खया गिताः ॥ रसं रसायनं दिव्यं निधानं वपु यद्धति ॥ ॐ ह्रीं लक्ष्मी
श्री कमलधारिणी हंसस्वाहा ॥ रक्तमाल्याम्वरे मन्त्रं वतु दशदिने वयेत् ॥ ततः सिद्धा भवे देवी सोभना भो
गदायिनी ॥ ॐ भू शो क य ल्वा कार कर तले शोभते श्रीक्षः स्वाहा ॥ पुण्या शो क तले गत्वा वन्दने न सुमंड
लम् ॥ गत्वा देवी समभ्यर्च्य धूपं दत्वा सहस्रकम् ॥ मन्त्रमावर्तयेत्मा संतु भोजान रसदा ॥ एतौ पूजां शुभां कृ
त्वा जयेत् मन्त्रं निशार्द्रके ॥ न मे देवी समागत्य निधानं रसमंजनं ॥ ददति मंत्रिणे मन्त्रा दिव्येति वनिश्चि नम
ॐ ह्रीं नदी महानदी सरूपवती स्वाहा ॥ स्वस्ति गन्धगहस्थाने वन्दनं सुमण्डले ॥ कृत्वा हस्तपुमारो न पूजयेत्
तत्र पश्चिनी ॥ धूपं सगुग्गुलं दत्वा जयेत् मन्त्रं सहस्रकम् ॥ मासमेकं ततः पूजां कृत्वा एतौ पुनर्जवेत् ॥ अर्द्रा
त्रिगते देवी समागत्य यद्धति ॥ निधानं दिव्ययोगं वनस्मान्मन्त्री सुखी भवेत् ॥ ॐ ह्रीं यमनी स्वाहा ॥ इति श्री नाथ
विरचिते कामरत्नेयक्षणी सांघनं यं वदशोपदेशोपदेशः ॥ अथ वीर्यस्तभनवाजी कुरणादिषोक्त रसयोगसिद्धये

॥ कार ॥

॥ ६ ॥

रसादिशोधनं मारणं ॥ अथ रसशोधनम् ॥ पलद्रुतं न कर्तव्यं रससंस्कारमुन्नमम् ॥ अघोरेण वसंत्रेण रसर
क्षावपूजनम् ॥ अघोरेभ्यो थघोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यः नमस्ते रुद्ररूपेभ्यो नमः ॥ जमार्या च
शिलाचूर्णेन दिनं सूतं विमं विमर्दयेत् ॥ पानयेत्पानकायं त्रैसम्यग्भुङ्क्ते भवेद्रसः ॥ अथ बाहीः जुलात्सूतं
ग्राहयेत्तन्निगद्यते ॥ पाटभद्रसेमं घं हिं गुलं याममात्रतः ॥ जं वा एणां द्रवैश्च पत्यं पातालं यंत्रके
नत्सूतं योजयेद्योगे सप्तकशुकवर्जितं ॥ रसस्य दशमां ससुगं भंदत्वा विर्दयद्रयः ॥ रवाता यथेष्टं कंसक
ल्पयेत् ॥ इश्वरी रसशोधनम् ॥ अथ रसमारणम् ॥ युक्तेः सर्वस्य सूतस्य तप्तप्रखले विमर्दयेत् ॥ अजा
शकृत् तथा त्रितुतप्रखलेनियोजयेत् ॥ खल्वं लोहमयशस्तं पाषाणेन मयोपिवा ॥ अजीर्णं वाथ
जीर्णं च यः सूतं वातयेत् ॥ खल्वं हासदु एवा एममं शोहिमं हेश्वरि एमठं पदलव एपंतथाक्षास्वतु
ष्टयम् ॥ त्रिकदुः शृगवेरं च मातुलुङ्गं सप्तमम् ॥ पिण्डमध्वेरसंदत्वा श्वेद्येत् सप्तवारकं ॥ सारनाले

॥ ७ ॥

॥ ६ ॥

नुमद्रुतेगतासार्थीजायतेध्रुवम् एतदेवरसंयत्नात् जंवीसससंयुतम् ॥ दिनैकंधारयेधर्मैः ॥ मृत्यात्रे
वासितोभवेत् ॥ ग्नासंत्रैवदानव्यंस्वर्णाशुद्धशौनैशौनैः ॥ वतुषट्पद्यादिनुल्यानं क्रमादाध्यापवारयेत्
वनुः षष्ठ्यशक्रं वासौ द्वात्रिंशत्तदत्तरम् ॥ पुनर्विशतिमग्नासं द्विरष्टद्वादशक्रमात् ॥ अष्टमासंव
तुर्थं वा शुद्धं वैवसमाशक्तं ॥ पुनर्ग्नासैतत्प्रखल्ये दिनमज्ञेन मर्दयेत् ॥ मक्षियेश्वारणां यंत्रे जंवीरत्नार
संयुतम् ॥ तद्यन्त्रंधारयेधर्मैर्दिनं स्यात्वारितोरसः ॥ तं कदुष्कागोमूत्रशुद्धाणामैः पलेपयेत् ॥ दृढं च व
हिमध्वान्मृद्वेत्स्वेदयेदधुः ॥ कांजिकैः क्षौद्रमुत्रं वा दोलायेत् त्वहं निश ॥ समुधत्पारसं देविस्त्वत्वेदं मर्द
येद्दण्डम् ॥ समर्घं पूर्ववत्स्वेधयन्त्रे लिप्पयेत् पुनः ॥ क्रमेणानेन द्रवैः ॥ अङ्गीलस्य शिफावादिषिष्टा
खल्वेविमर्दयेत् ॥ सूतं गन्धकयुक्तं वदितानेन निरोधयेत् ॥ षूढयेद्भूधरेयन्त्रे दिनानेन तुमृतो मृतो भवे
त् ॥ रुक्मधनूरैलेन सूतं मर्घं त्रियामकं ॥ दिनैकं तत्पत्रेधने कच्छपाख्येन संशयः ॥ मृतसूतो भवेत्स
घातप्रयौ पुनोजयेत् ॥ रसगन्धसमं दिनं तिगुडिकाद्द्रवैः ॥ मर्घं वज्रमूषागतं धातं भस्मसूतं भवत्य

॥ कार ॥
॥ ६८ ॥

लम् ॥ टंकरां मधुना लाक्ष्या दुर्गा गुञ्जा पुनोरसः मर्दयेद्भृङ्ग नक्षत्रे दिनैकं चालयेत्पुनः ॥ दिपनं सून ए
जस्य पलैकं गभकस्य च ॥ मर्दयेत्मारकद्रावे दिनमेकं निरतनम् ॥ रुद्रात दूधरेपन्ने दिनैकं मारयेत्पुनः ॥
इत्येवं जातिने सूनैरणां परिकीर्तितम् ॥ अथ वाग्रासयोग्यं नुहत्यादासा चित्तरसं ॥ सूनकं घनसंत्वं वम
र्दयेत्कङ्कुलीद्रवैः ॥ दिवं सैकं गोलकं नु शोषयेत्दानये श्वरीः ॥ गभत्रयं गतं पच्यात् ॥ त्रिगुणं नु नु घाग्निना
कलिषाग्ने दिवा रात्रं पचेद्वाभयमनां नयेत् ॥ सूनं स्वर्णव्योमसत्वं नु ल्यै र्माद्रवै दिनम् ॥ मर्दयेद्दिजसं पु
क्तं धार्यं धारकयश्चकैः ॥ मारकैः मूलिकाद्रावे दिनमेकं नु मर्दयेत् ॥ गर्भत्रयं गतं पच्यात् ॥ त्रिगुणं नु नु घाग्निना
बुल्लरंडी मेघनादवित्रकं कंडुनुमिका ॥ वज्रवल्ली बलाकन्यात्रिकटुर्कं शुहाययः ॥ कंदोरं भावति गुंडि
लज्जाजातिका ॥ विद्युक्ता ज्वाहरी शुंडी दडुब्बो भृङ्ग राट्टयद् ॥ गुड्वीलाङ्गुलीनारकराणां काली महोर
गां ॥ काकमाषी च दन्ती वरुणा पारदमारिका ॥ एतासमेताभावे नु यासं ग्राह्यष्टदशाधिका ॥ उक्तस्था
नेषु योक्तव्या रसराजस्य द्वये ॥ अथ गर्भयन्त्रः ॥ चतुरं द्रु लिदीर्घानुभ्रषिका मरा मेया दृढा ॥ अङ्गुली मध्य
विस्तारे वर्तुलाकारयन्मुखम् ॥ लोनस्य विंशती भागे द्वौ को भागं नु गुगुलः ॥ शृङ्गां नु येष पित्वा नु तोयं द

॥ गत ॥
॥ ६८ ॥

त्वापुनः॥ मूले लेपं ततः कृत्यारसं तत्र विनशियेता॥ अभ्यपित्वा पुदं देयं गर्भयन्त्रमिदं वभवेत्॥
 इति रसमाहणम्॥ अथ हिगुलशुद्धिः॥ मेषीक्षाराम्रवणाभ्यां दृढं र्थमभावितम्॥ सप्रकारं टं षय
 त्नेन शुद्धमायाति निश्चितम्॥ इति हिगुलशुद्धिः॥ अथ गन्धकशुद्धिः॥ शुक्लपद्मसमं दद्यात् नवनात
 सभभ्रमः॥ मसृणकठिनमिग्नश्रेष्ठे गन्धक इष्यते॥ साज्यभाडे ययः क्षिप्त्वा मुखं वस्त्रेण वेष्टयेत्॥
 तत्पृष्ठं चूर्णितं गन्धं क्षित्वा श्रावेन रोथयेत्॥ भांडं निक्षीप्य भूम्यन्तरुर्द्धं द्यं पुटं लघु॥ ततः क्षीरे दुतं
 गन्धं योगे शुद्धं नु योजयेत्॥ गंधं क्षीरे विपक्त्यं यावज्जैल निभं भवेत्॥ वस्त्रेण गन्तारि तत्कृत्वा ठालये
 त्त्रिफलांभसि॥ एवं गन्धकशुद्धिस्तान्नो योगेषु योजयेत्॥ इति गन्धकशुद्धिः॥ अथ अम्लशुद्धिः॥

अथ वारणायशुः

इदं काश्यं इदमभ्रं
न पण्यतः

कक्षपयन्त्रः पुद

भूथरणायन्त्रः

वालुका

अथ शोलायन्त्रः

दद्यात्

अथ बालुकायन्त्रः

दद्यात्

॥ कार ॥

॥ ६६ ॥

कलेश्वतं पितरक्तं योज्यं योगे सायने ॥ पीनाकंददुगं नागं वज्रं विनिवतुर्विधम् ॥ पीनाकाघात्रयो
वज्रविज्रं यत्र समाहरेत् ॥ मुच्यते नौ वाग्निक्षिप्रे पीनाको रलसंखयं ॥ अज्ञानाद्भक्षणंतरयमहा
ऊष्टपुदायकम् ॥ ददुरगोऽग्निपुविष्टस्तु कुरुते द्रुर्ध्वनिम् ॥ तच्च भक्षणमात्रेणानागो गंप्रयच्छति
॥ नागं वाग्निस्थितं सर्पफूत्कासं विमुं वति ॥ सवरेहगतो नित्यं व्याधिं कुर्याद्गंधदरं ॥ वज्राभ्रकव
वहिस्थं न किञ्चिद्विना व्रजेत् ॥ तस्माद्वज्राभ्रकं योज्यं व्याधिवाहकं मृत्युजित् ॥ धमेद्वज्राभ्रकं वह्नीया
वदाभ्रमभ्रमभवत् ॥ गोक्षारे वतनश्रोत्रं बहुधैवं पुनः पुनः ॥ भिन्नयंत्रे तु न कृत्वा मेघनादद्रवावुना
भावयेदृष्ट्या मंचनीयते दोषवर्जितम् ॥ अथवाभ्रस्य भागौ द्वौ मुस्तावैकं जले सह ॥ त्रिदिनं स्थापये
त्पात्रे न तश्च शोषयेत् ॥ एतदभ्रकं पूर्णं तु निस्तूषविधिं संयुजतम् ॥ वस्त्रे वध्यासारनाले भांडम
ध्ये विमर्दयेत् ॥ हस्ताभ्यां स्पृश्याति यावेदस्नाने रेषु नत् ॥ आदाया मृगानं शुद्धं शुष्कं ध्याताभ्रकं
भवेत् ॥ धान्याभ्रकं रविक्षारे रविमूलद्रवैश्च वा ॥ दिनमर्धपुटे प्रव्यात्सप्तवैवं शृणो भवेत् ॥ धान्याभ्रकस्य

॥ गृह ॥

॥ ६६ ॥

भागैकंदौभागौटकरास्यव॥ पिष्टानदंधमूषायांवधातीव्रग्निनाधमेत्॥ स्वभावशान्तलंबूर्णसर्वयोगे
 षुयोजयेत्॥ इत्यध्रकसारणं॥ अथातृतीकरणं॥ सर्वेषांपातिनानां च अमृताकरणं भृशं॥ त्रिफलोत्थ
 कषायस्य० पलान्वादाय षोडश॥ गोधृतस्य पलान्यष्टौ मृताभ्रस्य पलान्यथ॥ एकीकृत्य लोहपात्रे० पा
 वयेद्बहुवह्निना॥ इवेजीर्णं समादाय सर्वयोगेषु योजयेत्॥ अथात्र सत्वपातनम्॥ बूणीकृतं गगपत्र
 मथारनाले धृत्यादिनैकमथ शोष्य च भूरणस्य॥ भाषंरसैस्तदनुमूलरसैकदल्या॥ पादासटंकरायुतंसफ
 लैः समेतं॥ पीडीकृतं ववहुधामहिषीमलेन० संशोष्य कोष्ठगतमाशुधमेत्तृषाग्नौ॥ मल्लिदलेन च ततो
 वसते च सत्वं पाषाणधानुगतमत्र तसंशयोस्ति॥ इत्यध्रसत्वपातनम्॥ अथ मनःशिलाशुद्धिः॥ जघन्ती
 भंगराजोत्थमुत्पगस्तिरसैः शिला० दोलायंत्रे० यवे घासं यामं छागोत्थमूत्रकैः॥ क्षालेपेदारनालेन सर्वयो
 गेषु योजयेत्॥ इति मनःशिलाशुद्धिः॥ अथ तालशुद्धिः॥ तालकंपोटले च द्वांसवूर्सं कांजिदेक्षिपत्॥ रोला
 यन्त्रेण यामैकं ततः० कृष्णां डजेरसे॥ तिलनेलेपवे यामं यामं च त्रिफलाजले॥ एवं यन्त्रे चतुर्यामं पायं भु

॥ कार ॥

॥ ७० ॥

अतिनालकं ॥ इतिनालशुद्धिः ॥ विष्टयामर्दयतुत्थंमार्जारककपोतयोः ॥ दशासंठं करीदत्वा पाच्यं मृदु
टेततः ॥ पुटं दग्धा पुटं क्षौद्रं देयं तूत्थं विशुध्यति ॥ इति तु तूत्थशुद्धिः ॥ घर्मे शुद्धिः काशीसंदिनं जवीरभाभाविन
म् ॥ अथ संघनाभशुद्धिः ॥ भावयेद्वं घनाभं स्पृलि क्त्वा ह्यमेन सप्रधा ॥ पुक्षाल्य गता ह्येन वशुद्धिमाया
तिनाम्यथा ॥ अथ धातुशोधनं ॥ मृत्तिका मातुलुङ्गमैः पंचवारं तु भाविन ॥ सभश्मलवर्णा हेमशोधये
त्पुटपाकतः ॥ वल्मीकमृत्तिकाधूमंगैरीकं चैष्टकाय ॥ इत्येवमृत्तिका पंचवर्जवीरै रालनालकैः ॥ पिष्ट्वा ले
ष्वा स्वर्णपत्रमश्रेष्ठं पुटं तशुद्धिः ॥ नागेन टंककेनैव धमेत शुध्यति रोष्णकम् ॥ खटिकालवर्णानकै राल
नालैश्च पेषयेत् ॥ तेन लिप्यंता मुपत्रंत प्रंत प्रंतियो जयेत् ॥ उयद्वारममृतकांतर्तिगुं आं वविशुद्धये ॥ ॥
एहणां वाजरं चैव तति पंचपडिलकं ॥ इति नाक्षत्रां विधातुं शोधयेद्योगसिद्धये ॥ शशरक्तेन तलि प्रंत्रि एत्रं
वग्निपाविनम् ॥ तुत्थं टंककाकं चैव धमितं शुद्धिमिद्धति ॥ अथवा लोहवूर्णानुगोमूत्रैः षडुगैः पवेत् ॥
पुक्षालयेदालैः शोष्यं वशुद्धिमानुयात् ॥ अथ सर्वेषां मारणां मृतशुद्धं स मं स्वर्णं खल्वेक्यं च गो

॥ ७५ ॥

॥ ७० ॥

लकम् ॥ आस्याङ्गं गन्धकं दत्वा सर्वतुल्यं निरुद्धम् ॥ विशदतोत्पलैर्दोषं पुटानेव चतुर्दश ॥ निरुत्थं जाय
ते भस्मगन्धं देयं पुनः पुनः ॥ रौप्यपत्रं चतुर्भागं भागगेन लेपयेत् ॥ जंवारनारचिष्टेन पञ्चविंशदतोत्पलै
रुप्यात्रिभिः पुटे पञ्चागन्धं देयं पुनः पुनः ॥ प्रायंते तात्र संदेहस्तनत्कर्मसु योजयेत् ॥ ताम्रतुल्ये गन्धे तस्य
भूषिष्ठेन लेपयेत् ॥ कंठवेधिरुतं पत्रं मन्थयित्वा पुटे पवेत् ॥ उद्धृत्य वूर्णयेत् स्मित्वा शंशं गन्धकं क्षिपेत्
जंवारैरालनालैश्च पिष्ट्वा रुद्धा पुटे पुनः ॥ एवं चतुः पुटे पाच्यं गन्धं देयं पुनः पुनः ॥ मुतुलुङ्गं द्वैमिष्ट्वा पु
टं मेकं पुटाययेत् ॥ शितमर्करयोष्येकं पुटं देयं मज्जा भवेत् ॥ अथास्य दोषहरां ॥ मज्जां ताम्रं तु जंवारैर्यामं खं
त्वे विमर्दयेत् ॥ तद्गोलं मूरतोक्षिप्रावध्वा सर्वत्र लेपयेत् ॥ शुक्लं गजपुठं पञ्चात्रिंशदं सर्वदोषह ॥ य
वित्यवशादवां भूद्धं तत्र त्रयोदश ॥ आदौ मन्त्रं ततः कर्मकन्यामत्र मुच्यते ॥ ॐ अमृतोद्वाय स्वाहा ॥
इति मर्दनमन्त्रः ॥ ॐ हूं अमृतोद्वाय हूं कृ ॥ अनेन मन्त्रेण लोहस्य तत्साधकस्य रक्षाकर्नव्या ॥ ॐ नम
श्चंद्रवज्रपाणये महायक्षसेनाधिपतये सुरगुरु महाविद्याटलाय स्वाहा ॥ अनेन वलिदत्वा ततः कुर्यात्

॥ कार ॥

॥ ७१ ॥

दंतीपत्रद्रावंतस्यलोहवूर्णविलोडयेत् ॥ घर्मेधार्यदिनंकांश्येद्रवंदेयंपुनः पुनः ॥ राद्वारात्रौपुटेपद्या
नप्रातद्रावैश्वभावयेत् ॥ एवमष्टदिनंक्रूर्यात्त्रिविधंम्रायनेत्ययः ॥ मृतस्यलक्षणां ॥ मध्वाज्यंमृत
लोहंचसरोप्यंसंपुटेक्षियेत् ॥ रुद्धाध्यानेतुसंग्राह्यंरौप्यंचपूर्वमानकं ॥ तदालोहंमृतंविधात् ॥ अन्यथा
साधयेत्तु नः ॥ अथसाधनं ॥ गन्धकंतुल्यकंलोहंतुल्यंखलेविमदयेत् ॥ दिनैकंकन्यकाद्रावैरुद्धागज
पुटेपयेत् ॥ इत्यंबं सर्वलोहानां कर्नवस्यनिरुत्थितं ॥ अथस्यामृताकाराणां ॥ धृतंतुल्यंमृतंलोहंलोहपा
त्रगतंपयेत् ॥ जारोद्धतेसमादायये।गवाहेषुयोजयत् ॥ इतिलोहमारणां ॥ भूतागसत्त्वयाततंसद्यो
भूतागमादायवारयेद्विखितंबुधं ॥ अथवाकुक्कुटंवीरंकत्वा मंदिरमाधितं ॥ मलमूत्रगृहीतेनसंत्यज्य
यथमांसिकं ॥ आलोडवटंकमध्वाज्यैर्घर्मेसत्त्वार्थमादसत् ॥ मुवंतिताम्रवासत्त्वमेतद्रूतागसत्त्वकं
लवणवर्गाः ॥ त्रिशाण्टंकरांक्षारागवाक्षाक्षारसजिक्षारका ॥ त्रिशाणितिलायामार्गकदलीपलासम
सिन्धुमोक्षकौ ॥ मूलाकाद्रकवी ॥ त्राश्वसर्व मृतः पुटेधरेत् ॥ समालोड्वजलेवस्त्रेवद्वाग्राह्यमधोजल

॥ ७५ ॥

॥ ७१ ॥

कार॥

७२॥

म॥ शोधयेत्यावयेदग्नौ मृदां डेन तु तज्जलं॥ ग्राह्यं क्षारवयोषंतु वूर्णं क्षारक्षारमिदं स्मृतं॥ पृक्षक्षारं
मूलाकाद्रकवहीनां क्षारंगो मूत्रलोडितं॥ वस्त्रधूतं जलं ग्राह्यं गन्धकं तेन भावयेत्॥ शतवारं खले घ
र्षे विडोयं सर्वजारणो॥ गन्धकं शंखवूर्णं वा गोमूत्रैश्च शतं भावयेत्॥ विडोयं जारणो श्रेष्ठो वाजानां दावणे
हितं॥ विडघर्गः॥ विवाजं बीजाणानां तुलुंगां मूत्रेन सं॥ वांगेरी वरणं शुक्रविवावर्गं प्रकीतः॥ अम्रवर्ग
वल्मीकमृत्तिका परार्थी तु घमश्मते॥ भागं भागं सप्तादाय वृत्रमूषादिकं त्यजेत्॥ इति वृत्रमूषा॥ ॥
इति श्रानाथ विरचिते कामरत्ने षोडशोऽशोऽपदेशः॥ ॥ ॥ ॥ ॥ फरसीन्द्ररत्नं नञ्जाकार्यं

७५

७२

कामरत्न

फरसीन्दरत नन्नाचार्य